

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2016/36115]

18 MAART 2016. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu

De Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,
VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Algemene toelichting

Dit ontwerpbesluit wijzigt een reeks bepalingen van titel II van het VLAREM en de bijlagen, en het VLAREL (besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu). Ook worden de volgende besluiten van de Vlaamse Regering met dit besluit gewijzigd :

- het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (project-m.e.r.-besluit),
- het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater (Stooktoestellenbesluit);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (Milieuhandhavingsbesluit);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2012 inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen voor vaste installaties, luchtvaartactiviteiten en de inzet van flexibele mechanismen; en
- het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek en aan de CLP-verordening (VLAREM-trein 2013).

Hieronder worden de voornaamste wijzigingen algemeen toegelicht.

1. Vertaling van Vlaamse BBT-studies

Sinds de VLAREM-trein 2011 (besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2011) wordt er bij elke VLAREM-wijziging werk van gemaakt om de laatste nieuwe BBT-studies telkens systematisch te vertalen naar het VLAREM. Met onderhavige VLAREM-wijziging worden volgende Vlaamse BBT-studies opgenomen in titel II van het VLAREM :

- a) voor de verwerking van externe bedrijfsafvalwaters en vloeibare/slibachtige bedrijfsafvalstromen : hiertoe wordt een nieuwe subafdeling 5.2.2.9.bis ingevoegd in titel II van het VLAREM,
- b) voor de verf-, lak-, drukinkt- en lijmproductie : zie aanpassing aan artikel 5.4.2.3, §3, 5.59.3.2, §2 en bijlage 5.3.2 van titel II van het VLAREM;
- c) voor de grafische sector : zie aanpassing aan artikel 5.11.0.5, §2, en bijlage 5.3.2 van titel II van het VLAREM;
- d) voor de asfaltcentrales : zie aanpassing aan artikel 5.30.2.2, §1, en 5.30.2.3 van titel II van het VLAREM en
- e) voor de oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen : hiertoe wordt punt 55 van bijlage 5.3.2 bij titel II van het VLAREM (sectorale lozingsnormen) aangepast.

2. PIEK-project

Elke dag worden supermarkten bevoorrad met talloze voedingswaren en goederen. Heel wat vrachtwagens rijden steden en gemeenten in en uit. Om de impact van die activiteiten op onder meer de verkeersdrukke en de verkeersveiligheid in te perken werd er in 2010 gestart met de PIEK-projecten. In deze projecten werd de mogelijkheid tot stille en duurzame beleving van supermarkten buiten de piekuren nagegaan. Ook in het regeerakkoord van de Vlaamse Regering 2014-2019 werd bijzondere aandacht besteed aan een meer duurzame beleving in een stedelijke omgeving waarbij gestreefd wordt naar het verminderen van de verkeers- en milieudruk en het verhogen van de verkeersveiligheid. Men wenst dit te faciliteren via de PIEK-projecten en een nieuw geluidskader voor deze beleving.

Er werd tijdens de PIEK-projecten onderzocht in welke mate deze beleving verplaatst kan worden naar de dagrand (6 – 7 uur en 19 – 23 uur) en welke invloed dit zou hebben op enerzijds mobiliteit (verkeersdrukke en –doorstroming, verkeersveiligheid, ...) en anderzijds het voldoen aan de in het VLAREM opgenomen geluidsnormen waaraan een groot deel van de supermarkten gebonden is omwille van het feit dat hun koelinstallaties ingedeeld zijn als hinderlijke inrichting volgens bijlage 1 van titel I van het VLAREM. Omwille van het lawaai dat door de beleving veroorzaakt wordt, is dit in veel steden en gemeenten heden niet toegelaten in de dagrand.

Tijdens het PIEK-pilootproject, een proefproject waaraan een beperkt aantal distributeurs en steden en gemeenten deelnamen, werden gunstige effecten op de mobiliteit vastgesteld als gevolg van de beleving van supermarkten in de dagrand. Deze hadden enerzijds betrekking op de vrachtwagens en de beleving zelf en anderzijds op de mobiliteit op grotere schaal.

De vrachtwagens konden in de dagrand de supermarkten veel vlotter bereiken omwille van de lagere verkeersdruk wat resulteerde in winst op de reistijden van de vrachtwagens. Dit komt de efficiëntie van de beleving van de supermarkten ten goede. Doordat de vrachtwagens minder lang vastzitten in de file stoten zij ook minder CO₂, fijn stof en NOx uit en is het brandstofverbruik lager. Daarnaast bleek uit gegevens van Nederland, dat al meerdere jaren ervaring heeft met leveringen in de dagrand, dat er een substantiële vermindering is in het aantal verkeersdoden en gewonden dat toe te wijzen is aan ongevallen met vrachtwagens die leveringen uitvoeren in dicht bewoonde gebieden. Het verplaatsen van een deel van de beleving van de dagrand heeft dus een positief effect op de verkeersveiligheid.

Er werd tijdens dit PIEK-pilootproject aan de hand akoestische onderzoeken nagegaan in welke mate de leveringen in de dagrand voldoen aan de geluidsnormen in het VLAREM en wat de invloed is van het gebruik van geluidsarm logistiek materiaal op het specifieke geluid veroorzaakt door de leveringen. Er werd hierbij vastgesteld dat zelfs overdag de beleving veelal niet kan voldoen aan de huidige geluidsnormen in het VLAREM, laat staan in de dagrand. Het niet kunnen voldoen aan de geluidsnormen vindt zijn oorzaak voornamelijk in de specifieke ligging van supermarkten, die omwille van de specifieke activiteit samenhangt met de directe nabijheid van bewoning of een stedelijke omgeving. Uit de resultaten van het PIEK-pilootproject bleek dus dat een nieuw kader van geluidsnormen nodig was om beleving van supermarkten in de dagrand mogelijk te maken. Voor de uitwerking van dit kader waren echter bijkomende meetgegevens nodig die dieper ingaan op de specifieke dynamiek van het geluid veroorzaakt door leveringen.

In het PIEK 2-project werd daarom zeer veel aandacht besteed aan verdere geluidsmetingen. Er werden hierbij onder meer 6 representatieve locaties uitgekozen waar uitgebreide akoestische onderzoeken zijn uitgevoerd van telkens 24 leveringen (ochtend/avond, met/zonder geluidsarm logistiek materiaal). De geluidsmetingen werden steeds bemand en in groot detail uitgevoerd. Bij deze geluidsmetingen werden alle 'geluidspieken', kortstondige geluidsverhogingen, van de beleving toegekend aan de verschillende handelingen die tijdens de beleving plaatsvinden. De handelingen die de hoogste geluidspieken veroorzaakten werden verder bestudeerd in een akoestische begroting. Aan de hand van deze onderzoeken kon het volgende geconcludeerd worden :

- De hoogste 'geluidspieken', kortstondige geluidsverhogingen, worden veroorzaakt door manoeuvreerbewegingen met de vrachtwagen en 'harde overgangen/drempels' die overschreden worden met logistiek materiaal (bijv. met een transpallet de overgang maken tussen de laadklep van de vrachtwagen en de vloer van de laad- en loskade),
- Menselijk handelen heeft een zeer grote invloed op het geluidsniveau van de beleving. In het uitgewerkte geluidskader moet hier aandacht aan besteed worden,
- Het gebruik van geluidsarm logistiek materiaal heeft een positief effect op het geluidsniveau van de levering. Dit is echter wel kleiner dan verwacht werd doordat de hoogste geluidspieken eerder veroorzaakt worden door harde overgangen dan door het logistiek materiaal zelf. Dit is iets dat bij eerdere metingen en certificering van geluidsarm logistiek materiaal in het buitenland niet in rekening lijkt te zijn gebracht. Bovendien is gebleken dat er een grote spreiding op de resultaten zit die in hoofdzaak te maken hebben met menselijke factoren,
- Het uitvoeren van manoeuvres met een vrachtwagen en het effectieve laden en lossen van goederen worden best als twee aparte onderdelen van een levering beschouwd gezien er een verschil is in de dynamiek van de geluidsproductie van beide onderdelen,
- De handelingen tijdens de leveringen die als luid bestempeld worden zijn zeer kortstondig ten opzichte van de totale tijd van de levering. Indien men het specifieke geluid van deze kortstondige handelingen wil vatten in een geluidsparameter moet men kijken naar de parameters die een weergave zijn voor de hoogste geluidsniveaus, zijnde de statistische parameters LA05,T en de LA01,T. Een geluidsparameter die uitgaat van een energetisch gemiddelde, zoals de LAeq,T, smeert de kortstondige 'pieken' uit over een langer tijdsverloop en zal in dit geval de hinder van deze geluidsverhogingen onderschatten. De akoestische onderzoeken hebben bovendien aangetoond dat de LAeq,T geen geschikte parameter voor het specifiek geluid is omdat hij zeer moeilijk met voldoende nauwkeurigheid is te bepalen door de invloed van de vele stoorgeluiden,
- Tijdens de akoestische onderzoeken waarbij er leveringen in de dagrand werden uitgevoerd werden er geen klachten inzake geluidshinder ontvangen.

Naast het uitvoeren van verdere geluidsmetingen werd er tijdens het PIEK 2-project ook opnieuw aandacht besteed aan de effecten van leveringen in de dagrand op mobiliteit. De bevindingen uit het PIEK-pilootproject werden hierbij bevestigd.

Door de lagere verkeersdruk in de dagrand verloopt de doorstroming van de vrachtwagens naar de supermarkten veel vlotter en werd er een efficiëntiewinst geboekt. De vlottere doorstroming van de vrachtwagens resulteert in lagere emissies van CO₂, NOx en fijn stof en een lager brandstofverbruik.

Het uitvoeren van leveringen in de dagrand zorgt ook voor een ruimer tijdsvenster waarbinnen leveringen uitgevoerd kunnen worden. Eenzelfde vrachtwagen en ander logistiek materiaal zal dus meerdere keren per dag gebruikt kunnen worden waar er onder het huidige tijdsvenster meer vrachtwagens en logistiek materiaal nodig zijn om eenzelfde aantal leveringen uit te kunnen voeren.

De ruimere spreiding van de leveringen in de tijd zorgt op zich ook voor een positief effect op de verkeersdruk daar er een deel van de leveringen niet meer tijdens de spitsuren zal plaatsvinden.

Ten slotte werden ook opnieuw gunstige effecten vastgesteld op de verkeersveiligheid. Uit ongevallenstatistieken blijkt dat de kans op ongevallen met vrachtwagens in de dagrand een stuk lager liggen dan overdag. Dit wordt verklaard door het feit dat er een scheiding is in tijd tussen zwakkere weggebruikers en de vrachtwagens. Het aantal zwakkere weggebruikers dat in gevaar gebracht kan worden is een stuk lager in de dagrand dan overdag. Omgekeerd zijn er minder vrachtwagens overdag aanwezig op momenten dat de verkeerstroom van zwakkere weggebruikers groot is indien een deel van de leveringen verschoven kan worden naar de dagrand.

Aan de hand van de bevindingen van het PIEK 2-project werd specifiek voor laad- en losverrichtingen bij de supermarkten die ingedeeld zijn als hinderlijke inrichting een nieuw kader van geluidsnormen in het VLAREM uitgewerkt.

De scope van dit kader beperkt zich tot supermarkten gezien het doorgedreven akoestisch onderzoek en de bijhorende conclusies zich ook beperkten tot supermarkten en hun karakteristieke leveringen. Het nieuwe geluidskader is dus enkel van toepassing op inrichtingen die vallen onder categorie 47.11 van het referentiekader voor de productie en de verspreiding van statistieken met betrekking tot economische activiteiten in Europa (NACE 2008) en die ingedeeld zijn als een hinderlijke inrichting via rubriek 16.3.1 van bijlage I van titel I van het VLAREM omwille van de koelinstallaties. Een bijkomende beperking van de scope betreft het feit dat de supermarkt ook uitgerust moet zijn met een bedrijfseigen laad- en losplaats om gebruik te kunnen maken van het aangepaste geluidsnormenkader. Dit wordt nodig geacht omdat er specifieke maatregelen genomen moeten worden aan deze laad- en losplaats om de levering op een stillere manier te laten verlopen. Indien een inrichting geen bedrijfseigen laad- en losplaats heeft binnen zijn perceelgrenzen kan de exploitant niet garanderen dat alle nodige maatregelen toegepast worden.

Voor kleine supermarkten die niet als hinderlijke inrichting ingedeeld zijn, zijn er op gewestelijk niveau geen geluidsnormen van toepassing en is het uitwerken van een kader in het VLAREM niet nodig.

Het principe van het nieuwe geluidsnormenkader gaat uit van een surplus op de reeds bestaande richtwaarden in het VLAREM, vergelijkbaar met de geluidsnormen voor impulsachtige, incidentele, intermitterende en fluctuerende geluiden. Voor het uitvoeren van manoeuvres met een vrachtwagen en het laden en lossen van de goederen zelf worden aparte geluidsnormen voorzien wegens de verschillen in de dynamiek van het geluid dat zij produceren. Zo wordt er voor het uitvoeren van de manoeuvres met de vrachtwagen op het terrein van de inrichting een hoger surplus toegelaten dan voor het laden en lossen van de goederen zelf gezien deze manoeuvres in totaal een veel kortere tijd in beslag nemen dan het laden en lossen van de goederen zelf. De geluidsnormen worden uitgedrukt in de statistische parameters LA05,T en LA01,T omdat deze zoals eerder vermeld het specifieke geluid van de handelingen het beste omvatten.

Er werden niet alleen nieuwe geluidsnormen voorzien voor de nacht- en de avondperiode die de beoogde dagrand omvatten maar ook voor de dagperiode omdat tijdens het PIEK-pilootproject zelfs in de dagperiode problemen werden vastgesteld. Supermarkten zouden immers altijd tijdens de dagperiode moeten kunnen beleverd worden en indien de plaatselijke omstandigheden het toelaten ook in de dagrand. Buiten de dagperiode en de dagrand werd er geen aangepast, soepeler geluidsnormenkader voorzien omdat in dit deel van de nachtperiode de nachtrust primeert.

Specifiek voor leveringen in de dagrand werd er een maatregelenpakket uitgewerkt om het specifieke geluid te beperken dat veroorzaakt wordt door de laad- en losverrichtingen. Dit bestaat enerzijds uit een code van goede praktijk waarbij maatregelen met betrekking tot onder meer het menselijke handelen werden opgenomen en anderzijds specifieke voorwaarden bij het logistiek materiaal dat bij het laden en lossen van goederen gebruikt wordt, zoals bijvoorbeeld transpalletten, om van een geluidsarme levering te kunnen spreken.

Om te vermijden dat elke supermarkt een akoestisch onderzoek moet uitvoeren om na te gaan of zij in de mogelijkheid zijn om leveringen in de dagrand uit te voeren en dus na te gaan of zij voldoen aan de geldende geluidsnormen, werden de nieuwe geluidsnormen omgezet naar corresponderende afstandsregels voor het grootste deel van de supermarkten, zijnde deze waarbij de dichtstbijzijnde woningen gelegen zijn in type gebied 2° van bijlage 2.2.1 van titel II van het VLAREM, rekening houdend met de infrastructuur van de inrichting en het al dan niet gebruiken van geluidsarm logistiek materiaal.

Indien men niet aan de afstandsregels kan voldoen en toch leveringen in de dagrand wenst uit te voeren, moet men aan de hand van een geluidsstudie aantonen dat men aan de nieuwe geluidsnormen kan voldoen door bijkomende structurele geluidsreducerende maatregelen te nemen die nog niet in rekening werden gebracht bij het berekenen van de afstanden, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een geluidsscherm. Geluidsreducerende maatregelen die beïnvloed worden door het menselijke handelen kunnen niet als structurele geluidsreducerende maatregelen beschouwd worden gezien er geen garantie is dat deze effectief op structurele wijze het geluid zullen reduceren.

Voor supermarkten waarbij de dichtstbijzijnde woningen niet gelegen zijn in type gebied 2° van bijlage 2.2.1 van titel II van het VLAREM werden geen afstandsregels opgenomen. Het aantal van deze supermarkten is echter beperkt. Het uitvoeren van laad- en losverrichtingen in de dagrand is hier toegelaten mits voldaan is aan de geldende geluidsnormen. Voor gebieden met strengere geluidsnormen zullen de afstanden evenwel groter zijn dan die in de opgenomen afstandsregels en voor gebieden met soepeler geluidsnormen zullen de afstanden kleiner zijn.

Een belangrijke noot hierbij is dat de geluidsnormen steeds primeren op de afstandsregels. De vastgelegde afstanden gaan immers uit van een gemiddelde zorgvuldige exploitatie waarbij voldaan is aan de geluidsnormen. Indien men voldoet aan de afstandsregels maar niet aan de geluidsnormen kan men geverbaliseerd worden omdat men in dit geval niet zorgvuldig exploiteert.

Dankzij dit nieuwe geluidskader zou een behoorlijk aandeel van de supermarkten in Vlaanderen beleverd kunnen worden in de dagrand. Uit de PIEK-projecten blijkt dat dit een positief effect zal hebben op :

- het efficiënter gebruik van materiaal en vrachtwagens, daar één vrachtwagen meerdere leveringen op één dag zal kunnen uitvoeren door kortere reistijden en ruimer tijdsvenster waarbinnen de leveringen kunnen uitgevoerd worden,
- de verkeersdrukke daar een aantal vrachtwagens zich niet meer tijdens de spitsuren op de openbare weg zal bevinden,
- het brandstofverbruik, de uitstoot van CO₂, fijn stof en NO_x en bijgevolg de milieudruk, daar de vrachtwagens minder vastzitten in de files en bijgevolg minder lang onderweg zijn,
- de verkeersveiligheid in de omgeving van supermarkten, niet zelden een woonwijk, daar tijdens de drukke uren en de uren waarop er zich kinderen en andere personen op de openbare weg bevinden er minder vrachtwagens af en aan zullen rijden.

In die zin is een nieuw en soepeler geluidskader dan ook te verantwoorden. Om de hinder naar de omgeving toe echter tot een minimum te beperken werd het aantal leveringen in de dagrand wel beperkt.

In de artikelsgewijze bespreking zal dieper ingegaan worden op de uitwerking van het nieuwe geluidsnormenkader.

3. Wijzigingen aan het VLAREM

VLAREM bevat de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu, uitgezonderd de 13 erkenningen (= technici, examencentra, bedrijven en keuringsinstellingen) die te maken hebben met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen. Deze erkenningen zitten nog vervat in afzonderlijke besluiten van de Vlaamse Regering, namelijk :

- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaagafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingsystemen in bepaalde motorvoertuigen

Deze erkenningen werden ingevoerd naar aanleiding van verordening (EG) nr. 842/2006 over gefluoreerde broeikasgassen en verordening (EG) nr. 2037/2000 over ozonlaagafbrekende stoffen (vervangen door verordening (EG) nr. 1005/2009).

De nieuwe verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 is op 1 januari 2015 in werking getreden. Deze verordening bepaalt dat voor bepaalde werkzaamheden aan bepaalde installaties met gefluoreerde broeikasgassen een certificaat vereist is.

De erkenningen uit de voornoemde besluiten van de Vlaamse Regering werden geëvalueerd en bijgestuurd waar nodig en worden met voorliggend besluit in het VLAREL geïntegreerd, rekening houdend met de structuur van VLAREL en de nieuwe verordeningen (EU) nr. 517/2014, 2015/2066 en 2015/2067.

Hierbij wordt ook rekening gehouden met het principe van wederzijdse erkenning, opgenomen in artikel 10, punt 10, tweede lid van verordening (EU) nr. 517/2014 en de dochterverordeningen nr. 2015/2066 (artikel 7), 2015/2067 (artikel 10), 304/2008 (artikel 13), 306/2008 (artikel 7) en 307/2008 (artikel 5). Voor de technici en bedrijven die buiten het Vlaamse Gewest een certificaat behaald hebben, zal volgens het VLAREL namelijk de erkenning van rechtswege verleend worden indien een 'Europees' certificaat dat voldoet aan de eisen, opgenomen in de respectievelijke verordeningen, behaald werd. De erkenning gaat dan in op de datum waarop het gebruik van de erkenning gemeld wordt aan de afdeling Milieuvergunningen en een bewijs van betaling van een toezichtsretributie voorgelegd werd. Deze melding is noodzakelijk zodat geweten is welke erkende technici en bedrijven met een 'Europees' certificaat, behaald buiten het Vlaamse Gewest, in het Vlaamse Gewest werkzaam zijn. Zo kan de Vlaamse overheid een controle organiseren op de naleving van de gebruikseisen van alle technici en bedrijven die werkzaam zijn in het Vlaamse Gewest, ongeacht waar het certificaat behaald werd. De toezichtsretributie wordt gebruikt voor de organisatie van dit toezicht. De erkenning wordt net als de overige VLAREL-erkenningen voor onbepaalde duur verleend.

Een erkend persoon moet zich houden aan de algemene en bijzondere gebruikseisen van het VLAREL. Zo moet een erkend koeltechnicus vijfjaarlijks slagen voor een actualisatie-examen. Het actualisatie-examen bestaat enkel uit een theoretisch examen met betrekking tot de relevante milieuwetgeving en technologie inzake koeltechniek (vb. opfrissing koeltechnische zaken, het gebruik van alternatieve milieuvriendelijke koelmiddelen, nieuwe technieken, relevante veranderingen in de milieuwetgeving). Door te slagen voor dit vijfjaarlijkse actualisatie-examen toont de koeltechnicus aan nog steeds over een degelijke kennis te beschikken om de erkenningsplichtige werkzaamheden aan koelinstallaties op een kwaliteitsvolle manier uit te voeren waarbij emissies van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen zoveel mogelijk vermeden worden. Kennis van de actuele milieuwetgeving, het correct uitvoeren van een lekdichtheidscontrole, evoluties in milieuvriendelijke koelmiddelen, enzovoort zijn onontbeerlijk om de functie naar behoren uit te oefenen.

Dit betekent dat niet alleen de koeltechnici die binnen het Vlaamse Gewest een certificaat behaald hebben, maar ook de koeltechnici die buiten het Vlaamse Gewest een 'Europees' certificaat behaald hebben conform artikel 5 van verordening (EG) nr. 303/2008 (of artikel 4 van zijn vervanger verordening (EU) 2015/2067) en in het Vlaamse Gewest werkzaam zijn (ze hebben zich gemeld en een toezichtsretributie betaald) vijfjaarlijks zullen moeten slagen voor het actualisatie-examen om hun erkenning in het Vlaamse Gewest te mogen blijven gebruiken.

Verordeningen (EU) nr. 303/2008 en 2015/2067 laten een lidstaat toe om een periodieke evaluatie in te voeren. Zo moet een certificaat conform deze verordening niet per se voor onbepaalde duur verleend worden. In artikel 5, punt 2, respectievelijk, artikel 4, punt 2, van deze verordeningen is namelijk vastgelegd wat een certificaat moet bevatten, waaronder 'de eventuele vervaldatum'. Het Vlaamse Gewest opteert voor een erkenning van onbepaalde duur conform de andere VLAREL-erkenningen met als gebruiksvoorwaarde het vijfjaarlijks slagen voor een actualisatie-examen.

Indien het voorgelegde certificaat ouder is dan vijf jaar, zal men onmiddellijk moeten slagen voor het actualisatie-examen indien men de erkenning wenst te gebruiken.

Een examen, gelijkwaardig aan het Vlaamse actualisatie-examen, kan aanvaard worden.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Dit artikel bepaalt dat dit besluit onder andere voorziet in de omzetting van richtlijn 2014/99/EU van de Commissie van 21 oktober 2014 tot wijziging, met het oog op aanpassing aan de technische vooruitgang, van Richtlijn 2009/126/EG inzake fase II-benzinedamptergewinning tijdens het bijtanken van motorvoertuigen in benzinestations.

HOOFDSTUK 1. — *Wijzigingen van titel II van het VLAREM*

Artikel 2

Aangezien de componenten die momenteel met de term "ozonafbrekende stoffen" in titel II van het VLAREM aangeduid worden de ozonlaag aantasten is het meer aangewezen om de term "ozonlaagafbrekende stoffen" te hanteren in titel II van het VLAREM. Ook in de verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen wordt de term "ozonlaagafbrekende stoffen" gebruikt.

Artikel 3

Dit artikel wijzigt artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° en 2° wijzigen de definities voor dieren en opslag van mest. Meer bepaald wordt de definitie voor inheemse grote en kleine zoogdieren gewijzigd conform de wijziging die vervat zit in de VLAREM-trein 2013, zijnde het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014. Met deze wijziging werd namelijk in rubriek 9.4.3 en 9.7 van de indelingslijst de term 'inheems' weggelaten bij resp. grote en kleine zoogdieren maar dit is toen niet gebeurd bij de definities in titel II van het VLAREM. Dit wordt hiermee rechtgezet.

Punten 3°, 4° en 5° vervangen de definities voor "gefluoreerde broeikasgassen", "fluorkoolwaterstoffen" en "perfluorkoolstoffen". Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 is in werking getreden op 1 januari 2015. Met dit artikel wordt in de definitie van "gefluoreerde broeikasgassen", "fluorkoolwaterstoffen" en "perfluorkoolstoffen" een correctie doorgevoerd waarbij verwezen wordt naar verordening (EU) nr. 517/2014 in plaats van naar verordening (EG) nr. 842/2006.

Punt 6° vervangt de definitie van "nominale koelmiddelinhoud". De nominale koelmiddelinhoud is van belang voor bijvoorbeeld de frequentie van lekkagecontrole. Hoe hoger de nominale koelmiddelinhoud, hoe frequenter de lekkagecontroles uitgevoerd moeten worden omdat bij een lek meer koelmiddel kan ontsnappen. Met de huidige definitie is het niet duidelijk of een buffer- of reservevat moet meegerekend worden of niet. Met de voorgestelde aanpassing wordt dit verduidelijkt: het buffer- of reservevat moet in rekening gebracht worden. Bij een lek kan namelijk ook het koelmiddel in het aangekoppelde buffer- of reservevat ontsnappen.

Punt 7° In de definitie van 'bevoegde koeltechnicus' moet voor de erkenning van de koeltechnicus verwezen worden naar het VLAREL en niet meer naar het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici. De verplichting dat het bedrijf waar de technicus werkzaam is, ook moet erkend zijn, wordt niet meer opgenomen in de definitie maar zal met voorliggend wijzigingsbesluit in de exploitatievoorwaarden van titel II van het VLAREM geregeld worden.

Punt 8° De definitie van het nominaal koelvermogen wordt gewijzigd. Onder de huidige definitie vallen meerdere individuele airconditioninginstallaties van elk minder dan 12 kW binnen eenzelfde gebouw niet onder de keuringsverplichting. Nochtans is voor deze koeling van gebouwen evenveel, of zelfs meer energie nodig door de vaak lagere energie-efficiëntie van deze individuele installaties of door de beperktere regeling van deze installaties.

De definitie van een "airconditioningsysteem" in titel II van het VLAREM en de Europese richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking) luidt: "een combinatie van de bestanddelen die nodig zijn voor een vorm van inpanidige luchtbehandeling waardoor de temperatuur wordt geregeld of kan worden verlaagd". Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen een centrale installatie dan wel verschillende individuele installaties binnen het gebouw.

Volgens artikel 15 van de richtlijn 2010/31/EU moeten airconditioningsystemen met een nominaal vermogen van meer dan 12 kW regelmatig energetisch gekeurd worden. De keuring omvat een beoordeling van het rendement van de airconditioning en van de dimensionering ervan gelet op de koelingsbehoeften van het gebouw. Dit artikel impliceert duidelijk dat alle airconditioninginstallaties op gebouwniveau in beschouwing genomen moeten worden.

De Europese Commissie zegt bovendien dat de som van het nominaal koelvermogen van alle onderdelen die bijdragen tot de airconditioning van het gebouw in beschouwing genomen moet worden.

Daarom is het aangewezen om de definitie van nominaal koelvermogen aan te passen waarbij het vermogen bepaald moet worden op basis van alle bestanddelen van het airconditioningsysteem binnen een gebouw. Door op gebouwniveau te werken vallen kleinere maar minder energie-efficiënte systemen ook onder de keuringsverplichting. Op deze manier kunnen exploitanten bij de installatie van een nieuw airconditioningsysteem de keuringsverplichting ook niet meer ontwijken door voor meerdere individuele installaties te opteren.

Wanneer binnen een gebouw een gecentraliseerd airconditioningsysteem gedeeld wordt door verschillende exploitanten zal het volledige systeem in rekening gebracht worden voor het bepalen van het nominaal koelvermogen. Wanneer er binnen een gebouw meerdere decentrale systemen aanwezig zijn die onder verschillende exploitanten vallen wordt enkel het nominaal koelvermogen bepaald door alle installaties van eenzelfde exploitant in beschouwing genomen.

Punt 9° : Dit punt voegt de definities "ton CO₂-equivalent" en "aardopwarmingsvermogen" toe aan de definities voor koelinstallaties. Deze definities zijn afgestemd met verordening (EU) nr. 517/2014.

Punt 10° Dit punt wijzigt de definitie van A-weging. De norm NBN C 97-122 is vervallen. De norm IEC 61672 is sinds 2003 in voege en vervangt de opvolger van de norm NBN C 97 - 122. IEC is de afkorting van International Electrotechnical Commission. IEC verschaft een platform voor bedrijven, de industrie en de overheden om te vergaderen, te discussiëren en International Standards die nodig zijn, te ontwikkelen. De International Electrotechnical Commission (IEC) is als organisatie wereldleider in het voorbereiden en publiceren van Internationale Standaarden voor alle elektrische, elektronische en gerelateerde technologieën.

De documenten zijn te raadplegen op internet (<http://www.iec.ch/>) en afgeleide sites. De standaarden en documenten zijn downloadbaar mits betaling.

Punten 11° en 12° Deze punten wijzigen een aantal definities met betrekking tot geluid in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM.

In de definitie van tonaal geluid wordt het begrip smalbandanalyse verduidelijkt. Een smalbandanalyse moet uitgevoerd worden in 1/24 octaafbanden. De keuze voor de bandbreedte vindt haar oorsprong in de Waalse wetgeving en beoogt een 'level playing field'. Er wordt nu gekozen om de term smalbandanalyse verder te verduidelijken teneinde een meer objectieve beoordeling te bekomen van tonaal geluid. Indien deze term niet verduidelijkt wordt kan de term smalbandanalyse ruim geïnterpreteerd worden met als gevolg een sterke invloed op het resultaat.

De definitie van meetperiode wordt gecorrigeerd door het woord meetduren te vervangen door het woord metingen. Een meetduur is een eigenschap van een meting.

Punt 13° Dit punt voegt nieuwe definities toe aan de definities geluid voor de nieuwe voorwaarden voor laad- en losverrichtingen voor bepaalde inrichtingen ingedeeld volgens rubriek 16.3.1, waaronder de definities voor het nieuwe begrip 'dagrand', 'laad- en losverrichtingen' en zijn twee onderdelen 'het manoeuvreren van de vrachtwagen' en 'het laden en lossen van goederen', laad- en losverrichtingen met geluidsarm materiaal en een aantal infrastructuuruitvoeringen van een supermarkt.

De specifieke vereisten voor laad- en losverrichtingen met geluidsarm materiaal worden opgenomen in een bijlage die aan titel II van het VLAREM wordt toegevoegd.

Het begrip dichtstbijzijnde woningen wordt in deze context ook verder verduidelijkt en gaat uit van het principe dat men de rust in de woningen zelf niet wil verstoren. Om deze reden wordt gekozen voor een positie ter hoogte van de ramen die minder geluidsisolerend zijn dan bijvoorbeeld een blinde muur. Er wordt ook gekozen voor de woningen waar de hoogste geluidsniveaus ten gevolge van de laad- en losverrichtingen te verwachten zijn. Door eventuele afscherming is dit niet altijd de dichtstbijzijnde woning in vogelvlucht.

Belangrijk hierbij is ook te noteren dat hoewel het begrip 'dagrand' wordt ingevoerd, dit geenszins betekent dat de klassieke indeling 'overdag', 's avonds' en 's nachts' in de definities inzake geluid in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM voor wat betreft deze afdeling gewijzigd wordt. De dagrand heeft louter betrekking op het tijdsvenster waarbinnen leveringen buiten de dagperiode onder het nieuwe geluidskader uitgevoerd kunnen worden. De toepasselijke geluidsnormen volgen nog steeds de klassieke 'overdag', 's avonds' en 's nachts'-indeling.

Punt 14° In het kader van de nieuwe subafdeling 5.32.8.3 inzake het traditioneel buksschieten worden er een aantal definities toegevoegd om termen uit de subafdeling te verduidelijken.

De definitie van het traditioneel buksschieten verduidelijkt de scope van de nieuwe subafdeling. De nieuwe subafdeling is enkel van toepassing op het schieten met een zware buks, een zwaar geweer dat gebruikt werd in de Middeleeuwen en ambachtelijk vervaardigd wordt, in het kader van het traditioneel schieten in schuttersgilden.

Deze traditionele schuttersgilden komen voornamelijk voor in Limburg en zijn hierbij sterk verankerd in de lokale dorpscultuur en -traditie.

De definitie van HLTS geeft een duidelijke omschrijving van het referentiedocument waarnaar verwezen wordt in de nieuwe subafdeling. De betreffende handreiking Limburgs traditioneel schieten (HLTS) is gratis beschikbaar op www.limburg.nl/dsresource?objectid=40268&type=org.

Verdere definities in dit artikel geven duiding bij een aantal begrippen uit de wereld van het traditioneel buksschieten.

Punt 15° wijzigt de definitie voor zeehavengebied. Het decreet van 2 maart 1999 houdende het beleid en het beheer van de zeehavens (Havendecreet) bepaalt in artikel 3 dat de Vlaamse Regering, overeenkomstig de wetgeving op de ruimtelijke ordening, de grenzen van de havengebieden, zoals bedoeld in artikel 2, vaststelt. Voor de zeehavens gelden de in de gewestplannen of in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen als zeehavengebied afgebakende terreinen. Vermits alle zeehavens thans afgebakend zijn in een gewestelijk RUP zoals bepaald in artikel 3 van het Havendecreet, is het aangewezen om de definitie in VLAREM II hiermee in overeenstemming te brengen en dus de verwijzing naar het KB van 2 februari 1993 tot vaststelling van de lijst van de havens en hun aanhorigheden overgedragen van de Staat aan het Vlaamse Gewest te vervangen door een verwijzing naar het Havendecreet van 2 maart 1999.

Punt 16° Dit punt voegt een definitie toe aan de definities voor de emissies van broeikasgassen, namelijk voor “registeradministrateur”, naar aanleiding van de wijzigingen die met dit besluit worden doorgevoerd aan hoofdstuk 4.10 van VLAREM II.

Punt 17° voegt aan de definities voor windturbines een definitie toe voor “tiphoogte”.

Punt 18° Tenslotte wordt aan artikel 1.1.2 een subtitel “Definities werkzaamheden aan bepaalde installaties met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen” toegevoegd om een aantal begrippen te verduidelijken. Waar mogelijk is er een afstemming met verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Artikel 4

Dit artikel vervangt punten 1° tot en met 3° van artikel 1.3.1.1, §4, van titel II van het VLAREM. De terminologie van de milieudeskundigen wordt aangepast conform de geldende regelgeving.

Artikel 5

Overeenkomstig dit besluit wordt een nieuwe afdeling toegevoegd aan het hoofdstuk 2.8 van titel II van het VLAREM. Met dit artikel wordt het opschrift van hoofdstuk 2.8 aangepast.

Artikel 6

Dit artikel heft afdeling 2.8.0 van titel II van het VLAREM op. Deze afdeling bevat de ‘Beleidsstaken ter uitvoering van de EU-Richtlijn 2008/1/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2008 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging’ (=IPPC-richtlijn). Deze richtlijn is niet meer geldig vanaf 7 januari 2014 overeenkomstig artikel 81, lid 1, van de richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging). De beleidsstaken van de IPPC-richtlijn mogen dus opgeheven worden.

Artikel 7

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling 2.8.2 toe aan hoofdstuk 2.8 van titel II van het VLAREM. Deze nieuwe afdeling biedt een vaste werkwijze om de Vlaamse BBT-studies op te maken. Dit biedt een grotere garantie aan alle betrokken partijen dat de Vlaamse BBT-studies zullen opgemaakt worden op een eenvormige manier met garantie op transparantie en voldoende inspraak. Deze afdeling stelt ook hoe aanbevelingen uit de Vlaamse BBT-studies vertaald worden naar milieuvoorwaarden. Deze afdeling bestaat uit 4 artikelen :

Artikel 2.8.2.1 : De beste beschikbare technieken kunnen vastgesteld worden door middel van Vlaamse BBT-studies. Het doel van de Vlaamse BBT-studies is om aanbevelingen te formuleren rond het bepalen van BBT. De Vlaamse BBT-studies dienen hierbij enkel als ondersteunend middel en hebben geen rechtstreekse werking op de milieuvoorwaarden. Ze vormen een stimulans voor betere milieuprestaties in Vlaanderen. Er wordt vermeld in welke gevallen een BBT-studie kan opgemaakt worden. Dit kan onder meer ingeval van een Vlaamse beleidsprioriteit, zijnde een prioriteit die vermeld wordt in het Regeerakkoord, de ministeriële beleidsbrief of beleidsnota.

Artikel 2.8.2.2 : Dit artikel beschrijft de taken die uitgevoerd worden door het begeleidingscomité en de door de Vlaamse Regering aangewezen onderzoeksinstelling bij de opmaak van een Vlaamse BBT-studie. De door de Vlaamse Regering aangewezen onderzoeksinstelling staat in voor het opstellen of herzien van Vlaamse BBT-studies, de instelling organiseert en coördineert hiervoor de informatie-uitwisseling binnen het begeleidingscomité.

Artikel 2.8.2.3 : Deze stuurgroep is onder andere verantwoordelijk om een voorstel van het werkprogramma voor het komende jaar op te maken. De stuurgroep consulteert hierover de leden van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen en legt het voorstel ter goedkeuring voor aan de Vlaamse minister.

Artikel 2.8.2.4 : Voor de omzetting in milieuvoorwaarden met het oog op de naleving van beste beschikbare technieken wordt gekozen voor een getrappt implementatietraject.

In het eerste lid wordt bepaald dat na het afwerken van een Vlaamse BBT-studie er eerst geëvalueerd wordt als een aanpassing van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden noodzakelijk is. In voorkomend geval, wordt door de Vlaamse minister een ontwerp uitgewerkt tot het bepalen van de algemene of sectorale milieuvoorwaarden op basis van de aanbevelingen van de Vlaamse BBT-studies. Het doorvertalen van aanbevelingen uit de Vlaamse BBT-studies naar milieuvoorwaarden gebeurt waar mogelijk en bij voorkeur door middel van algemene of sectorale milieuvoorwaarden, zoals voorzien wordt in het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. Dit om in Vlaanderen een gelijk speelveld te creëren en de administratieve last zowel voor de inrichtingen als voor de vergunningverlenende overheden te beperken.

In het tweede lid wordt bepaald dat er door de Vlaamse minister richtlijnen worden opgesteld. Deze richtlijnen kunnen aanwijzen op welke wijze bepaalde aanbevelingen via bijzondere milieuvoorwaarden doorvertaald kunnen worden.

Artikel 8

Dit artikel wijzigt artikel 3.2.3.3 van titel II van het VLAREM. Dit artikel werd ingevoegd met de VLAREM-trein 2013. Er staan echter enkele verwijzigingsfouten in opgenomen die met dit wijzigingsartikel worden rechtgezet.

Artikel 9

Dit artikel wijzigt de terminologie van artikel 4.1.7.1 van titel II van het VLAREM.

Artikel 10

Dit artikel brengt de bepalingen in artikel 4.1.9.1.3, §1, 4°, van titel II van het VLAREM in overeenstemming met de bepalingen in artikel 3.2.2, §1, d), van het decreet van 5 april 1995 (DABM).

Artikel 11

Dit artikel vervangt het eerste lid van artikel 4.2.5.1.2 van titel II van het VLAREM. In analogie met artikel 4.2.5.1.1 dat het voorzien van controle-inrichtingen voorziet voor bedrijfsafvalwater, waaronder ook voor kleine debieten van 2 m³/dag, wenst de afdeling Milieu-inspectie ook een regeling voor kleine debieten koelwater van < 100 m³/uur. Bedoeling is om makkelijk een monster te kunnen nemen via een ordelijk en toegankelijk putje.

Artikel 12

Dit artikel vervangt paragraaf 4 van artikel 4.2.8.1.1 van titel II van het VLAREM. De huidige bepalingen van het VLAREM houden nog onvoldoende rekening met de specifieke problematiek van al dan niet grootschalige evenementen die ondanks hun tijdelijk karakter een grote milieu-impact kunnen hebben. Bepaalde activiteiten als onderdeel van een evenement (boren grondwaterwinningssput, elektrische vermogensgroep, lozen afvalwater,...) zijn reeds meldings- of vergunningsplichtig. Rubriek 3 van de indelingslijst bij titel I van het VLAREM bepaalt dat het lozen van huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, met inbegrip van de eventueel bijhorende waterzuiveringsinstallatie een niet ingedeelde inrichting is, voor zover het debiet niet meer bedraagt dan 600 m³/j. Bij grotere lozingsvolumes is er een vergunningsplicht wanneer de locatie gelegen is in collectief te optimaliseren buitengebied of een meldingsplicht op alle andere locaties. Het afvalwater afkomstig van evenementen is te beschouwen als huishoudelijk afvalwater maar wordt echter niet gespreid over een jaar geloosd, maar vaak kortstondig

gedurende 1 of enkele dagen en is bovendien vaak erg geconcentreerd. Niet op alle locaties waar evenementen worden georganiseerd is er bovendien een adequate afvalwaterinfrastructuur aanwezig. De bepalingen van titel II van het VLAREM die in artikel 6.2.2.3.1, §2, en 4.2.8.1.1, §4, stellen dat voor lozingen in collectief te optimaliseren buitengebied een septische put volstaat om aan de algemene voorwaarden voor huishoudelijk afvalwater te voldoen, zijn niet aanvaardbaar voor een tijdelijk evenement waar op 1 dag tijd enorm veel bezoekers kunnen aanwezig zijn. Bovendien is de optie van afvoer steeds mogelijk.

Artikel 13

Dit artikel voegt een artikel 4.2.8.2 toe aan subafdeling 4.2.8.2 van titel II van het VLAREM. De motivatie hieromtrent is dezelfde als hierboven beschreven in artikel 7.

Artikel 14

Dit artikel schrapt het tweede lid uit paragraaf 1 van artikel 4.4.2.3 van titel II van het VLAREM. Dit tweede lid was het gevolg van een wijzigingsvoorstel dat mee opgenomen zou worden in de VLAREM-trein 2013. Het betreffende wijzigingsvoorstel werd echter niet weerhouden in het wijzigingsbesluit dat door de Vlaamse Regering goedgekeurd werd, zodat dit tweede lid, dat toen ten onrechte was blijven staan, nu kan geschrapt worden.

Artikel 15

Dit artikel wijzigt artikel 4.4.4.1 van titel II van het VLAREM.

Punt 1°

Dit punt wijzigt paragraaf 1. De algemene emissiegrenswaarde in bijlage 4.4.2 geldt voor SO_x en niet voor SO₂. Bijgevolg moeten ook de bepalingen omtrent meetfrequenties betrekking hebben op SO_x.

Punten 2° tot en met 5°

Deze punten wijzigen paragraaf 2. De algemene emissiegrenswaarde in bijlage 4.4.2 geldt voor SO_x en niet voor SO₂. Bijgevolg moeten ook de bepalingen omtrent meetfrequenties betrekking hebben op SO_x. Het is echter zeer moeilijk om SO_x continu te meten. Er wordt voorzien dat SO₂ continu gemeten kan worden en dat in de milieuvergunning bepaald kan worden op welke wijze de emissiewaarden voor SO₃ bepaald worden en inbegrepen worden in de toetsing aan de emissiegrenswaarde voor zwaveloxiden.

Artikel 16

Dit artikel wijzigt artikel 4.4.4.2, §4, van titel II van het VLAREM. De kwaliteitsborging van de geautomatiseerde meetsystemen wordt tot 30 juni 2017 uitgevoerd conform een code van goede praktijk. Vanaf 1 juli 2017 dienen de CEN-normen toegepast te worden. In de herziene Vlaamse code van goede praktijk voor kwaliteitsborging van vast opgestelde emissiemeetinstellingen (2014) zijn bijkomende bepalingen opgenomen, aanvullend aan de CEN-normen. Deze moeten tevens toegepast worden.

Artikel 17

Dit artikel voegt in artikel 4.4.4.4, §1, van titel II van het VLAREM een lid in, tussen het eerste en het tweede lid. In artikel 4.4.3.1, §2, van titel II van het VLAREM is een bepaling opgenomen omtrent de van toepassing zijnde emissiegrenswaarden bij aanwezigheid van verschillende onder hetzelfde van de in bijlage 4.4.2 vermelde subpunten geklasseerde stoffen. Een dergelijke bepaling is niet opgenomen bij de bepalingen omtrent meetstrategie. Bij de bepaling van de meetstrategie moet tevens rekening gehouden worden met de som van de verschillende onder eenzelfde van de in bijlage 4.4.2 vermelde subpunten geklasseerde stoffen.

Artikel 18

Dit artikel wijzigt artikel 4.4.6.1.1 van titel II van het VLAREM.

Opslagtanks hebben apparaten die kunnen lekken. In praktijk stelt zich evenwel een aantal problemen :

- Het dak van opslagtanks is niet altijd toegankelijk omwille van veiligheidsredenen;
- Discussie over indeling van apparaten van de opslagtank (bijv. veiligheidsklep op dak tanks);
- Niet alle lekkages (bijv. disfunctionerende dichting van vlottend dak) kunnen met klassieke LDAR opgemerkt worden;
- Praktische uitvoering van LDAR bij tanks die dikwijls andere producten bevatten is praktisch niet evident.

Omwille van deze praktische problemen, worden opslagtanks uit het toepassingsgebied van afdeling 4.4.6 gelicht. Omwille van de praktische problemen met betrekking tot opslagtanks (zie ook de wijziging aan artikel 4.4.6.1.1 (punt 1°)), worden apparaten op de bovenkant en de wanden van verticale bovengronde houders expliciet vrijgesteld van het toepassingsgebied van subafdeling 4.4.6.2.

Artikel 19

Dit artikel heft het eerste lid op van artikel 4.4.6.1.2 van titel II van het VLAREM : overgangstermijnen zijn verstreken en bijgevolg niet langer relevant.

Artikel 20

Dit artikel vervangt paragraaf 1 van artikel 4.4.7.2.10 van titel II van het VLAREM. Voor inrichtingen die pas na 1 juli 2014 de drempel voor de opstelling van een stofrapport overschrijden door uitbreiding van de opslagcapaciteit of overslaghoeveelheid voor stuvende stoffen, is momenteel niet bepaald wanneer uiterlijk een stofrapport opgesteld moet worden. Voorafgaand aan het overschrijden van de drempel voor opslagcapaciteit moet de exploitant reeds een stofrapport opstellen. Of de drempel voor overslaghoeveelheid al dan niet overschreden wordt, kan slechts op het eind van een kalenderjaar vastgesteld worden (gemiddelde over drie voorgaande kalenderjaren). Indien de drempel overschreden wordt, moet uiterlijk op 31 juli van het lopende jaar een stofrapport opgesteld worden.

Artikel 21

Dit artikel voegt een afdeling 4.4.8 "Installaties met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen" toe aan hoofdstuk 4.4 van titel II van het VLAREM.

Nu de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 opgeheven worden (zie verder voor meer details), moet de verplichting voor het bezit van een erkenning als technicus of bedrijf voor het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden aan de onderdelen van de apparaten die een uitstoot van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen kunnen veroorzaken, worden ingeschreven in titel II van het VLAREM en dit voor de volgende installaties :

- a) stationaire koelinstallaties met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- b) stationaire brandbeveiligingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- c) elektrische schakelinrichtingen met gefluoreerde broeikasgassen,
- d) klimaatregelingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen in motorvoertuigen die onder de scope van richtlijn 2006/40/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen en houdende wijziging van richtlijn 70/156/EEG van de Raad vallen,

- e) stationaire apparatuur die oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen bevat.

De erkenningsverplichting wordt ingevoerd voor zowel de ingedeelde als de niet-ingedeelde installaties en is een uitvoering van de verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

De erkenningsplichtige activiteiten worden niet gewijzigd ten opzichte van de huidige wetgeving met uitzondering van de volgende gevallen :

- a) voor de technicus en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur en de koeltechnicus en het koeltechnisch bedrijf wordt nu expliciet "buitendienststelling" als erkenningsplichtige activiteit opgenomen,
- b) de erkenningsplichtige werkzaamheden voor de technicus voor elektrische schakelinrichtingen worden vanaf 1 juli 2017 uitgebreid met "installatie, onderhoud, reparatie en buitendienststelling" en "terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit andere elektrische schakelinrichtingen dan hoogspanningsschakelaars". Tot nu toe moest de technicus enkel voor de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit hoogspanningsschakelaars erkend zijn.

Deze wijzigingen komen er omwille van de verordening (EU) nr. 517/2014 die deze erkenningsplichtige activiteiten vastlegt en die op 1 januari 2015 in werking getreden is.

De installatie, het onderhoud, de reparatie en de buitendienststelling van hermetisch afgesloten apparatuur kan evenwel uitgevoerd worden door het daartoe bevoegd personeel zonder dat zij over een erkenning als technicus moeten beschikken in het kader van VLAREL indien bij de werkzaamheden niet geraakt wordt aan het circuit of een onderdeel dat gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen bevat of daartoe ontworpen is.

Artikel 22

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling 4.5.7 toe aan hoofdstuk 4.5 van titel II van het VLAREM. Deze afdeling bevat de voorwaarden voor laad- en losverrichtingen voor bepaalde inrichtingen ingedeeld volgens rubriek 16.3.1. Het nieuwe geluidsnormenkader inzake laad- en losverrichtingen wordt met dit artikel toegevoegd als een nieuwe afdeling in het hoofdstuk inzake de beheersing van geluidshinder binnen de algemene voorwaarden in titel II van het VLAREM.

Artikel 4.5.7.0.1 legt het toepassingsgebied van het nieuwe geluidsnormenkader inzake laad- en losverrichtingen vast. Zoals reeds eerder gesteld beperkt de scope van dit kader zich tot supermarkten die ingedeeld zijn als hinderlijke inrichting gezien het uitgevoerde onderzoek in het PIEK-project zich ook tot deze sector beperkte en de bijhorende conclusies ook enkel van toepassing zijn op deze sector. Deze beperking in scope is terug te vinden in twee van de drie vereisten :

- de inrichting valt onder categorie 47.11 van het referentiekader voor de productie en de verspreiding van statistieken met betrekking tot economische activiteiten in Europa (NACE 2008). Deze categorie wordt omschreven als detailhandel in niet-gespecialiseerde winkels waarbij voedings- en genotsmiddelen overheersen.
- de inrichting is een inrichting als vermeld in rubriek 16.3.1.

De derde vereiste betreft het feit dat de supermarkt ook uitgerust moet zijn met een bedrijfseigen laad- en losplaats om gebruik te kunnen maken van het aangepaste geluidsnormenkader. Dit wordt nodig geacht omdat er specifieke maatregelen genomen moeten worden aan deze laad- en losplaats om de levering op een stillere manier te laten verlopen. Indien een inrichting geen bedrijfseigen laad- en losplaats heeft binnen zijn perceelgrenzen kan de exploitant niet garanderen dat alle nodige maatregelen toegepast worden.

Ten slotte kan nog gesteld worden dat het nieuwe geluidskader enkel betrekking heeft op de laad- en losverrichtingen en niet op enige andere activiteiten die doorgaan op de inrichting.

Artikel 4.5.7.0.2 legt vast dat de exploitant van de inrichting (supermarkt) steeds de nodige maatregelen met toepassing van de best beschikbare technieken om het geluid voortgebracht door laad- en losverrichtingen te beperken en te verhinderen dat het geluid voortgebracht door laad- en losverrichtingen een bron van hinder is voor de omgeving.

Dit is op elk moment van de dag van toepassing en beperkt zich niet louter tot de dagrand. Hoewel de dagrand de meest gevoelige periode is, is ook overdag de nodige zorgvuldigheid vereist om de omwonenden niet onnodig te hinderen.

Artikel 4.5.7.0.3 legt voor het laden en lossen van de goederen geluidsnormen op die afwijken van de algemene geluidsvoorwaarden vermeld in de afdelingen 4.5.2 tot en met 4.5.5 van titel II van het VLAREM. Deze nieuwe geluidsnormen zijn soepeler dan de algemene geluidsvoorwaarden en zijn overdag en in de dagrand van toepassing. De verantwoording hiervoor werd reeds eerder toegelicht.

Bij het vastleggen van de geluidsnormen werd gekozen voor geluidsniveaus die, gelet op de tijdsperiode, enerzijds ervoor zorgen dat de hinder naar de omwonenden toe beperkt blijft, en anderzijds ervoor zorgen dat het mogelijk is om supermarkten te belevaren. De numerieke waarden van de geluidsnormen werden opgenomen in twee bijlagen die toegevoegd worden aan titel II van het VLAREM.

De normen overdag zijn soepeler dan deze in de dagrand. Overdag moet elke supermarkt, mits een zorgvuldige exploitatie, in de mogelijkheid zijn om beleverd te worden. In de dagrand zal dit naargelang de specifieke ligging en de voorzieningen op de inrichting mogelijk zijn.

Er wordt bij deze nieuwe geluidsnormen geen onderscheid gemaakt tussen nieuwe en bestaande inrichtingen.

De afwijking op de algemene geluidsvoorwaarden is niet geldig tussen 23 uur en 6 uur. In dit tijdsvenster blijven de algemene geluidsvoorwaarden van toepassing. Dit impliceert dat belevering van supermarkten in bewoonde gebieden in deze periode, zoals ook in de huidige situatie, niet mogelijk is. Het is niet wenselijk om belevering tijdens deze uren mogelijk te maken. Dit om de nachtrust van de omwonenden te respecteren.

Om het specifieke geluid van het laden en lossen van goederen te karakteriseren werd gekozen voor de LA05,T en de LA01,T, respectievelijk een maat voor het gemiddelde niveau van de kortstondige geluidsverhogingen en een maat voor de hoogste kortstondige geluidsverhogingen.

Er werd niet gekozen voor een energetisch gemiddelde gezien de geluidsverhogingen veroorzaakt door het laden en lossen van goederen wel groot in aantal maar zeer kortstondig zijn. Een geluidsparameter die uitgaat van een energetisch gemiddelde, zoals de LAeq,T, smeert de kortstondige geluidsverhogingen uit over een langer tijdsverloop en zal in dit geval de hinder van deze geluidsverhogingen onderschatten.

Er werd niet gekozen voor een maximaal geluidsniveau omdat het laden en lossen van goederen zeer sterk beïnvloed wordt door menselijk handelen. Het is niet de bedoeling om een eenmalige accidentele geluidsverhoging, bijvoorbeeld het losschieten van een spankabel in het laadruim van de vrachtwagen, te gaan afstraffen maar rekening te houden met het algemene verloop van een levering. Dit neemt echter niet weg dat, als de maximale geluidsniveaus veroorzaakt worden door structurele problemen, zij het door menselijk handelen, zij het door de infrastructuur, en die in uitzonderlijke gevallen toch niet zouden gevat worden door een overschrijding van de geluidsnormen (LA01), de exploitant een onzorgvuldige exploitatie verweten kan worden en de exploitant geverbaliseerd kan worden wegens overtreding van artikel 4.5.7.0.2.

Om de hinder naar de omwonenden te beperken wordt wel vereist dat de motor van de vrachtwagen stilgelegd wordt tijdens het laden en lossen van de goederen.

Artikel 4.5.7.0.4 legt voor het manoeuvreren van de vrachtwagen geluidsnormen op die afwijken van de algemene geluidsvoorwaarden vermeld in de afdelingen 4.5.2 tot en met 4.5.5 van titel II van het VLAREM. Deze nieuwe geluidsnormen zijn soepeler dan de algemene geluidsvoorwaarden en zijn overdag en in de dagrand van toepassing. De verantwoording hiervoor werd reeds eerder toegelicht.

De geluidsnormen voor het manoeuvreren van de vrachtwagen zijn soepeler dan deze voor het laden en lossen van goederen daar de toegang van de inrichting voor veel supermarkten vaak tussen twee woningen gelegen is of veel dichterbij woningen gelegen is dan de laad- en losplaats. Het is in tegenstelling tot de laad- en losplaats ook veel moeilijker om de toegang en het verdere traject dat de vrachtwagen tot aan de laad- en losplaats moet afleggen af te schermen. Daarnaast nemen de manoeuvres met de vrachtwagen in totaal een veel kortere tijd in beslag dan het laden en lossen van de goederen.

Bij het vastleggen van de geluidsnormen in de dagrand werd gekozen voor geluidsniveaus die, gelet op de tijdsperiode, enerzijds ervoor zorgen dat de hinder naar de omwonenden toe beperkt blijft, en anderzijds ervoor zorgen dat naargelang de specifieke ligging en de voorzieningen op de inrichting het mogelijk is om supermarkten te beleveren.

Overdag werd er voor het manoeuvreren van de vrachtwagen geen beperking op het geluidsniveau opgelegd. Overdag moet elke supermarkt, mits een zorgvuldige exploitatie, in de mogelijkheid zijn om beleverd te worden. Het niet opleggen van een beperking op het geluidsniveau is overdag te verantwoorden gezien het om een zeer kortstondige gebeurtenis gaat.

Er wordt bij deze nieuwe geluidsnormen geen onderscheid gemaakt tussen nieuwe en bestaande inrichtingen.

De afwijking op de algemene geluidsvoorwaarden is niet geldig tussen 23 uur en 6 uur. In dit tijdsvenster blijven de algemene geluidsvoorwaarden van toepassing. Dit impliceert dat beleving van supermarkten in bewoonde gebieden in deze periode, zoals ook in de huidige situatie, niet mogelijk is. Het is niet wenselijk om beleving tijdens deze uren mogelijk te maken. Dit om de nachtrust van de omwonenden te respecteren.

Om het specifieke geluid van het manoeuvreren van de vrachtwagen te karakteriseren werd gekozen voor de LA01,T, een maat voor de hoogste kortstondige geluidsverhogingen. Gezien het manoeuvreren van de vrachtwagen een zeer kortstondige gebeurtenis is en het verloop van het geluidsniveau minder gekenmerkt wordt door zeer korte geluidspieken heeft er hier niet gekozen voor een dubbele norm met de LA05,T.

Er werd niet gekozen voor een energetisch gemiddelde gezien de geluidsverhogingen veroorzaakt door het laden en lossen van goederen wel groot in aantal maar zeer kortstondig zijn. Een geluidsparameter die uitgaat van een energetisch gemiddelde, zoals de LAeq,T, smeert de kortstondige geluidsverhogingen uit over een langer tijdsverloop en zal in dit geval de hinder van deze geluidsverhogingen onderschatten.

Er werd niet gekozen voor een maximaal geluidsniveau omdat het manoeuvreren van de vrachtwagen zeer sterk beïnvloed wordt door menselijk handelen. Het is niet de bedoeling om een eenmalige accidentele geluidsverhoging te gaan afstraffen maar rekening te houden met het algemene verloop van een levering. Dit neemt echter niet weg dat indien de maximale geluidsniveaus veroorzaakt worden door structurele problemen, zij het door menselijke handelen, zij het door de infrastructuur, de exploitant een onzorgvuldige exploitatie verweten kan worden en de exploitant geverbaliseerd kan worden wegens overtreding van artikel 4.5.7.0.2.

In de subafdeling inzake laad- en losverrichtingen in de dagrand toe, worden de bijkomende voorwaarden voor het uitvoeren van leveringen in de dagrand opgenomen. Deze bijkomende voorwaarden hebben enerzijds het doel om de hinder naar de omwonenden tot een minimum te beperken wanneer leveringen in de dagrand worden uitgevoerd door middel van een maatregelenpakket. Anderzijds hebben ze als doel een eenvoudige toetsing te bieden aan exploitanten naar de mogelijkheid van beleving in de dagrand in de voorliggende supermarkt aan de hand van eenvoudige afstandsregels en zonder uitgebreid akoestisch onderzoek.

De afstandsregels die in deze subafdeling opgenomen zijn in wezen en omzetting van de nieuwe geluidsnormen naar een corresponderende afstand. Bij het berekenen van deze afstanden werd rekening gehouden met de infrastructuur van de inrichting en het al dan niet gebruiken van geluidsarm logistiek materiaal.

Indien men niet aan de afstandsregels kan voldoen en toch leveringen in de dagrand wenst uit te voeren, moet men aan de hand van een geluidsstudie aantonen dat men aan de nieuwe geluidsnormen kan voldoen door bijkomende structurele geluidsreducerende maatregelen te nemen die nog niet in rekening werden gebracht bij het berekenen van de afstanden, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een geluidsscherm. Geluidsreducerende maatregelen die beïnvloed worden door het menselijke handelen kunnen niet als structurele geluidsreducerende maatregelen beschouwd worden gezien er geen garantie is dat deze effectief op structurele wijze het geluid zullen reduceren.

Een belangrijke noot hierbij is dat de geluidsnormen steeds primeren op de afstandsregels. De vastgelegde afstanden gaan immers uit van een gemiddelde zorgvuldige exploitatie waarbij voldaan is aan de geluidsnormen. Indien men voldoet aan de afstandsregels maar niet aan de geluidsnormen kan men geverbaliseerd worden omdat men in dit geval moet concluderen dat niet zorgvuldig geëxploiteerd wordt.

In artikel 4.5.7.1.1 worden de algemene bepalingen voor laad- en losverrichtingen in de dagrand vastgelegd.

De hierin opgenomen maatregelen moeten voor elke levering in de dagrand getroffen worden om de hinder naar de omwonenden te beperken en betreffen :

- het naleven van een code van goede praktijk die in een bijlage van titel II van het VLAREM zal worden opgenomen,
- het stilleggen van de motor van de vrachtwagen
- de aandrijving van eventuele koelgroepen waarmee de vrachtwagen uitgerust is moet worden stilgelegd. De koelgroepen mogen wel aangesloten worden op het elektriciteitsnet,
- het uitschakelen van eventueel aanwezige radio's,
- het beperken van het aantal toegelaten belevingen in de dagrand.

Zoals reeds eerder vermeld werden de geluidsnormen voor laad- en losverrichtingen in de nieuwe afdeling inzake de laad- en losverrichtingen omgezet naar een corresponderende afstand.

In artikel 4.5.7.1.2 worden de afstandsregels bepaald voor het laden en lossen van goederen bij supermarkten die een laad- en losplaats in open lucht hebben en dif voor leveringen met geluidsarm materiaal en leveringen zonder geluidsarm materiaal.

Indien men niet aan deze afstandsregels kan voldoen en toch leveringen in de dagrand wenst uit te voeren, moet men aan de hand van een geluidsstudie aantonen dat men aan de nieuwe geluidsnormen kan voldoen door bijkomende structurele geluidsreducerende maatregelen te nemen die nog niet in rekening werden gebracht bij het berekenen van de afstanden, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een geluidsscherm. Geluidsreducerende maatregelen die beïnvloed worden door het menselijke handelen kunnen niet als structurele geluidsreducerende maatregelen beschouwd worden gezien er geen garantie is dat deze effectief op structurele wijze het geluid zullen reduceren.

De afstandsregels werden telkens bepaald voor inrichtingen en woningen gelegen in een gebied vermeld in punt 2° van bijlage 2.2.1 van titel II van het VLAREM. Gezien de geluidsnormen afhankelijk zijn van het type gebied waarin de dichtstbijzijnde woningen gelegen is, is in principe voor elk type gebied een andere afstandsregel nodig gezien vertrokken wordt vanuit de geluidsnormen. In de meeste situaties is echter type gebied 2° van toepassing.

Dit impliceert dus dat er voor supermarkten gelegen in de andere gebieden geen afstandsregels opgenomen zijn. De geluidsnormen in de nieuwe afdeling inzake laad- en losverrichtingen blijven echter onverminderd van toepassing. Voor gebieden met strengere geluidsnormen zullen de afstanden ook groter zijn dan die in de opgenomen afstandsregels en voor gebieden met soepeler geluidsnormen zullen de afstanden kleiner zijn.

In artikel 4.5.7.1.3 worden de afstandsregels bepaald voor het laden en lossen van goederen bij supermarkten die een overdekte laad- en losplaats hebben en dit voor leveringen met geluidsarm materiaal en leveringen zonder geluidsarm materiaal.

Indien men niet aan deze afstandsregels kan voldoen en toch leveringen in de dagrand wenst uit te voeren, moet men aan de hand van een geluidsstudie aantonen dat men aan de nieuwe geluidsnormen kan voldoen door bijkomende structurele geluidsreducerende maatregelen te nemen die nog niet in rekening werden gebracht bij het berekenen van de afstanden, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een geluidsscherm. Geluidsreducerende maatregelen die beïnvloed worden door het menselijke handelen kunnen niet als structurele geluidsreducerende maatregelen beschouwd worden gezien er geen garantie is dat deze effectief op structurele wijze het geluid zullen reduceren.

De afstandsregels werden telkens bepaald voor inrichtingen en woningen gelegen in een gebied vermeld in punt 2° van bijlage 2.2.1 van titel II van het VLAREM. Gezien de geluidsnormen afhankelijk zijn van het type gebied waarin de dichtstbijzijnde woningen gelegen is, is in principe voor elk type gebied een andere afstandsregel nodig gezien vertrokken wordt vanuit de geluidsnormen. In de meeste situaties is echter type gebied 2° van toepassing.

Dit impliceert dus dat er voor supermarkten gelegen in de andere gebieden geen afstandsregels opgenomen zijn. De geluidsnormen in de nieuwe afdeling inzake laad- en losverrichtingen blijven echter onverminderd van toepassing. Voor gebieden met strengere geluidsnormen zullen de afstanden ook groter zijn dan die in de opgenomen afstandsregels en voor gebieden met soepeler geluidsnormen zullen de afstanden kleiner zijn.

In artikel 4.5.7.1.4 worden de afstandsregels bepaald voor het laden en lossen van goederen bij supermarkten die een inpandige laad- en losplaats hebben. Gezien een inpandige laad- en losplaats voor een sterke geluidsreductie zorgt is er geen minimale afstand vereist.

De afstandsregels werden telkens bepaald voor inrichtingen en woningen gelegen in een gebied vermeld in punt 2° van bijlage 2.2.1 van titel II van het VLAREM. Gezien de geluidsnormen afhankelijk zijn van het type gebied waarin de dichtstbijzijnde woningen gelegen is, is in principe voor elk type gebied een andere afstandsregel nodig gezien vertrokken wordt vanuit de geluidsnormen. In de meeste situaties is echter type gebied 2° van toepassing.

Dit impliceert dus dat er voor supermarkten gelegen in de andere gebieden geen afstandsregels opgenomen zijn. De geluidsnormen in de nieuwe afdeling inzake laad- en losverrichtingen blijven echter onverminderd van toepassing.

In artikel 4.5.7.1.5 worden de afstandsregels bepaald voor het manoeuvreren van de vrachtwagen.

Indien men niet aan deze afstandsregels kan voldoen en toch leveringen in de dagrand wenst uit te voeren, moet men aan de hand van een geluidsstudie aantonen dat men aan de nieuwe geluidsnormen kan voldoen door bijkomende structurele geluidsreducerende maatregelen te nemen die nog niet in rekening werden gebracht bij het berekenen van de afstanden, zoals bijvoorbeeld het plaatsen van een geluidsscherm. Geluidsreducerende maatregelen die beïnvloed worden door het menselijke handelen kunnen niet als structurele geluidsreducerende maatregelen beschouwd worden gezien er geen garantie is dat deze effectief op structurele wijze het geluid zullen reduceren.

Indien het traject waarop het manoeuvreren van de vrachtwagen wordt uitgevoerd volledig gelegen is in een afgesloten gebouw is er geen minimale afstand vereist gezien er een sterke geluidsreductie gerealiseerd wordt.

De afstandsregels werden telkens bepaald voor inrichtingen en woningen gelegen in een gebied vermeld in punt 2° van bijlage 2.2.1 van titel II van het VLAREM. Gezien de geluidsnormen afhankelijk zijn van het type gebied waarin de dichtstbijzijnde woningen gelegen is, is in principe voor elk type gebied een andere afstandsregel nodig gezien vertrokken wordt vanuit de geluidsnormen. In de meeste situaties is echter type gebied 2° van toepassing en voor de eenvoud beperkt de tekst zich dan ook tot dit gebied. Dit kan bij een latere wijziging uitgebreid worden naar de andere type gebieden.

Dit impliceert dus dat er voor supermarkten gelegen in de andere gebieden voorlopig nog geen afstandsregels zijn. De geluidsnormen in de nieuwe afdeling inzake laad- en losverrichtingen blijven echter onverminderd van toepassing.

Artikel 23

Dit artikel wijzigt artikel 4.9.1.2, §2, van titel II van het VLAREM. De bepaling omtrent economische pardonabiliteit wordt aangevuld, zodat er, naast een verlenging van de uitvoeringstermijn, tevens een vrijstelling tot uitvoeren van bepaalde maatregelen verleend kan worden. Deze vrijstelling kan enkel verleend worden indien de exploitant aan de hand van berekeningen van de interne rentevoet aantoont dat het uitvoeren van deze maatregelen niet (langer) rendabel is.

Artikel 24

Dit artikel wijzigt artikel 4.9.2.1 van titel II van het VLAREM.

Punten 1°, 2° en 3° : Het toepassingsgebied van voormeld artikel verschilt van het toepassingsgebied vastgelegd in de Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie, terwijl dit niet de bedoeling was. De aanpassing brengt het toepassingsgebied in overeenstemming met dat van de Richtlijn 2012/27/EU.

Punt 4° : Dit punt voegt een vijfde lid toe aan artikel 4.9.2.1 van titel II van het VLAREM. Door het omzetten van artikel 8 van de Richtlijn 2012/27/EU betreffende energie-efficiëntie via VLAREM II met de VLAREM-trein 2013 (besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014) wordt de verplichting gedefinieerd voor ingedeelde inrichtingen. Hierdoor vallen er ook ingedeelde inrichtingen onder de auditverplichting die helemaal niet bedoeld werden volgens de geest van de Richtlijn, bijv. grote schoolgebouwen, grote kantoorgebouwen van publieke organisaties. Deze beschikken echter wel over een EPC publieke gebouwen, waar ook aan energieregistratie gedaan wordt, een kengetal berekend wordt en maatregelen ter verbetering van de energie-efficiëntie gedefinieerd worden. Bijgevolg kunnen deze ingedeelde inrichtingen, wanneer ze beschikken over een geldig EPC publieke gebouwen, vrijgesteld worden van de auditverplichting voor GO's.

Artikel 25

Dit artikel vervangt artikel 4.9.3.4 van titel II van het VLAREM. Door de huidige bepaling in dit artikel, was de schriftelijke toestemming nodig van alle exploitanten opdat VEA bepaalde gegevens uit de webapplicatie kon gebruiken in het kader van rapporteringsverplichtingen. Ook had de toezichthouder volgens de huidige bepaling de schriftelijke toestemming van de exploitant nodig om zijn taak te kunnen uitvoeren. Onder strikte voorwaarden en rekening houdende met de confidentialiteit kan het Vlaams Energieagentschap voortaan in het kader van rapporteringsverplichtingen geanonimiseerde en geaggregeerde gegevens uit de webapplicatie ter beschikking stellen van de bevoegde instanties voor zover het aggregatieniveau voldoende confidentialiteit waarborgt.

Artikel 26

Dit artikel wijzigt artikel 4.10.1.3 van titel II van het VLAREM. Artikel 4.10.1.3. van het VLAREM II bepaalt het aantal emissierechten dat door een BKG-installatie dient ingeleverd te worden. De vervanging van het woord "gevalideerde" in "goedgekeurde" is noodzakelijk om de terminologie in dit artikel in lijn te brengen met de terminologie in artikel 4.10.1.5, §3 alwaar de goedkeuring (en niet de validatie) van het emissiejaarrapport is voorzien.

De term "validatie" wordt enkel in onderlinge communicatie tussen de registeradministrateur en afdeling gehanteerd, en hoort niet thuis in het VLAREM II.

De toevoeging van de 2de zin in artikel 4.10.1.3. is noodzakelijk om tevens duidelijkheid te verschaffen over het aantal emissierechten dat moet ingeleverd worden indien er geen geverifieerd en goedgekeurd emissiejaarrapport is. In dit geval wordt de hoeveelheid BKG-emissies bepaald op basis van een conservatieve schatting, vermeld in (een nieuw) artikel 4.10.1.5, §7. De mogelijkheid om een dergelijke conservatieve schatting te maken is voorzien in artikel 70 van de Verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie van 21 juni 2012 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen.

Artikel 27

Dit artikel wijzigt artikel 4.10.1.4, §2, van titel II van het VLAREM. De zin "Voor BKG-installaties die in 2013 hun milieuvergunning niet actualiseren, voegt de afdeling bevoegd voor luchtverontreiniging overeenkomstig artikel 45 van titel I van het VLAREM het monitoringplan bij de milieuvergunning." wordt vervangen door de zin "Voor BKG-installaties die in 2013 hun milieuvergunning niet actualiseren, bezorgt de afdeling, bevoegd voor luchtverontreiniging, het monitoringplan aan de bevoegde overheid die het bij besluit bij de milieuvergunning voegt.". Het is immers niet aangewezen om een procedure "wijziging voorwaarden" op te starten voor het toevoegen van een plan bij de vergunning. De vergunningverlenende overheid zal naar aanleiding van een verzoek van de afdeling, bevoegd voor luchtverontreiniging, beslissen om het plan toe te voegen aan de vergunning. Tegen deze beslissing van de deputatie is geen beroep mogelijk.

Artikel 28

Dit artikel wijzigt artikel 4.10.1.5 van titel II van het VLAREM. De toevoeging aan paragraaf 2, eerste alinea, verduidelijkt dat de emissies die de Vlaamse Bevoegde Autoriteit in eerste instantie doorgeeft aan de registeradministrateur, de "geverifieerde" emissies zijn, i.e. deze na de controle door erkende verificateurs, maar vóór de controle door de afdeling. Deze ingave van geverifieerde emissies in het register gebeurt in de meeste Europese lidstaten door de verificateurs zelf, in België wordt dit door de Bevoegde Autoriteiten gedaan. De 2de alinea in paragraaf 2 verduidelijkt dat het deze geverifieerde emissiejaarrapporten zijn die ter inzage liggen bij de afdeling.

De nieuwe paragraaf 3 (ter vervanging van de huidige paragraaf 3) is noodzakelijk om duiding te geven bij het steekproefsgewijze controleproces door de afdeling dat plaatsvindt nadat de geverifieerde emissiejaarrapporten zijn ontvangen.

Dit controleproces vangt aan op 14 maart (deadline indiening van een geverifieerd emissiejaarrapport), en eindigt zonder aanpassing van de huidige regelgeving op 31 maart, oftewel 11 tot 13 werkdagen later. Deze huidige werkwijze houdt het risico in dat omwille van deze serieuze tijdsdruk het controleproces te snel moet plaatsvinden, en daardoor geverifieerde emissiejaarrapporten onterecht worden goedgekeurd. Ook al heeft het controleproces alleen betrekking op een steekproef, toch blijft het aantal elementen dat nagekeken moet worden tijdens zo'n controleproces omvangrijk. Om die reden is het noodzakelijk deze deadline met 2 weken te verlengen.

Ook met deze verlenging van 2 weken (en dus een maximale tijdsperiode van een 22 tot 24 werkdagen tussen indiening geverifieerd emissiejaarrapport en goedkeuring emissiejaarrapport) zal het Vlaamse Gewest nog steeds behoren tot de groep overheden binnen Europa die de afhandeling van de geverifieerde emissiejaarrapporten het efficiëntst organiseert: enerzijds wordt rechtszekerheid geboden aan de bedrijven door expliciet in een goedkeuring van de geverifieerde emissies te voorzien (in vele andere Lidstaten bestaat dit niet, waardoor maanden/jaren na indiening van een geverifieerd emissiejaarrapport, een bevoegde autoriteit het cijfer nog in vraag kan stellen, met alle gevolgen van dien), en anderzijds draagt de bevoegde autoriteit door het garanderen van een niet onder té grote tijdsdruk staand controleproces bij tot de geloofwaardigheid naar de buitenwereld toe van de in het kader van EU ETS gerapporteerde en geverifieerde emissiecijfers.

De nieuwe paragraaf 7 verduidelijkt dat in voorkomend geval een conservatieve schatting gemaakt kan worden door de afdeling, bevoegd voor luchtverontreiniging van de BKG-emissies van de BKG-installatie in het voorgaande jaar. Conform de bepalingen uit artikel 70 van de Verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie van 21 juni 2012 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig, maakt de bevoegde autoriteit een dergelijke conservatieve schatting in volgende gevallen:

- de exploitant van de BKG-installatie heeft geen geverifieerd emissiejaarrapport ingediend bij de afdeling, bevoegd voor luchtverontreiniging;
- het geverifieerde emissiejaarrapport voldoet niet aan de bepalingen van de Verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie van 21 juni 2012 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad
- het door de exploitant van de BKG-installatie ingediende emissiejaarrapport werd niet geverifieerd overeenkomstig Verordening (EU) nr. 600/2012 van de Commissie van 21 juni 2012 inzake de verificatie van broeikasgasemissie- en tonkilometersverlagen en de accreditatie van verificateurs krachtens Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad;

Er is bewust gekozen om geen timing voor dergelijke conservatieve schatting op te nemen.

De nieuwe paragraaf 8 verduidelijkt welke gegevens door de afdeling op het internet worden gepubliceerd.

Artikel 29

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.1.2, §3, van titel II van het VLAREM door het woord "afvalstoffenaanvoer" te vervangen door de woorden "afvalstoffenaanvoer en -afvoer". Er is namelijk geen verschil naar hinder toe tussen aanvoer en afvoer van afvalstoffen.

Artikel 30

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.1.7, §3, van titel II van het VLAREM.

Artikel 31

Dit artikel vervangt paragraaf 2 van artikel 5.2.1.9 van titel II van het VLAREM.

Dit artikel is van toepassing voor alle inrichtingen ingedeeld in rubriek 2.

Omwille van de aanpassingen van VLAREM ten gevolge van de CLP-verordening, zijn gevaarlijke afvalstoffen niet (meer) ingedeeld in rubriek 17. Aangezien de opslag van bedrijfsafvalstoffen in functie van de regelmatige afvoer ook niet ingedeeld is in rubriek 2 (uitgezonderd), werd voor deze tijdelijke opslag van gevaarlijke afvalstoffen met de vervanging van paragraaf 2 van artikel 5.2.1.9. van titel II van het VLAREM, minimale vereisten voor de veiligheid ingeschreven.

Verder wordt in paragraaf 1 van artikel 5.2.2.5.2 van titel II van het VLAREM momenteel voor de gevaarlijke afvalstoffen verwezen naar de voorwaarden van hoofdstuk 5.17 betreffende de gevaarlijke producten bovenop de voorwaarden van subafdeling 5.2.2.5. Deze verwijzing is noodzakelijk, maar echter niet meer correct, gelet op de aanpassingen van VLAREM ten gevolge van de CLP-verordening, en analoge aanpassingen aan Richtlijnen en Verordeningen op Europees niveau aan de CLP-verordening.

Gevaarlijke afvalstoffen worden door Europese regelgeving op twee manieren bepaald, namelijk in de Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen, enerzijds in bijlage III, en anderzijds in uitvoering van artikel 7 van de Richtlijn 2014/955/EU. De bijlage III van de Afvalstoffenrichtlijn bepaalt de gevaarlijke eigenschappen van afvalstoffen, en werd in die zin ook door Verordening EU 1357/2014 in lijn gebracht met de CLP-verordening (EG 1272/2008), waarop ook hoofdstuk 5.17 van titel II van het VLAREM is gebaseerd. Het besluit van de Commissie van 18 december 2018 (2014/955/EU) echter, legt een lijst vast van afvalstoffen zoals bedoeld in artikel 7 van de Afvalstoffenrichtlijn, gebaseerd op herkomst. In deze lijst staan gevaarlijke afvalstoffen met (*) aangeduid, maar voor een aantal van deze gevaarlijke afvalstoffen zijn de voorwaarden van hoofdstuk 5.17 van titel II van het VLAREM niet geschikt of toepasbaar.

In die zin werd ook een voorstel tot aanpassing van artikel 5.2.2.5.2 uitgewerkt, waarbij de voorwaarden van hoofdstuk 5.17. enkel van toepassing zijn voor afvalstoffen met gevaarlijke eigenschappen zoals bepaald in Verordening (EU) 1357/2014 van 18 december 2014 ter vervanging van bijlage III bij richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen. De voorwaarden van hoofdstuk 5.17. zijn met dit voorstel dus niet meer van toepassing voor gevaarlijke afvalstoffen volgens de lijst in het besluit 2014/955/EU.

Vandaar dat de vervanging van paragraaf 2 van artikel 5.2.1.9 van titel II van het VLAREM belangrijk is, en minimale veiligheidsvoorwaarden vastlegt voor gevaarlijke afvalstoffen waarvoor de voorwaarden van hoofdstuk 5.17 niet gelden.

Artikel 32

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.2.1.1, §4, van titel II van het VLAREM, waarbij wordt bepaald dat op containerparken de afvalstoffen rechtstreeks in containers moeten worden opgeslagen, tenzij anders bepaald in de vergunning. Steeds meer worden specifieke fracties omwille van hun aard of omvang op een andere wijze opgeslagen (bigbags, stortvakken, ...). Momenteel moet dit telkens specifiek worden aangevraagd via de milieuv vergunning. Om overbodige procedures te vermijden wordt de formulering van dit artikel aangepast, waarbij er wordt gesteld dat de afvalstoffen altijd gescheiden worden opgeslagen in aangepaste recipiënten of stockageruimten.

Artikel 33

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.2.5.2 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° vervangt paragraaf 1. In paragraaf 1 wordt momenteel voor de gevaarlijke afvalstoffen verwezen naar de voorwaarden van hoofdstuk 5.17 betreffende de gevaarlijke producten bovenop de voorwaarden van subafdeling 5.2.2.5. Deze verwijzing is noodzakelijk, maar echter niet geactualiseerd en bovendien is het toepassingsgebied niet correct afgesteld.

Gevaarlijke afvalstoffen worden door Europese regelgeving op 2 manieren bepaald, namelijk in de Richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen, enerzijds in bijlage III, en anderzijds in uitvoering van artikel 7 van de Richtlijn in het besluit 2014/955/EU. De bijlage III van de Afvalstoffenrichtlijn bepaalt de gevaarlijke eigenschappen van afvalstoffen, en werd in die zin ook door verordening EU 1357/2014 in lijn gebracht met de CLP-verordening (EG 1272/2008), waarop ook hoofdstuk 5.17 van titel II van het VLAREM is gebaseerd. Het besluit van de Commissie van 18 december 2018 (2014/955/EU) echter, legt een lijst vast van afvalstoffen zoals bedoeld in artikel 7 van de Afvalstoffenrichtlijn, gebaseerd op herkomst. In deze lijst staan gevaarlijke afvalstoffen met (*) aangeduid, maar voor een aantal van deze gevaarlijke afvalstoffen zijn de voorwaarden van hoofdstuk 5.17 van titel II van het VLAREM niet geschikt of toepasbaar. Daarnaast zijn de voorwaarden voor brandbare vloeistoffen sinds de aanpassing van VLAREM aan de CLP-verordening (besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 (VLAREM-trein 2013)) niet meer opgenomen in hoofdstuk 5.17 maar in hoofdstuk 5.6 van titel II van het VLAREM. Door deze wijziging van artikel 5.2.2.5.2, §1, worden bijgevolg enerzijds de voorwaarden voor gevaarlijke afvalstoffen geactualiseerd, en wordt anderzijds het toepassingsgebied beter afgesteld door enkel voor afvalstoffen met gevaarlijke eigenschappen te verwijzen naar hoofdstuk 5.17.

Punt 2° vervangt paragraaf 3 van artikel 5.2.2.5.2 van titel II van het VLAREM met betrekking tot de bepalingen voor inrichtingen voor het opslaan en behandelen van gevaarlijke afvalstoffen en bedrijfsafvalstoffen. De wijziging betreft een actualisatie van de voorwaarden voor de opslag en behandeling van deze afvalstoffen met het oog op de voorkoming van bodem- en grondwaterverontreiniging.

Punt 3° wijzigt artikel 5.2.2.5.2, §9, van titel II van het VLAREM.

Nu de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 opgeheven worden (zie verder voor meer details), moet de verplichting voor het bezit van een erkenning als technicus of bedrijf voor het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden die schadelijke emissies van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen kunnen veroorzaken, worden ingeschreven in titel II van het VLAREM en dit voor de volgende installaties :

- a) stationaire koelinstallaties met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- b) stationaire brandbeveiligingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- c) elektrische schakelinrichtingen met gefluoreerde broeikasgassen,
- d) klimaatregelingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen in motorvoertuigen die onder de scope van richtlijn 2006/40/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen en houdende wijziging van richtlijn 70/156/EEG van de Raad vallen,
- e) stationaire apparatuur die oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen bevat.

De erkenningsverplichting wordt ingevoerd voor zowel de ingedeelde als de niet-ingedeelde installaties en is een uitvoering van de verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

De erkenningsplichtige activiteiten worden niet gewijzigd ten opzichte van de huidige wetgeving met uitzondering van de volgende gevallen :

- a) voor de technicus en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur en de koeltechnicus en het koeltechnisch bedrijf wordt nu expliciet "buitendienststelling" als erkenningsplichtige activiteit opgenomen,
- b) de erkenningsplichtige werkzaamheden voor de technicus voor elektrische schakelinrichtingen worden vanaf 1 januari 2017 uitgebreid met "installatie, onderhoud, reparatie en buitendienststelling" en "terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit andere elektrische schakelinrichtingen dan hoogspanningschakelaars". Tot nu toe moest de technicus enkel voor de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit hoogspanningschakelaars erkend zijn.

Deze wijzigingen komen er omwille van de verordening (EU) nr. 517/2014 die deze erkenningsplichtige activiteiten vastlegt en die op 1 januari 2015 in werking getreden is.

Artikel 34

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.2.6.4, §1, van titel II van het VLAREM. In dit artikel wordt bepaald dat er een gescheiden opslag moet plaatsvinden van niet-gedepollueerde en gedepollueerde voertuigwrakken. Deze bepaling geeft in de dagdagelijkse praktijk bij de verwerkingsbedrijven echter belangrijke belemmeringen. Gezien de beperkte efficiëntie van deze bepaling, wordt deze aangepast, zodat onder welbepaalde voorwaarden een gezamenlijke opslag van niet-gedepollueerde en gepollueerde voertuigwrakken mag plaatsvinden. Zo kan deze gezamenlijke opslag enkel plaatsvinden indien elk gedepollueerd voertuigwrak wordt gemarkeerd met een duidelijk herkenbaar etiket dat zichtbaar is vanop de begane grond. Dit houdt in dat dit etiket olie-, vuil-, en weersbestendig moet zijn en dat niet gemarkeerde voertuigwrakken of voertuigwrakken waarvan de markering niet integraal zichtbaar is vanop de begane grond, worden beschouwd als niet-gedepollueerde voertuigwrakken. Dit geldt echter niet voor inrichtingen die over een shredderinstallatie beschikken. In dat geval moet de opslag van niet-gedepollueerde en gedepollueerde voertuigwrakken wel steeds gescheiden gebeuren.

Artikel 35

Dit artikel voegt een subafdeling 5.2.2.9bis toe aan afdeling 5.2.2 van titel II van het VLAREM. Op basis van de aanbevelingen in de BBT-studie "Verwerking van externe bedrijfsafvalwaters en vloeibare/slibachtige bedrijfsafvalstromen" van mei 2013 wordt voor het aspect lucht (VOS en geur) een nieuwe subafdeling ingevoegd voor inrichtingen voor de verwerking van extern aangevoerde bedrijfsafvalwaters en vloeibare of slibachtige bedrijfsafvalstromen. Hierbij werd er gekozen om dit onmiddellijk na de bestaande subafdeling 5.2.2.9 "Inrichtingen voor het reinigen van recipiënten waarin stoffen worden opgeslagen of vervoerd" in te voegen, gezien de activiteiten met elkaar verwant zijn.

Deze subafdeling is van toepassing op de verwerking van extern aangevoerde bedrijfsafvalwaters en vloeibare of slibachtige bedrijfsafvalstromen.

In de VLAREM-trein 2015 zat reeds een gelijkaardig voorstel. Op basis van de opmerkingen uit publieke consultatie werd er echter beslist om dit voorstel niet mee te nemen met de VLAREM-trein 2015, met het oog op een verdere evaluatie van dit voorstel en een opname in de daaropvolgende VLAREM-trein. Het huidige voorstel is dus een aangepaste versie, rekening houdende met de opmerkingen uit de publieke consultatie van de VLAREM-trein 2015.

In de BBT-studie worden de volgende middelvoorschriften aanbevolen ter beperking van emissie van VOS en geur :

"Bij de verwerking van externe bedrijfsafvalwaters en/of vloeibare slibachtige bedrijfsafvalstromen, waarbij vluchtige organische producten, met een dampspanning van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35°C, of sterk geurende stoffen worden vrijgesteld, wordt de lucht behandeld met een selectie of combinatie van een bio(trickling-)filter, een actief kool filter, een gaswasser, een naverbrander of een ander gelijkwaardig behandelingssysteem.

Procesonderdelen (handelingen) die minimum moeten worden afgedekt (ingesloten), afgezogen en nabehandeld zijn :

- verladen van geurende en/of VOS emitterende afvalstoffen, incl. slibs, o.a. laden en lossen van tanks;
- mengen en opbulken van geurende en/of VOS emitterende afvalstoffen;
- opslaan van geurende en/of VOS emitterende afvalstoffen, incl. slibs;
- reservoirs (b.v. ontvangstbekkens), opslagtanks, voorbehandelingszones en meng-/reactietanks;
- bezinkingstanks;
- fysicochemische behandelingen-/reactievaten (o.a. deze voor neutralisatie, redoxreacties en behandeling van nitriet- en ammoniakhoudende afvalwaters);
- slibindikkings-, conditionerings- en ontwateringsinstallaties (via kamerfilterpers, decanteercentrifuge, ...)."

Voor deze maatregelen zal er van geval tot geval worden beoordeeld of deze worden opgelegd in de milieuvergunning.

In de BBT-studie wordt verder nog voor VOS een emissiegrenswaarde van 20 mg/Nm³ in het geloosde afgas voorgesteld in het geval procesonderdelen worden afgedekt of ingesloten en de lucht wordt afgezogen en behandeld. Dit wordt sectoraal verankerd via het nieuwe artikel 5.2.2.9bis.2

Artikel 36

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.3bis.1.12 van titel II van het VLAREM en voegt een versoepeling toe aan de verplichte toepassing van de opties waarvan de baten hoger zijn dan de kosten wanneer er in de kosten-batenanalyse wordt gerekend met potentiële warmte- of koudevraagpunten. In dit geval is het voldoende dat met betrekking tot de potentiële warmte- of koudevraagpunten alleen de opties worden toegepast die de stookinstallaties voorzien van de aansluitingsmogelijkheden voor de toekomstige uitkoppeling van warmte of koude.

Artikel 37

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.3bis.1.24, §3, van titel II van het VLAREM. De kwaliteitsborging van de geautomatiseerde meetsystemen moet uitgevoerd worden volgens de CEN-normen. In de herziene Vlaamse code van goede praktijk voor kwaliteitsborging van vast opgestelde emissiemeettoestellen (2014) zijn bijkomende bepalingen opgenomen, aanvullend aan de CEN-normen. Deze moeten tevens toegepast worden.

Artikel 38

Dit artikel wijzigt in artikel 5.2.3bis.3.8 de meetfrequentie voor dioxinen en furanen van zesmaandelijks naar tweemaaljaarlijks. Via het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 (VLAREM-trein 2013) werd het artikel 5.2.3bis.3.8 volledig vervangen, waarbij de meetfrequentie gewijzigd werd, zonder dat dit de bedoeling was. Dit wordt hiermee nu rechtgezet.

Artikel 39

Dit artikel schrapt in artikel 5.2.3bis.4.10, §5, 5°, van titel II van het VLAREM de bepaling "in afwijking van hoofdstuk 4.4". De schrapping van deze bepaling heeft geen inhoudelijke wijziging van de wetgeving tot gevolg. Conform het lex specialis beginsel hebben de sectorale voorwaarden immers steeds voorrang op de algemene bepalingen.

Artikel 40

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.3bis.4.11 van titel II van het VLAREM. De bepalingen van afdeling 5.19.1 werden gewijzigd via het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 (VLAREM-trein 2013), waarbij artikel 5.19.1.4 vervangen werd. De verwijzingen in artikel 5.2.3bis.4.11 naar artikel 5.19.1.4 werden echter toen niet aangepast. Dit wordt hiermee rechtgezet.

Artikel 41

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.4.1.2, §2, van titel II van het VLAREM. Aangezien Richtlijn 1999/45/EG van 31 mei 1999 (Preparatenrichtlijn) vanaf 1 juni 2015 niet meer van kracht is, kan punt 1° geschrapt worden. Punt 2° is dezelfde bepaling, maar dan gebaseerd op de CLP-verordening.

Artikel 42

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.5.5.4, §1, van titel II van het VLAREM. De vermelding 'boven de tussenafdek' wordt geschrapt, gezien de aanleg van een tussenafdek niet relevant is bij monostortplaatsen voor baggerspecie en bijgevolg niet moet worden opgelegd.

Artikel 43

Dit artikel vervangt artikel 5.2.5.6.4 van titel II van het VLAREM. De voorwaarden hebben betrekking op water-, percolaat- en gascontrole.

Artikel 44

Dit artikel voegt een paragraaf 6 toe aan artikel 5.4.1.2 van titel II van het VLAREM dat de verbodsregels bevat voor inrichtingen die worden ingedeeld in de rubrieken 4 (bedekkingsmiddelen) en 21 (kleurstoffen en pigmenten). Deze nieuwe paragraaf 6 stelt dat deze verbodsregels niet van toepassing zijn inrichtingen, vermeld in rubriek 4.4 van de indelingslijst (zijnde inrichtingen voor het thermisch behandelen van voorwerpen bedekt met bedekkingsmiddelen), die bestemd zijn voor het uitharden van poederlakken, wat veelal in moffelovens gebeurt. Dergelijke activiteit brengt immers geen emissie van VOS met zich mee, noch enige vorm van geluidshinder. Deze ovens worden gestookt op aardgas, zodat er ook geen emissie is van fijn stof. Voor deze installaties is er dus geen reden om te moeten voorzien dat zij bijvoorbeeld op een afstand van meer dan 50 meter van een woongebied moeten gelegen zijn.

Artikel 45

Dit artikel wijzigt artikel 5.4.2.3, §3, van titel II van het VLAREM. In voormeld artikel is momenteel de mogelijkheid voorzien om via de milieuvergunning af te wijken van de sectorale norm van 100 mg C/Nm³ voor VOS-emissies. Uit de BBT-studie verf-, lak-, drukinkt- en lijmproductie (2014) blijkt dat er in de vergunning hier geen gebruik van wordt gemaakt en dat er integendeel soms zelfs strengere emissiegrenswaarden worden opgelegd in de bijzondere voorwaarden. Deze afwijkingsmogelijkheid wordt bijgevolg geschrapt.

Artikel 46

Artikel 47

Artikel 48

Artikel 49

Deze artikelen wijzigen respectievelijk artikel 5.6.1.2.9, 5.6.1.2.10, 5.6.1.3.15 en 5.6.1.3.16 van titel II van het VLAREM. Deze wijziging betreft een verscherping van de voorwaarden om in de praktijk uit te sluiten dat een houder met oranje label nooit in orde wordt gesteld. Bij controles door toezichthouders wordt vastgesteld dat er geregeld een soort 'oranje carrousel' ontstaat waarbij de erkende milieudeskundige diverse keren na mekaar een oranje klever of plaat aanbrengt, waardoor de houders in gebruik mogen blijven, maar binnen de zes maanden aan een bijkomend onderzoek moeten worden onderworpen. De huidige formulering van de artikels m.b.t. de klevers en platen laat deze manier van werken toe. Dergelijke oranje carrousel brengt echter geen oplossing op het terrein. Het is daarom aangewezen om te stellen dat bij de bijkomende controle niet opnieuw een oranje klever of plaat mag worden aangebracht als de oorspronkelijk vastgestelde gebreken niet werden gecorrigeerd. In dat geval moet een rode klever of plaat worden aangebracht, zodat de houder pas terug mag worden gevuld als de gebreken werden gecorrigeerd (en de houder met positief aan een nieuwe controle werd onderworpen).

Als tijdens de bijkomende controle andere nieuwe gebreken worden vastgesteld die geen aanleiding kunnen geven tot verontreiniging buiten de houder, mag wel een oranje klever of plaat worden aangebracht (mits de oorspronkelijke gebreken werden gecorrigeerd).

Er werd een uitzonderingsbepaling voorzien voor afwijkingen of gebreken waarvoor het niet mogelijk is om deze binnen de zes maanden aan te passen. Een voorbeeld daarvan zijn de aanpassingen aan grote inkuipingen of houders waarvoor bouwkundige ingrepen nodig zijn. Bij dergelijke bouwkundige aanpassingen moeten werken soms uitgesteld worden door het vriesweer, zijn er grote infrastructuur werkzaamheden nodig,... De exploitant moet motiveren waarom die termijn van zes maanden niet kan behaald worden en daarbij bv. een actieplan opstellen dat door de bevoegd deskundige moet opgevolgd worden.

In de artikelen 5.6.1.2.9 (eerste lid) en 5.6.1.3.15 (eerste lid) wordt tevens een verwijzingsfout rechtgezet.

Artikel 50

Dit artikel (punten 1°, 2° en 4°) brengt artikel 5.6.2.3.4, §1, van titel II van het VLAREM in overeenstemming met de Richtlijn 2014/99/EU. Deze Richtlijn wijzigt Richtlijn 2009/126/EG inzake fase II-benzinedampterugwinning tijdens het bijtanken van motorvoertuigen in benzinestations. Het betreft meer bepaald de toepassing van de norm EN 16321-1 :2013 voor de typegoedkeuring van benzinedampterugwinningssystemen voor gebruik in benzinestations en de toepassing van de norm EN 16321-2 :2013 voor de controle van de werking van het benzinedampterugwinningssysteem.

De EN 16321-1 is de Europese norm voor typegoedkeuring van fase II-benzinedampterugwinningssystemen en de EN 16321-2 is de Europese norm voor de controle van deze systemen. Dit zijn de standaarden binnen Europa die algemeen gehanteerd dienen te worden. Het betreffende artikel is immers een omzetting van de Richtlijn 2014/99/EU. In deze Richtlijn wordt expliciet verwezen naar de normen EN 16321-1 :2013 en EN 16321-2 :2013.

De EN-normen zijn beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en zijn net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België.

Punt 3° wijzigt paragraaf 3 van dit artikel en betreft een verduidelijking van de meetfrequentie van het fase II-benzinedampterugwinningssysteem, om te vermijden dat een periode van bijna 2 jaar tussen opeenvolgende metingen kan ontstaan.

Artikel 51

Dit artikel wijzigt artikel 5.6.2.3.6, §3, van titel II van het VLAREM. De huidige bepaling stelt dat de deskundige van elke controle, met uitzondering van de test, vermeld in bijlage 5.6.3, punt 6, een attest moet opstellen waaruit ondubbelzinnig blijkt of het fase II-benzinedampterugwinningssysteem voldoet aan de vigerende voorschriften. Het is echter aangewezen dat, indien de test in kwestie wordt uitgevoerd door de deskundige, het resultaat hiervan wordt opgenomen in het attest.

Artikel 52

Dit artikel wijzigt artikel 5.7.5.1, §3, van titel II van het VLAREM. Het voorgestelde buitengebruikstellingsplan zal op 1 januari 2016 beschikbaar moeten zijn en uitgevoerd worden. Dit plan komt uit het uitvoeringsbesluit 2013/732/EU van de Commissie van 9 december 2013 tot vaststelling van de BBT-conclusies (beste beschikbare technieken) op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies voor de productie van chlooralkali, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie L332 van 11 december 2013. Naast de opname van deze bepaling in titel III van het VLAREM wordt deze ook opgenomen in titel II van het VLAREM. Het buitengebruikstellingsplan is daardoor eerder van toepassing dan voorgeschreven door de BBT-conclusies. Daardoor

kan continuïteit met de eerder vastgestelde bepalingen uit titel II van het VLAREM worden gewaarborgd. Het is immers niet logisch om dit buitengebruikstellingsplan pas van toepassing te laten zijn in titel III van het VLAREM als de buitengebruikstelling al achter de rug is.

Artikel 53

Dit artikel wijzigt het opschrift van afdeling 5.9.2 van titel II van het VLAREM, "Bijkomende constructie- en gebruiksvoorwaarden voor stallen met betrekking tot de beperking van ammoniakemissie" als volgt "Bijkomende voorwaarden met betrekking tot de beperking van ammoniakemissie". Dit artikel laat toe om rekening te houden met de ruimer draagwijdte van de lijst van ammoniakemissie-reducerende technieken die in het kader van de milieuvergunning kunnen worden opgelegd.

Artikel 54

Dit artikel voegt een paragraaf 5 toe aan artikel 5.9.2.1bis van titel II van het VLAREM. De toezichthouders of laboratoria moeten de drukkamer vóór de wasser en de uitlaat na de wasser kunnen betreden. Sommige luchtwassersystemen zijn echter (zelfs met een hoogtewerker) heel moeilijk tot niet veilig toegankelijk. Om deze problematiek te verhelpen wordt nu opgenomen in artikel 5.9.2.1bis, §5, van titel II van het VLAREM dat de inlaat en de uitlaat van een luchtwassersysteem bereikbaar en toegankelijk moet zijn met het oog op de veilige en praktische uitvoering van controlemetingen conform een code van goede praktijk.

Artikel 55

Dit artikel voegt een tweede lid toe aan artikel 5.9.2.2, §2, van titel II van het VLAREM. Mestopslagplaatsen bevinden zich vaak in de buurt van een waterloop, wat het risico op de lozing van meststoffen aanzienlijk vergroot. Als voorzorgsmaatregel is aan artikel 5.9.2.2, §2, een tweede lid toegevoegd met voorschriften om, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, de mestopslagplaats zodanig in te planten dat deze niet in de richting van oppervlaktewater is georiënteerd. Deze verplichting is alleen geldig voor nieuwe mestopslagplaatsen.

Artikel 56

Dit artikel voegt een tweede lid toe aan artikel 5.9.8.4, §1, van titel II van het VLAREM. Er is heel wat onduidelijkheid over de status van 'reinigingswater van pluimveestallen'. Dit reinigingswater bevat nog een kleine fractie mest, maar bij een correcte reiniging (zijnde eerst grof vuil droog verwijderen en achteraf reinigen gebruikmakend van hogedruk reinigers) is deze fractie dermate gering dat het reinigingswater niet als meststof kan worden beschouwd. Evenwel mag dit reinigingswater niet zomaar worden geloosd en wordt het bij voorkeur uitgereden op het land.

Artikel 57

Dit artikel wijzigt artikel 5.9.8.5 van titel II van het VLAREM.

Punten 1° en 2° De vermelde aanpassingen zijn enerzijds inhoudelijk verduidelijkend en anderzijds vormelijk.

Punt 3° Het betreft louter een vormelijke aanpassing.

Punt 4° De sectorale voorwaarden vermeld in paragraaf 4 en 5 van artikel 5.9.8.5 hebben niet enkel betrekking op de rundveehouderij maar zijn geldig voor alle veeteeltbedrijven.

Punten 5° en 6° Het betreft enerzijds een inhoudelijk verduidelijkende aanpassing en anderzijds wordt er een lid toegevoegd waardoor deze bepaling (silosappen van de kuilplaat moeten worden opgevangen) enkel van toepassing is voor nieuwe kuilplaten.

Punt 7° Kuilplaten bevinden zich vaak in de buurt van een waterloop, wat het risico op de lozing van silosappen aanzienlijk vergroot. Als voorzorgsmaatregel is aan artikel 5.9.8.5 een paragraaf 6 toegevoegd met voorschriften om, tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, de kuilplaat zodanig in te planten dat deze niet in de richting van oppervlaktewater is georiënteerd. Deze verplichting is alleen geldig voor nieuwe kuilplaten.

Artikel 58

Dit artikel wijzigt artikel 5.11.0.3, §1, van titel II van het VLAREM, door de zinnen "De vloer van dit lokaal moet voorzien zijn van een opvanggoot en een of meer opvangputten. De vloer, de opvanggoot en de opvangputten moeten uitgevoerd zijn in voor de erop terecht komende stoffen ondoorlatend en chemisch inert materiaal." te vervangen door de zin "De vloer is uitgevoerd in een materiaal dat ondoorlatend en chemisch inert is voor de stoffen die erop terechtkomen.". Hierdoor wordt de verplichting geschrapt voor drukkerijen dat de vloer moet voorzien zijn van opvanggoten- en putten. In drukkerijen wordt er namelijk meestal droog gepoetst. Ook het feit dat er een beperkt inktverbruik zou zijn in de inrichting is een bijkomende motivatie om de vloer niet te voorzien van opvangputjes en een opvanggoot.

Artikel 59

Dit artikel wijzigt artikel 5.11.0.4. Met deze wijziging wordt de formulering voor ontvlambare stoffen en/of ontvlambare producten alsnog aangepast aan de CLP-verordening.

Artikel 60

Dit artikel wijzigt artikel 5.11.0.5, §2 van titel II van het VLAREM. In navolging van het voorstel in de BBT-studie Grafische sector (2013) wordt de emissiegrenswaarde voor ethanol in geval van toepassing van met water verdunbare drukinkten die als organisch oplosmiddel uitsluitend ethanol met een massagehalte van ten hoogste 25% bevatten, geschrapt. Punt 1°, a), in de tabel wordt opgeheven. Uit een bevraging van leveranciers en bedrijven blijkt dat ethanol niet (meer) uitsluitend wordt gebruikt als organisch oplosmiddel in met water verdunbare drukinkten. De emissiegrenswaarde is bijgevolg niet langer relevant.

Er geldt een emissiegrenswaarde voor chroom VI-verbindingen enerzijds, en voor chroom III-, strontium- en zinkchromaat anderzijds. Aangezien chroom III-, strontium- en zinkchromaat ook chroom VI-verbindingen zijn, is een afzonderlijke emissiegrenswaarde voor deze stoffen tegenstrijdig. De sectorale emissiegrenswaarden voor alle chroom VI-verbindingen worden opgeheven. Hierdoor geldt voor deze sector de algemene emissiegrenswaarde voor chroom VI-verbindingen. Punt 2° in de tabel wordt opgeheven.

De emissiegrenswaarden voor SO_x en NO_x zijn dezelfde als de algemene emissiegrenswaarden. De sectorale emissiegrenswaarden worden geschrapt. Hierdoor wordt automatisch teruggevallen op de algemene emissiegrenswaarden. Punt 3° in de tabel wordt opgeheven.

Artikel 61

Dit artikel wijzigt artikel 5.13.0.4. Met deze wijziging wordt de formulering voor ontvlambare stoffen en/of ontvlambare producten alsnog aangepast aan de CLP-verordening.

Artikel 62

Dit artikel wijzigt artikel 5.15.0.5, §2, van titel II van het VLAREM. Om te vermijden dat in garages en werkplaatsen geen diesels meer opgeslagen kunnen worden, wordt art. 5.15.0.5 aangepast. Vroeger (voor 1 juni.2015) luidde het artikel 5.15.0.5, §2, namelijk als volgt :

"§2. Het is verboden in de parkeerruimten voor autovoertuigen, in de garages en herstellingswerkplaatsen :

1° gemakkelijk brandbare of ontvlambare stoffen of producten op te stapelen;

2° bussen met benzine of waarin benzine geweest is te plaatsen.”.

Met gemakkelijk brandbare stoffen en producten werden niet de “brandbare vloeistoffen” (P3 en P4) bedoeld, maar eerder brandbare “materialen”. Dit wordt verduidelijkt in de wijziging. Daarnaast werden de ontvlambare stoffen en producten middels het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 (VLAREM-trein 2013) vervangen door “producten gekenmerkt door het gevarenpictogram GHS02 volgens de CLP-verordening”. Dit heeft als gevolg dat de “gevaarlijke” P3-producten (o.a. diesels) hierin vervat zitten wegens de uitbreiding van het vlampuntrange van de ontvlambare vloeistoffen tot 60°C ten gevolge van de CLP-verordening. Daarom worden de gevaarlijke vloeistoffen van groep 2 (= gevaarlijke P₃-producten, zie definities) uitgezonderd van het gestelde verbod in art. 5.15.0.5.

Artikel 63

Dit artikel wijzigt artikel 5.15.0.8 van titel II van het VLAREM.

Nu de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 opgeheven worden (zie verder voor meer details), moet de verplichting voor het bezit van een erkenning als technicus of bedrijf voor het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden die schadelijke emissies van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen kunnen veroorzaken, worden ingeschreven in titel II van het VLAREM en dit voor de volgende installaties :

- a) stationaire koelinstallaties met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- b) stationaire brandbeveiligingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- c) elektrische schakelinrichtingen met gefluoreerde broeikasgassen,
- d) klimaatregelingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen in motorvoertuigen die onder de scope van richtlijn 2006/40/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen en houdende wijziging van richtlijn 70/156/EEG van de Raad vallen,
- e) stationaire apparatuur die oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen bevat.

De erkenningsverplichting wordt ingevoerd voor zowel de ingedeelde als de niet-ingedeelde installaties en is een uitvoering van de verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

De erkenningsplichtige activiteiten worden niet gewijzigd ten opzichte van de huidige wetgeving met uitzondering van de volgende gevallen :

- a) voor de technicus en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur en de koeltechnicus en het koeltechnisch bedrijf wordt nu expliciet “buitendienststelling” als erkenningsplichtige activiteit opgenomen,
- b) de erkenningsplichtige werkzaamheden voor de technicus voor elektrische schakelinrichtingen worden vanaf 1 januari 2017 uitgebreid met “installatie, onderhoud, reparatie en buitendienststelling” en “terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit andere elektrische schakelinrichtingen dan hoogspanningsschakelaars”. Tot nu toe moest de technicus enkel voor de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit hoogspanningsschakelaars erkend zijn.

Deze wijzigingen komen er omwille van de verordening (EU) nr. 517/2014 die deze erkenningsplichtige activiteiten vastlegt en die op 1 januari 2015 in werking getreden is.

Artikel 64

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.1.2. Met deze wijziging wordt de formulering voor ontvlambare gassen alsnog aangepast aan de CLP-verordening.

Artikel 65

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.1.8. Met deze wijziging wordt de formulering analoog met artikel 5.16.3.2, §1 (zoals aangepast in 2009).

Artikel 66

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.3.2, §1, van titel II van het VLAREM. De terminologie wordt aangepast conform de gewijzigde terminologie in artikel 5.16.1.8, §1.

Artikel 67

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.3.3 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° Nu de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 opgeheven worden (zie verder voor meer details), moet de verplichting voor het bezit van een erkenning als technicus of bedrijf voor het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden die schadelijke emissies van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen kunnen veroorzaken, worden ingeschreven in titel II van het VLAREM en dit voor de volgende installaties :

- a) stationaire koelinstallaties met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- b) stationaire brandbeveiligingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen,
- c) elektrische schakelinrichtingen met gefluoreerde broeikasgassen,
- d) klimaatregelingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen in motorvoertuigen die onder de scope van richtlijn 2006/40/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 betreffende emissies van klimaatregelingsapparatuur in motorvoertuigen en houdende wijziging van richtlijn 70/156/EEG van de Raad vallen,
- e) stationaire apparatuur die oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen bevat.

De erkenningsverplichting wordt ingevoerd voor zowel de ingedeelde als de niet-ingedeelde installaties en is een uitvoering van de verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

De erkenningsplichtige activiteiten worden niet gewijzigd ten opzichte van de huidige wetgeving met uitzondering van de volgende gevallen :

- a) voor de technicus en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur en de koeltechnicus en het koeltechnisch bedrijf wordt nu expliciet “buitendienststelling” als erkenningsplichtige activiteit opgenomen,
- b) de erkenningsplichtige werkzaamheden voor de technicus voor elektrische schakelinrichtingen worden vanaf 1 januari 2017 uitgebreid met “installatie, onderhoud, reparatie en buitendienststelling” en “terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit andere elektrische schakelinrichtingen dan hoogspanningsschakelaars”. Tot nu toe moest de technicus enkel voor de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit hoogspanningsschakelaars erkend zijn.

Deze wijzigingen komen er omwille van de verordening (EU) nr. 517/2014 die deze erkenningsplichtige activiteiten vastlegt en die op 1 januari 2015 in werking getreden is.

Punt 2° Verder wordt in artikel 5.16.3.3, §3, 2°, voor het onderhoud expliciet verwezen naar de norm EN 378. Deze norm EN 378 "Koelsystemen en warmtepompen – Veiligheids- en milieueisen" bestaat uit vier delen en bevat ook regels in verband met het onderhoud van koelinstallaties.

Punt 3° en 4° Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 houdt niet alleen rekening met de hoeveelheid koelmiddel maar ook met het aardopwarmingsvermogen van het koelmiddel. Hoe hoger het aardopwarmingsvermogen van een koelmiddel, hoe schadelijker het koelmiddel voor het klimaat is.

De grens voor de frequentie van lekkagecontroles voor koelinstallaties met gefluoreerde broeikasgassen lag bij de oude verordening (EG) nr. 842/2006 op een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer aan koelmiddel, ongeacht het aardopwarmingsvermogen van het koelmiddel. Met de nieuwe verordening (EG) nr. 517/2014 ligt de grens nu op 5 ton CO₂-equivalent of meer waarbij "ton CO₂-equivalent" gedefinieerd is als "een hoeveelheid broeikasgassen, uitgedrukt als het product van het gewicht van de broeikasgassen in metrische ton en het aardopwarmingsvermogen ervan". Koelinstallaties die met de oude verordening (EG) nr. 842/2006 niet onder de frequentie van lekkagecontroles vielen omdat de nominale koelmiddelinhoud minder dan 3 kg bedraagt kunnen met de nieuwe verordening nu wel onder de frequentie van lekkagecontrole vallen omwille van een hoog aardopwarmingsvermogen van het koelmiddel. Aangezien het aardopwarmingsvermogen een maat is voor de schadelijkheid voor het klimaat wordt voorgesteld om paragraaf 5 van artikel 5.16.3.3 voor de gefluoreerde broeikasgassen aan te passen en de grens te leggen op 5 ton CO₂-equivalent of meer in plaats van 3 kg of meer. Hermetisch afgesloten koelinstallaties die gefluoreerde broeikasgassen bevatten met een nominale koelmiddelinhoud van minder dan 10 ton CO₂-equivalent mits dergelijke apparatuur als hermetisch afgesloten is geëtiketteerd, zijn vrijgesteld van de bepalingen, vastgelegd in paragraaf 6 tot en met 8 van artikel 5.16.3.3 (afstemming met verordening (EU) nr. 517/2014).

Punt 5° In paragraaf 7 van hetzelfde artikel wordt een correctie doorgevoerd waarbij verwezen wordt naar verordening (EU) nr. 517/2014 (in werking getreden op 1 januari 2015) in plaats van naar verordening (EG) nr. 842/2006 (opgeheven vanaf 1 januari 2015).

Punt 6° Paragraaf 8 van hetzelfde artikel wordt afgestemd met verordening (EU) nr. 517/2014.

Artikel 68

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.3.4, §1, van titel II van het VLAREM. De verwijzing naar "ingedeeld in groep 2a)¹ of groep 4" is niet meer correct sinds de aanpassingen in het kader van CLP-verordening (via het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014, zijnde de VLAREM-trein 2013). Deze bepaling werd echter nog niet aangepast. Bovendien spreken we nu ook niet meer over gassen die zijn ingedeeld in groep 2 of groep 4, maar van gassen van groep 2 of groep 4.

Artikel 69

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.4.4.2, §4, van titel II van het VLAREM. Met de VLAREM-trein 2013 (BVR van 16 mei 2014, B.S. 24 september 2014) werden de voorwaarden inzake lpg-installaties aangepast en werd hierin een consequent gebruik van terminologie onder andere inzake de term "verdeelzuilen" gehanteerd. Er glipte echter één aanpassing door de mazen van het net, wat door dit wijzigingsartikel wordt rechtgezet.

Artikel 70

Dit artikel wijzigt artikel 5.16.4.4.7, §3, tweede lid, van titel II van het VLAREM. Er werd vastgesteld dat er meerdere interpretaties mogelijk zijn voor de plaats van de controlecabine bij LPG-installaties. Uitgaande van de nota aan de Vlaamse Regering bij het besluit van 19 september 2008, waarmee de betreffende bepaling in titel II van het VLAREM werd ingeschreven, en uitgaande van de huidige praktijk, staat vast dat de controlecabine zich op de inrichting moet bevinden. Het toezicht vanuit de controlecabine is immers bedoeld als een volwaardig alternatief voor de bestendige aanwezigheid en uit de eerste alinea blijkt dat de exploitant of zijn aangestelde de nodige maatregelen moet kunnen treffen bij een incident. Verder wordt met het oog op de handhaafbaarheid van de bepaling toegevoegd dat de exploitant het toezicht op een manier moet organiseren die waarborgt dat de vuloperaties kunnen worden gestopt bij onregelmatigheden.

Artikel 71

Dit artikel wijzigt artikel 5.17.3.3.8, §3, van titel II van het VLAREM. Met de VLAREM-trein 2011 (BVR 31 maart 2012) werd in artikel 5.16.6.8, §3, van titel II van het VLAREM de "bevoegde deskundige" vervangen door een "aangestelde van de exploitant". De "bevoegd deskundige" is echter alleen bij gevaarlijke producten (hoofdstukken 4.1, 5.17 en 6.5) gedefinieerd en niet bij gassen. Voor het periodiek onderzoek van de opslagplaats voor vacuümgeïsoleerde houders wordt dit nu verduidelijkt zodat dit door de exploitant of zijn aangestelde, die over de nodige kennis beschikken, moet gebeuren. Het is de verantwoordelijkheid van de exploitant om hier een geschikte persoon voor aan te duiden. Dit kan een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen zijn, maar dit is niet noodzakelijk.

In artikel 5.16.6.8. wordt in paragraaf 1 gesteld dat de periodieke onderzoeken worden uitgevoerd conform artikel 5.16.1.8. Bovendien wordt in paragraaf 3 duidelijk aangegeven "met behoud van de controles vermeld in art. 5.16.1.8.". Dit impliceert dat van de controle uitgevoerd door een aangestelde van de exploitant ook een attest opgesteld moet worden.

Verder wordt vanaf 1/06/2015 artikel 5.17.3.3.8, §3 het volgende :

"In afwijking van artikel 5.17.3.1.8, worden vacuümgeïsoleerde houders ten minste om de twee jaar door een aangestelde van de exploitant nagezien. Veiligheidskleppen worden ten minste om de tien jaar opnieuw afgesteld."

Dit betreft echter een foutieve omzetting van art. 5.16.6.8, §3., dat namelijk als volgt wordt geformuleerd :

"Met behoud van de controles vermeld in artikel 5.16.1.8, worden vacuümgeïsoleerde houders ten minste om de twee jaar door een aangestelde van de exploitant nagezien. Veiligheidskleppen worden ten minste om de tien jaar herafgesteld."

Dit wordt hiermee rechtgezet.

Artikel 72

Artikel 73

Artikel 74

Artikel 75

Deze artikelen wijzigen respectievelijk artikel 5.17.4.2.9, 5.17.4.2.10, 5.17.4.3.17 en 5.17.4.3.18 van titel II van het VLAREM. Deze wijziging betreft een verscherping van de voorwaarden om in de praktijk uit te sluiten dat een houder met oranje label nooit in orde wordt gesteld. Bij controles door toezichthouders wordt vastgesteld dat er geregeld een soort 'oranje carrousel' ontstaat waarbij de erkende milieudeskundige diverse keren na mekaar een oranje klevet of plaats aanbrengt, waardoor de houders in gebruik mogen blijven, maar binnen de zes maanden aan een bijkomend onderzoek moeten worden onderworpen. De huidige formulering van de artikels m.b.t. de klevers en platen laat deze manier van werken toe. Dergelijke oranje carrousel brengt echter geen oplossing op het terrein. Het is daarom aangewezen om te stellen dat bij de bijkomende controle niet opnieuw een oranje klevet of plaat mag worden aangebracht als de oorspronkelijk vastgestelde gebreken niet werden gecorrigeerd. In dat geval moet een rode klevet

of plaat worden aangebracht, zodat de houder pas terug mag worden gevuld als de gebreken werden gecorrigeerd (en de houder met positief aan een nieuwe controle werd onderworpen).

Als tijdens de bijkomende controle andere nieuwe gebreken worden vastgesteld die geen aanleiding kunnen geven tot verontreiniging buiten de houder, mag wel een oranje klever of plaat worden aangebracht (mits de oorspronkelijke gebreken werden gecorrigeerd).

Er werd een uitzonderingsbepaling voorzien voor afwijkingen of gebreken waarvoor het niet mogelijk is om deze binnen de 6 maanden aan te passen. Een voorbeeld daarvan zijn de aanpassingen aan grote inkuipingen of houders waarvoor bouwkundige ingrepen nodig zijn. Bij dergelijke bouwkundige aanpassingen moeten werken soms uitgesteld worden door het vriesweer, zijn er grote infrastructuur werkzaamheden nodig,... Daarom vragen wij voor dergelijke gevallen een uitzonderingsbepaling te voorzien. De exploitant moet motiveren waarom die termijn van 6 maanden niet kan behaald worden en daarbij bv. een actieplan opstellen dat door de bevoegd deskundige moet opgevolgd worden.

In artikel 5.17.4.3.17 wordt tevens een verwijzingsfout rechtgezet.

Artikel 76

Dit artikel wijzigt artikel 5.17.4.3.19, §7, van titel II van het VLAREM en zet louter een verwijzingsfout recht. Er moet verwezen worden naar de bepalingen omtrent de opslag van gevaarlijke producten zoals die vóór de inwerkingtreding van de CLP-verordening van toepassing waren.

Artikel 77

Dit artikel voegt een subafdeling 5.17.4.5 "Beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) door lekverliezen in bovengrondse vaste houders" toe aan afdeling 5.17.4 "Beheersing van de uitstoot van vluchtige organische stoffen (VOS) bij de opslag en verlading van gevaarlijke vloeistoffen". Opslagtanks worden uit het toepassingsgebied van afdeling 4.4.6 gelicht (zie art. 7, 1° en art. 9). In plaats daarvan wordt een jaarlijkse controle door middel van de IR-camera verplicht voor producten met gevaarpictogram GHS05, GHS06, GHS07 of GHS08 en een tweejaarlijkse meetverplichting voor alle andere producten. Voor producten met een minder schadelijk karakter geldt een drempel voor de opslagtanks van 500 m³. Voor de heel schadelijke producten (o.a. carcinogene, mutagene of teratogene eigenschappen) is het belangrijk dat ook de kleinere tanks op hun lektheid worden gecontroleerd. Om evenwel te vermijden dat elke kleine tank in een kleinschalig bedrijf gecontroleerd zou moeten worden, geldt hiervoor een drempel van 100 m³. De noodzaak hiervan wordt bevestigd door controles die in 2014 in opdracht van de afdeling milieu-inspectie uitgevoerd werden door een meetbureau, gespecialiseerd in IR-camera-detectie. Hierbij werden bij 20 bedrijven 220 tanks gecontroleerd en werden 162 (abnormale)emissiebronnen gedetecteerd.

Opslagtanks moeten volgens VLAREM pas uitgerust worden met dampbeheersmaatregelen vanaf een dampspanning vanaf 13,3 kPa bij 35°C, of zoals nu in de nieuwe BAT conclusies van de raffinaderijen is bepaald, vanaf een dampspanning van 4 kPa of meer, bepaald volgens de Reidmethode. Als dampspanningscriterium voor de toepassing van IR-LDAR op opslagtanks wordt voorlopig een dampdruk van meer dan 13,3 kPa bij een temperatuur van 35°C behouden omdat nog onvoldoende duidelijk is welke milieu-impact een verlaging naar 4 kPa heeft. Voor de raffinaderijen wordt in VLAREM III verwezen naar dit artikel (via het wijzigingsbesluit VLAREM III dat onder andere de BBT-conclusies voor de raffinaderijen omzet) en wordt wel een dampspanning van 4 kPa (RVP) opgelegd, in overeenstemming met de BBT-conclusies.

In tegenstelling tot procesapparatuur waar lekken altijd moeten hersteld worden, is herstel van waargenomen emissiebronnen op een opslagtank niet altijd mogelijk. Sommige apparaten zijn zodanig ontworpen dat emissies bij normale werking worden voorkomen, zoals ontluchtingen en overdrukventielen. Maar ook de dichtingen van vlottende daken kunnen niet 100% lekdicht uitgevoerd worden. Of deze lekken aanvaardbaar en herstelbaar zijn moet op het terrein bepaald worden. Van elke controle wordt een inspectierapport opgesteld met een overzicht van de gedetecteerde emissiebronnen, inclusief een evaluatie van de herstelbaarheid. Indien deze producten zeer schadelijk zijn, dan moeten deze emissies onmiddellijk gestopt worden. Voor andere, minder schadelijk producten wordt een hersteltermijn van 3 maand voorzien. Voor alle niet-emissiebronnen die niet hersteld kunnen worden, moet de exploitant een herstelplanning opstellen waarin voor elke emissiebron aangegeven wordt waarom herstelling niet mogelijk is binnen de bovenvermelde termijn, en op welke termijn de herstelling dan wel zal gebeuren. Emissiebronnen die als normaal worden beschouwd moeten eveneens opgenomen worden samen met een motivatie waarom deze emissiebronnen als normaal worden beschouwd.

De EN 15446 :2008 waarnaar verwezen wordt in het ontworpen artikel 5.17.4.5.2, §6, is de Europese norm voor het meten van fugatieve emissies afkomstig van lekkende apparatuur en buizen. Dit is de standaard binnen Europa die algemeen gehanteerd wordt.

De norm is beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en is net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België.

De NTA, waarnaar verwezen wordt in de ontworpen artikelen 5.17.4.5.3 en 5.17.4.5.4, is een Nederlandse norm en kan aangekocht worden via NEN, die in Nederland het normalisatieproces ondersteunt. Net zoals Europese of Belgische normen is de NTA-norm niet gratis beschikbaar. Het betreft een Nederlandse norm, die in het Nederlands aangekocht kan worden.

Artikel 78

Dit artikel voegt een paragraaf 1bis in in artikel 5.18.1.2 van titel II van het VLAREM. Ter uitvoering van artikel 31 van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 werd voor de samenhangende oppervlaktedelfstoffengebieden "Klei van de Kempen", "Klei van Leper & Maldegemklei" en "Vlaamse Leemstreek" telkens een beoordelingscommissie Landbouwnabestemming opgericht. Een beoordelingscommissie Landbouwnabestemming verleent advies over de kwaliteitsvolle realisatie van de nabestemming landbouw, na de ontginning van oppervlaktedelfstoffen. De afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen van het departement LNE heeft in overleg met de twee eerst opgerichte beoordelingscommissies Landbouwnabestemming een code van goede praktijk voor de kwaliteitsvolle heraanleg van een ontginning in functie van landbouw opgemaakt en via de website www.lne.be publiek gemaakt. In enkele recent verleende vergunningen voor ontginning van oppervlaktedelfstoffen (rubriek 18 van de VLAREM-indelingslijst) werd als bijzondere voorwaarde opgenomen dat de voorschriften van de vermelde code van goede praktijk stipt moeten worden gevolgd. Om het ontstaan van pseudo-regelgeving te vermijden, wordt thans de rechtsgrond gecreëerd om bij ministerieel besluit een code van goede praktijk voor de kwaliteitsvolle heraanleg van een ontginning in functie van landbouw te kunnen goedkeuren.

Artikel 79

Dit artikel voegt na de tabel in artikel 5.19.1.4, §7, van titel II van het VLAREM de ontbrekende voetnoot (1) in. In de tabel is voor de som zware metalen een verwijzing naar voetnoot (1) wel opgenomen. De meetfrequentie heeft betrekking op dezelfde metalen als waarvoor een emissiegrenswaarde in paragraaf 4 van voormeld artikel bepaald is.

Artikel 80

Dit artikel vervangt artikel 5.20.6.2.3. Industriezones worden naar voor geschoven als prioritaire zones voor de inplanting van windenergie.

Sinds 31 maart 2012 gelden de nieuwe milieuvorwaarden voor windturbines (BVR van 23 december 2011, B.S. 21 maart 2012). De hinder door slagschaduw wordt door de nieuwe sectorale voorwaarden beperkt tot maximaal 8 uur slagschaduw per jaar en maximaal 30 min/dag. Deze normering geldt ten opzichte van slagschaduwgevoelige objecten waar slagschaduw van windturbines hinder kan veroorzaken, zoals onder meer woningen, ziekenhuizen, rusthuizen, schoolgebouwen, kantoorgebouwen, ... Ook voor slagschaduwgevoelige objecten in industriezones (werkplaatsen, kantoorgebouwen, ...) geldt deze norm van 8 uur slagschaduw per jaar en maximaal 30 minuten per dag.

Voordien was sprake van een norm van maximaal 30 uur effectieve slagschaduw per jaar in bewoonde woningen (omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02 – geldig van mei 2006 tot maart 2012). Over industriële slagschaduwgevoelige objecten gebeurde in de omzendbrief geen expliciete uitspraak. De voorgaande omzendbrief, geldig van juli 2000 tot mei 2006, stelde geen voorwaarden voor slagschaduw ('omwille van de minimale afstand van 150 m (is) de invloed naar de menselijke leefomgeving verwaarloosbaar of niet van toepassing').

De Hoge Gezondheidsraad (HGR) stelt in zijn advies van 21 mei 2013 over de inplanting van windenergie op land om de in Noordrijn-Westfalen geldende standaard voor slagschaduw (30 uur per jaar en 30 minuten per dag, onafhankelijk van de bewolking) na te leven. Dit stemt overeen met de nieuwe milieuvorwaarden voor slagschaduw van 8 uur slagschaduw per jaar en 30 minuten per dag (BVR 23/11/2011). Voor de exploitatie van windturbines in een industriële omgeving, kan een hogere waarde voor slagschaduw aanvaardbaar zijn. Ook voor geluidsnormen geldt een differentiëring per gewestplanbestemming, waarbij industriezones soepelere normen krijgen dan woongebieden.

Dit artikel laat toe om bindende, soepelere normen voor slagschaduw door windturbines op industrieterreinen te realiseren om zo de inplanting van windturbines op de door het beleid gekozen preferentiële locaties (industrieterreinen) te faciliteren. Voor woningen blijft, ook in industriegebieden, de bestaande norm behouden van 8 uur per jaar en 30 minuten per dag, conform het advies van de Hoge Gezondheidsraad.

Met industriegebieden worden de gebieden bedoeld, volgens het gewestplan bestemd voor de vestiging van de verschillende soorten bedrijvigheid.

Dit omvat volgende gebieden :

- gebieden voor industrie
- gebieden voor vervuilende industrieën
- gebieden voor milieubelastende industrieën
- gebieden voor ambachtelijke bedrijven of gebieden voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Daarnaast wordt de bepaling 'Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning' hierbij niet meer vermeld. Deze bepaling was bedoeld om mits motivatie uitzonderingen toe kunnen te staan, bijvoorbeeld in industriegebieden. Dit was ook zo vermeld in het verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit van 23 december 2011 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari houdende de vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning en van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, wat betreft de actualisatie van voormelde besluiten aan de evolutie van de techniek.

Ongeacht de vermelding van 'Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning', geldt namelijk dat voor bestaande of reeds vergunde windturbines, waarbij het maximaal aantal uur slagschaduw werd vastgelegd in de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning, de rechten verleend door de opgelegde bijzondere voorwaarden behouden blijven.

Conform artikel 5.20.6.1.1 gelden deze voorgestelde normen voor slagschaduw voor windturbines voor inrichtingen die voor 1 januari 2012 vergund zijn vanaf 1 januari 2015 en vanaf 1 januari 2020 voor inrichtingen die niet uitgerust zijn met een automatisch regelsysteem dat toelaat de slagschaduw en het geluid in voldoende mate te verminderen.

Artikel 81

Het eerste lid van artikel wordt 5.20.6.4.2 aangepast. Het betreffen hier geen inhoudelijke veranderingen. De tekst is enkel verduidelijkt en juridisch eenduidig gemaakt.

Artikel 82

Dit artikel wijzigt artikel 5.23.1.1 van titel II van het VLAREM.

In het verslag van de Vlaamse Regering bij de VLAREM-trein van 2012 werd vermeld dat de sector zich heeft geëngageerd om op korte termijn een studie te laten uitvoeren die als basis zal dienen voor een sectorale afwijkingaanvraag. Inmiddels werden wetenschappelijke studies door de sector overgemaakt aan het departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

In de VITO-studie 'Onderzoek naar de praktische haalbaarheid van de thermische naverbranding van pentaan bij de EPS verwerkende sector', april 2015 wordt het volgende besluit genomen op pagina 17 : "Er wordt vastgesteld dat tot op vandaag in een aantal omringende landen geen of uiterst weinig wettelijke verplichtingen zijn vastgelegd om de emissies van pentaan bij de verwerking van EPS te reduceren. Dit is het geval voor zowel Frankrijk, Duitsland als Denemarken wat als gevolg heeft dat de EPS verwerkende bedrijven uit deze landen geen thermische naverbranding toepassen. Op basis van de verzamelde praktijkervaringen uit het buitenland blijkt procesgeïntegreerde naverbranding voor een blokkenproducent zowel op technisch als op vlak van veiligheid mogelijk niet goed werkbaar te zijn."

Uit de RDC Environment-studie 'Milieuevaluatie van de pentaanemissies reducerende technieken', september 2014 wordt geconcludeerd op pagina 27 dat een regeneratieve thermische oxidatie minstens twee keer meer milieueffecten genereert dan zonder reducerende techniek. Verder wordt op dezelfde pagina geciteerd : "Voor het broeikaseffect, zijn de CO₂-uitstoten met regeneratieve thermische oxidatie groter dan deze zonder reducerende techniek omdat de voorbehandeling en de toepassing van de reducerende techniek aanzienlijk veel CO₂-uitstoten, naast de indirecte emissies gebonden aan de verbranding van pentaan.". Een effectieve test met een pilootinstallatie met biofilter gaf geen verwijderingsrendement van pentaan.

Doordat wetenschappelijke studies aantonen dat het effect van reducerende technieken nefaster zijn naar broeikaseffect dan zonder reducerende technieken, wordt een reeds vergunde norm van 1350 mg/Nm³ als minimum maatstaf aanvaard.

De sector engageert zich om bij pieken van fotochemische ozonvorming in de luchtkwaliteit de productie te verlagen of aan te passen in overleg met het departement Leefmilieu, Natuur en Energie.

Artikel 83

Dit artikel corrigeert de verwijzing in artikel 5.23.1.2, §1, naar de tabel in artikel 5.23.1.1. Via het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 (VLAREM-trein 2013) werd artikel 5.23.1.1 vervangen, waarbij de nummering in de tabel aangepast werd van letters naar cijfers. De verwijzing in artikel 5.23.1.2, §1, werd echter niet mee aangepast. Dit wordt hiermee rechtgezet.

Artikel 84

Dit artikel heft paragraaf 1 van artikel 5.25.0.3 van titel II van het VLAREM op. Er geldt een emissiegrenswaarde voor chroom VI-verbindingen enerzijds, en voor chroom III-, strontium- en zinkchromaat anderzijds. Aangezien chroom III-, strontium- en zinkchromaat ook chroom VI-verbindingen zijn, is een afzonderlijke emissiegrenswaarde

voor deze stoffen tegenstrijdig. De sectorale emissiegrenswaarden voor alle chroom VI-verbindingen wordt opgeheven. Hierdoor geldt voor deze sector de algemene emissiegrenswaarde voor chroom VI-verbindingen.

Artikel 85

Dit artikel wijzigt artikel 5.28.2.3, §1, van titel II van het VLAREM. Het betreft een uitbreiding van de vereisten voor de uitvoering van opslagplaatsen zoals dit ook geldt voor opslag van mest vergund onder rubriek 9.

Artikel 86

Dit artikel wijzigt artikel 5.29.0.4, §1, van titel II van het VLAREM. Chroom III-, strontium- en zinkchromaat worden afzonderlijk vermeld van chroom VI-verbindingen. Aangezien chroom III-, strontium- en zinkchromaat ook chroom VI-verbindingen zijn, is een afzonderlijke vermelding niet nodig. De stoffen chroom III-, strontium- en zinkchromaat worden geschrapt in de tabel.

Artikel 87

Dit artikel voegt een artikel 5.30.0.7bis in in afdeling 5.30.0 "Algemene bepalingen" van hoofdstuk 5.30 "Bouwmaterialen en minerale producten" van titel II van het VLAREM. Bij de productie van cement worden verschillende toeslagstoffen gebruikt, zoals hoogovenslak. Bij bepaalde processen wordt hoogovenslak gedroogd alvorens toegevoegd te worden aan de maalinstallaties. Voor het drogen van deze hoogovenslakken kan gebruik gemaakt worden van een draaitrommeloven, zoals deze ook gebruikt wordt voor het drogen van grondstoffen bij asfaltcentrales. Bij dit drogingsproces ontstaan de klassieke verbrandingsparameters, namelijk CO, NO_x, SO₂ en stof. Uit emissiemetingen uitgevoerd op dit type droger blijkt dat de algemene emissiegrenswaarden die van toepassing zijn voor dit type installatie ruimschoots gerespecteerd worden (zowel concentratie als grensmassaastroom), met uitzondering van de emissiegrenswaarde voor de parameter CO. De verbranding van diesel kan immers niet optimaal gebeuren, waardoor niet alle koolstof omgezet kan worden in koolstofdioxide. De tijd om een volledige verbranding van de brandstof te bewerkstelligen is te kort en de temperatuur van de vlam wordt naar beneden gehaald door de vochtigheid, aanwezig in de hoogovenslak, en het contact met het materiaal. Daarom wordt voor dit type van proces een emissiegrenswaarde voor CO van 500 mg/Nm³ voorzien in dit nieuwe artikel.

De installatie moet momenteel voldoen aan de algemene emissiegrenswaarde voor CO, namelijk 100 mg/Nm³ vanaf een massaastroom van meer dan 5 kg/uur. Zelfs bij de meest performante afstelling van de brander zijn waarden onder 300 mg/Nm³ zeer moeilijk haalbaar. Voor het drogen van hoogovenslakken wordt dezelfde emissiegrenswaarde voor CO als voor asfaltcentrales opgenomen, namelijk 500 mg/Nm³.

Artikel 88

Dit artikel vervangt de emissiegrenswaarden uit artikel 5.30.2.2, §1, van titel II van het VLAREM. In de BBT-studie asfaltcentrales (2013) werden de emissiegegevens van de 20 Vlaamse asfaltcentrales vergeleken. De gegevens werden verzameld voor de periode 2002-2010. 17 centrales maken gebruik van aardgas of gasolie, drie centrales stoken nog met zware stookolie. Heden zijn twee van deze laatste centrales overgeschakeld naar gas of gasolie. Slechts één centrale maakt nog gebruik van zware stookolie. Uit de emissiegegevens blijkt dat asfaltcentrales gestookt met gas of gasolie een emissiegrenswaarde voor NO_x en SO₂ van 75 mg/Nm³ kunnen respecteren. Bij stook met zware stookolie kunnen deze emissiegrenswaarden niet gerespecteerd worden. De normen voor NO_x en SO₂ worden voor alle asfaltcentrales verstrengd. Om de bestaande asfaltcentrales op gas en stookolie die deze normen in bepaalde gevallen nog overschrijden, alsook de resterende asfaltcentrale op zware stookolie, voldoende tijd te bieden om maatregelen te nemen, wordt voor vergunde inrichtingen een overgangstermijn voorzien.

Artikel 89

Dit artikel vervangt artikel 5.30.2.3 van titel II van het VLAREM naar aanleiding van de BBT-studie voor asfaltcentrales (2013). Er worden bijkomende maatregelen opgelegd om diffuse VOS-emissies te beperken in de punten 3° en 4, namelijk het inkapselen van het traject vanaf de mixer tot en met de laadinstallatie voor de asfaltwachtsilo's en het voorzien van een afzuiginstallatie aan de uitgang van de asfaltwachtsilo's. Nieuwe installaties dienen direct te voldoen aan deze nieuwe maatregelen, voor bestaande installaties wordt er een overgangstermijn van 3 jaar voorzien.

Artikel 90

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.2.2bis van titel II van het VLAREM. Voor ingedeelde inrichtingen met muziekactiviteiten geldt een meetverplichting waarbij de het geluidsniveau in de inrichting continu bewaakt moet worden door de exploitant of een door hem aangestelde persoon. Indien een overschrijding van de geluidsnormen wordt vastgesteld is deze snel te remediëren door het geluidsniveau in de inrichting te verlagen tot er geen overschrijding van de geluidsnormen meer is. Overeenkomstig artikel 4.1.5.3 moet de exploitant de toezichthouder echter onverwijld op de hoogte brengen van elke overschrijding van de emissie- en immissienormen. Gelet op het dynamische karakter van muziek kan een kortstondige overschrijding wel eens plaatsvinden. Gezien de eenvoud en onmiddellijkheid waarmee de overschrijding vervolgens gecorrigeerd kan worden en de beperkte gevolgen voor het milieu en de omgeving van deze kortstondige overschrijding is het echter niet aangewezen om de toezichthouder steeds op de hoogte te brengen. Deze wijziging heeft als gevolg dat de exploitant de overschrijding van de geluidsnormen onmiddellijk moet remediëren en de toezichthouder niet meer op de hoogte moet brengen. Dit zorgt voor een administratieve vereenvoudiging, zowel voor de exploitant als voor de toezichthouder.

Artikel 91

Dit artikel wijzigt artikel 5.32.3.10 van titel II van het VLAREM. Voor schouwspelzalen geldt een meetverplichting waarbij de het geluidsniveau van de muziek in de inrichting continu bewaakt moet worden door de exploitant of een door hem aangestelde persoon. Indien een overschrijding van de geluidsnormen wordt vastgesteld is deze snel te remediëren door het geluidsniveau in de inrichting te verlagen tot er geen overschrijding van de geluidsnormen meer is. Overeenkomstig artikel 4.1.5.3 moet de exploitant de toezichthouder echter onverwijld op de hoogte brengen van elke overschrijding van de emissie- en immissienormen. Gelet op het dynamische karakter van muziek kan een kortstondige overschrijding wel eens plaatsvinden. Gezien de eenvoud en onmiddellijkheid waarmee de overschrijding vervolgens gecorrigeerd kan worden en de beperkte gevolgen voor het milieu en de omgeving van deze kortstondige overschrijding is het echter niet aangewezen om de toezichthouder steeds op de hoogte te brengen. Deze wijziging heeft als gevolg dat de exploitant de overschrijding van de geluidsnormen onmiddellijk moet remediëren en de toezichthouder niet meer op de hoogte moet brengen. Dit zorgt voor een administratieve vereenvoudiging, zowel voor de exploitant als voor de toezichthouder.

Artikel 92

Dit artikel vervangt paragraaf 3 van artikel 5.32.7.2.3 van titel II van het VLAREM. De bepaling wordt in een minder dwingende vorm omschreven en de wijziging heeft voornamelijk betrekking op de rechtzetting van een foutieve verwijzing naar paragraaf 2 van dit artikel.

Artikel 93

Dit artikel vervangt artikel 5.32.8.1.2 van titel II van het VLAREM. Met de invoering van de nieuwe subafdeling 5.32.8.3 (zie hierna) worden er voor het traditioneel bukschieten specifieke sectorale bepalingen vastgelegd inzake geluid en trillingen waardoor ook voor deze activiteit niet langer artikel 5.32.7.2.7 van toepassing zijn. Dit artikel verankert deze afwijkende sectorale bepaling voor geluid en trillingen.

Artikel 94

Dit artikel voegt een subafdeling 5.32.8.3 toe aan afdeling 5.32.8 van titel II van het VLAREM.

De sectorale voorwaarden voor schietstanden in open lucht zijn opgenomen in afdeling 5.32.8 van titel II van het VLAREM. Momenteel omvat deze afdeling één subafdeling met daarin sectorale voorwaarden voor kleiduifschieten (wapens, veiligheid, inrichting van de schietstand, geluid...). Daarnaast werd er slechts één andere sectorale bepaling met betrekking tot 'Geluid en trillingen' opgenomen die algemeen van toepassing is op alle schietstanden in open lucht. Er werden geen andere algemene bepalingen opgenomen (wapens, veiligheid, inrichting van de schietstand, ...) voorzien. De bepaling met betrekking tot geluid en trillingen is vrij streng waardoor schietstanden in open lucht, andere dan kleiduifschietstanden, op een grote afstand van woningen gelegen moeten zijn om te kunnen voldoen. Deze schietstanden zullen dan in het algemeen ook doorgaan in afgesloten lokalen. Voor kleiduifschietstanden zijn andere voorwaarden met betrekking tot geluid en trillingen van toepassing die soepeler zijn. Deze schietactiviteit gaat dan traditioneel ook door in open lucht.

Naast kleiduifschieten is er echter nog een andere schietactiviteit die traditioneel doorgaat in open lucht, zijnde het schieten met de zware buks. Het schieten met zware buks is gekoppeld aan folkloristische schutterijen. Deze schutterijen vinden hun oorsprong in de historische schutterijen, burgermilities, vaak reeds opgericht in de Middeleeuwen, om de stad of het dorp te beschermen. Tegenwoordig hebben deze schutterijen vooral een sociale, culturele en toeristische functie en zijn hun tradities nog steeds sterk verweven met het dorp of de stad dat zij in de Middeleeuwen beschermden.

In Vlaanderen concentreren de schutterijen zich voornamelijk in Limburg en samen met de schutterijen in Nederlands Limburg maken zij in het algemeen deel uit van de Oud Limburgse Schuttersfederatie. Jaarlijks organiseert deze federatie de Oud Limburgse Schuttersfeesten die zowel in België als in Nederland erkend zijn als immaterieel erfgoed.

De schutterijen zelf organiseren ook meer lokale schuttersfeesten, optochten en houden ongeveer wekelijks een avond om het schieten te oefenen (ca. van april tot september).

De schuttersfeesten zelf zijn omwille van het 'evenement'-karakter geen ingedeelde activiteiten. De oefenavonden die op de schietstand van de schutterij georganiseerd worden zijn wel ingedeeld.

Voor deze wekelijkse schietactiviteiten zijn er echter geen specifieke sectorale voorwaarden en zijn de algemene bepalingen van afdeling 5.32.8 van toepassing. Gezien de band die de folkloristische schutterijen hebben met hun dorp of hun stad zijn deze in het algemeen dicht bij bewoning gelegen waardoor zij zelden kunnen voldoen aan de sectorale voorwaarde met betrekking tot geluid die in deze algemene bepalingen werd opgenomen. Indien alsnog een milieuvergunning kan worden afgeleverd wordt ook steeds een standaard set aan bijzondere voorwaarden opgenomen inzake veiligheid, inrichting van de schietstand en dergelijke omdat deze ook niet werden voorzien in het VLAREM.

Gezien de belangrijke erfgoedwaarde van deze folkloristische schutterijen en de beperkte duur van schietactiviteiten (max. 1*week, gedurende max. 2 uren, van april tot september) is het te verantwoorden om ook voor het traditionele schieten met de zware buks soepelere voorwaarden met betrekking tot geluid te voorzien.

Gezien ook voorwaarden met betrekking tot veiligheid, inrichting van de schietstand, ... van zeer groot belang zijn, is het ook te verantwoorden om een aparte subafdeling voor het traditionele bukschieten te voorzien waarin alle voorwaarden integraal worden opgenomen.

Als basis voor de sectorale voorwaarden in deze subafdeling worden de bijzondere voorwaarden die nu reeds steeds worden opgenomen in de milieuvergunningen en de 'Handreiking Limburgs Traditioneel Schieten' opge maakt onder de hoede van het college van Gedeputeerde Staten van Limburg (Nederland), versie februari 2014, gebruikt.

De 'Handreiking Limburgs Traditioneel Schieten' werd voor het eerst opgesteld in 2006 en werd sindsdien reeds een aantal keren geactualiseerd. Het document gaat op een pragmatische wijze om met het traditioneel bukschieten en wordt binnen de schuttersgilden in Nederlands Limburg algemeen aanvaard. Gezien de schuttersgilden uit Belgisch Limburg en Nederlands Limburg samen deel uitmaken van één overkoepelende regionale federatie, zijnde de Oud Limburgse Schuttersfederatie, en zij dezelfde activiteiten voeren is er grond om deze handreiking ook als basis te gebruiken in de Vlaamse regelgeving van toepassing op het traditioneel bukschieten.

In wat hierna volgt wordt dieper ingegaan op de zes artikelen waaruit de subafdeling 5.32.8.3 inzake het traditioneel bukschieten :

Artikelen 5.32.8.3.1 t.e.m. 5.32.8.3.3 handelen over de inrichting van de schietstand, de wapens en munitie die gebruikt mogen worden en de van toepassing zijnde voorwaarden tijdens de schietactiviteit zelf.

Deze voorwaarden hebben ten eerste het doel de veiligheid te verhogen door bij het inrichten van de schietstand onder meer te voorzien in een kogelvanger waardoor de onveilige zone rond de schietbomen sterk verkleind wordt en materiële hindernissen om te voorkomen dat personen zich in de onveilige zone kunnen begeven en door beperkingen op de handelingen die met de wapens uitgevoerd kunnen worden op te leggen.

Door het opleggen van het gebruik van een kogelvanger wordt er naast een verhoogde veiligheid door het verkleinen van de onveilige zone ook een betere bodembescherming bekomen en materialenhergebruik. Bij het traditioneel bukschieten wordt er immers gebruik gemaakt van loden kogels die door de schutterij zelf vervaardigd worden. Een kogelvanger vermijdt enerzijds dat het lood na het schieten in de bodem terecht komt en zorgt er anderzijds voor dat de gebruikte kogels na opvang gerecycleerd kunnen worden om nieuwe kogels te vervaardigen.

Daarnaast blijkt uit de voorwaarden met betrekking tot de inrichting van de schietstand ook dat er hierbij reeds rekening gehouden moet worden met het beheersen van geluidshinder door de onderdelen van de schietstand oordeelkundig te schikken en oriënteren. Een goede inrichting van de schietstand kan geluidsoverdracht van de schietstand naar de omliggende woningen sterk beperken.

Artikel 5.32.8.3.4 verwijst naar hoofdstuk C1. Veiligheid – reguliere activiteiten (binnen de inrichting) van de Handreiking Limburgs Traditioneel Schieten. Hierin wordt dieper ingegaan op de onveilige zone bij de schietactiviteiten.

Artikel 5.32.8.3.5 betreft het voorkomen van geluidshinder in de omgeving ten gevolge van de schietactiviteiten. De specifieke sectorale regeling voor het bukschieten heeft tot doel het traditionele bukschieten mogelijk te maken enerzijds en anderzijds de hinder voor de directe omgeving tot een aanvaardbaar niveau te beperken. Uit toepassing van de algemene geluidsnormen uit hoofdstuk 4.5 is immers gebleken dat bukschieten in Vlaanderen in zijn geheel niet meer zou mogelijk zijn. De huidige sectorale geluidsnormering voor het bukschieten is gebaseerd op de richtlijnen uit het HLTS. In vergelijking met de normen uit titel 2 van het VLAREM betekent dit een versoepeling met 15 tot 20 dB(A) afhankelijk van de gebiedsbestemming. Deze versoepeling kan verantwoord worden door de beperking in de tijd van deze activiteit.

Artikel 5.32.8.3.6 betreft bijkomende maatregelen inzake bodembescherming tijdens de schietactiviteiten. Er wordt geschoten met loden kogels. Lood is een stof die opgelijst staat in de lijst II van bijlage 2B van gevaarlijke stoffen voor lozing in het grondwater horende bij titel I van het VLAREM. Er moet dus voorkomen worden dat lood in de bodem terecht komt. Daarom wordt een kogelvanger opgelegd bij het bukschieten. Een kogelvanger is een voorziening, waarmee alle afgeschoten kogels dienen te worden opgevangen.

Om er voor zorg te dragen dat alle afgeschoten kogels in de kogelvanger terechtkomen, mogen ongeoeffende schutters alleen met toepassing van een affuit schieten. Dergelijke affuit beperkt de bewegingsvrijheid van de buks zodat een kogel steeds wordt opgevangen door de kogelvanger. Afgeschoten kogels worden opgevangen in een verzamelbak die deel uitmaakt van de kogelvanger.

Bovendien moet de kogelvanger opgesteld worden boven een bodembeschermende voorziening.

Er wordt in de sectorale wetgeving integraal verwezen naar de te nemen maatregelen beschreven in hoofdstuk B1. Bodem – reguliere activiteiten (binnen de inrichting) van de HLTS.

Artikel 95

Dit artikel wijzigt de laatste rij van de tabel van artikel 5.32.9.4.2, §1, c), van titel II van het VLAREM. Het betreft de rechtzetting van een erratum dat geslopen was in het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2011 (VLAREM-trein 2011, BS 21/03/2012).

Artikel 96

Dit artikel wijzigt artikel 5.38.0.2. Met deze wijziging wordt beoogd dat de afwijkingaanvragen inzake de voorschriften voor de opslagbunker niet meer bij de bevoegde Minister terecht komen, maar rechtstreeks in de vergunningsaanvraag opgenomen kunnen worden.

Artikel 97

Dit artikel wijzigt de verwijzing in artikel 5.43.2.27 van titel II van het VLAREM naar de paragraaf in artikel 5.43.3.25 die werkelijk beoogd wordt.

Artikel 98

Dit artikel schrapt in artikel 5.43.2.31 van titel II van het VLAREM de bepaling “in afwijking van hoofdstuk 4.4”. De schrapping van deze bepaling heeft geen inhoudelijke wijziging van de wetgeving tot gevolg. Conform het lex specialis beginsel hebben de sectorale voorwaarden immers steeds voorrang op de algemene bepalingen.

Artikel 99

Dit artikel wijzigt artikel 5.43.2.34 van titel II van het VLAREM en voegt een versoepeling toe aan de verplichte toepassing van de opties waarvan de baten hoger zijn dan de kosten wanneer er in de kosten-batenanalyse wordt gerekend met potentiële warmte- of koudevraagpunten. In dit geval is het voldoende dat met betrekking tot de potentiële warmte- of koudevraagpunten alleen de opties worden toegepast die de stookinstallaties voorzien van de aansluitingsmogelijkheden voor de toekomstige uitkoppeling van warmte of koude.

Artikel 100

Dit artikel wijzigt artikel 5.43.3.7, §1, van titel II van het VLAREM. Voor gasturbines, met inbegrip van STEG's, die minder dan 150 bedrijfsuren per jaar in bedrijf zijn en waarvoor de eerste vergunning tot exploitatie is verleend vóór 1 januari 2000, was voor de VLAREM-trein 2012 geen emissiegrenswaarde voor NOx van toepassing. Bij de implementatie van de Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies via de VLAREM-trein 2012, werd deze uitzondering geschrapt wegens niet langer relevant geacht. In Vlaanderen zijn 6 turbojets operationeel die gestookt worden op vloeibare brandstoffen. Deze maken deel uit van een netwerk van noodcentrales die op strategische plaatsen – verspreid over België – staan opgesteld. Bij de opmaak van de VLAREM-trein 2012 was door de exploitant gecommuniceerd dat deze installaties buiten gebruik gesteld zouden worden. De huidige bevoorradingsonzekerheid heeft er echter toe geleid dat deze beslissing teruggeschoefd werd. De huidige emissiegrenswaarde van 200 mg/Nm³ voor NOx kan echter niet gerespecteerd worden voor deze installaties. De emissiegrenswaarde voor NOx voor deze installaties wordt aangepast naar 400 mg/Nm³.

Artikel 101

Dit artikel wijzigt artikel 5.43.3.19 van titel II van het VLAREM en voegt een versoepeling toe aan de verplichte toepassing van de opties waarvan de baten hoger zijn dan de kosten wanneer er in de kosten-batenanalyse wordt gerekend met potentiële warmte- of koudevraagpunten. In dit geval is het voldoende dat met betrekking tot de potentiële warmte- of koudevraagpunten alleen de opties worden toegepast die de stookinstallaties voorzien van de aansluitingsmogelijkheden voor de toekomstige uitkoppeling van warmte of koude.

Artikel 102

Dit artikel wijzigt artikel 5.43.3.25 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° Dit punt voegt een tweede lid aan paragraaf 3 van voormeld artikel toe. Dit tweede lid voorziet dat in bepaalde gevallen geen periodieke metingen uitgevoerd moeten worden. Dit geldt meer bepaald voor SO₂ en stof voor gasturbines en gasmotoren die gestookt worden met aardgas of met onzwaarvold raffinerijgas waarvan het zwavelgehalte minder dan 500 ppm bedraagt. Voor deze installaties worden geen noemenswaardige emissies van SO₂ en stof verwacht. Ook voor gasturbines, gasmotoren en dieselmotoren die minder dan vijfhonderd bedrijfsuren per jaar in bedrijf zijn, moeten geen periodieke metingen meer uitgevoerd worden. De huidige bepalingen leiden er vaak toe dat deze installaties enkel opgestart worden om een meting uit te voeren, wat dan weer leidt tot extra emissies.

Punt 2° Dit punt wijzigt paragraaf 4 van voormeld artikel. Als alternatief voor de periodieke metingen van SO₂ en NOx kunnen andere methoden worden gebruikt om de SO₂- en NOx-emissies vast te stellen. Deze methodes kunnen nu ook goedgekeurd worden door een erkend MER-deskundige in de discipline lucht.

Punt 3° Dit punt wijzigt paragraaf 5 van voormeld artikel. Deze paragraaf werd gewijzigd via de VLAREM-trein 2013. Hierbij werd echter verkeerdelijk een deel van de eerste zin van deze paragraaf geschrapt. Dit wordt opnieuw opgenomen.

Artikel 103

Dit artikel wijzigt artikel 5.43.3.30, §1, van titel II van het VLAREM. De kwaliteitsborging van de geautomatiseerde meetsystemen moet uitgevoerd worden volgens de CEN-normen. In de herziene Vlaamse code van goede praktijk voor kwaliteitsborging van vast opgestelde emissiemeetinstellingen (2014) zijn bijkomende bepalingen opgenomen, aanvullend aan de CEN-normen. Deze moeten tevens toegepast worden.

Artikel 104

Dit artikel schrapt in artikel 5.43.3.33 tot en met 5.43.3.35 van titel II van het VLAREM de bepaling “in afwijking van hoofdstuk 4.4”. De schrapping van deze bepaling heeft geen inhoudelijke wijziging van de wetgeving tot gevolg. Conform het lex specialis beginsel hebben de sectorale voorwaarden immers steeds voorrang op de algemene bepalingen.

Artikel 105

Dit artikel schrapt in artikel 5.43.3.38 van titel II van het VLAREM de bepaling “in afwijking van hoofdstuk 4.4”. De schrapping van deze bepaling heeft geen inhoudelijke wijziging van de wetgeving tot gevolg. Conform het lex specialis beginsel hebben de sectorale voorwaarden immers steeds voorrang op de algemene bepalingen.

Artikel 106

Dit artikel voegt een nieuwe afdeling toe 5.45.7 "Opslagplaatsen voor granen en groenvoeders in kader van mest(co)vergistingsinstallaties." aan hoofdstuk 5.45 van titel II van het VLAREM. Voor de opslag van granen en groenvoeders bij mest(co)vergistingsinstallaties zijn tot op heden geen sectorale voorwaarden vastgelegd. Er bestaat echter wel een aanzienlijk risico dat de lozing van silosappen, die gepaard gaan met de opslag van granen en groenvoeders bij mest(co)vergistingsinstallaties, bodem en oppervlaktewater verontreinigen. Om die reden zijn sectorale voorwaarden opgenomen conform de sectorale voorwaarden voor kuilplaten bij veeteeltbedrijven, zoals opgenomen in artikel 5.9.8.5. Naar aanleiding van de publieke consultatie van dit besluit, wordt in de artikelen 5.45.7.1 en 5.45.7.3 voorzien dat de verplichtingen vermeld in deze bepalingen alleen van toepassing zijn voor nieuwe inrichtingen.

Artikel 107

Met dit artikel wordt de verwijzing naar een erkend boorbedrijf in het VLAREL gecorrigeerd in artikel 5.53.1.2 van titel II van het VLAREM omwille van de integratie van twee nieuwe bedrijven, namelijk het koeltechnisch bedrijf en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur, in artikel 6, 7°, van het VLAREL.

Artikel 108

Dit artikel vervangt paragraaf 1 van artikel 5.53.4.1 van titel II van het VLAREM. Bij het van kracht worden van de wijzigingen van het VLAREM via de VLAREM-trein 2013 (sinds 4 oktober 2014) werden bronbemalingen vergunningsplichtig vanaf 30.000 m³/j, en werden ook de sectorale voorwaarden sneller van kracht (vroeger pas vanaf 2.500 m³/d). Dit heeft financiële en administratieve gevolgen voor de bouwfirmas, en een aanpassing wordt gevraagd vanuit Aquafin.

Artikel 109

Dit artikel voegt een paragraaf 6 toe aan artikel 5.53.6.3.1 van titel II van het VLAREM. In VLAREM wordt heden gesteld dat de grondwaterstaalnames moeten gebeuren op de meest centrale productieput. Hierdoor komen de drinkwaterbedrijven in de problemen met de verplichte analyses op batterijwinningsputten. Op dergelijke winningen, waar het water aangetrokken wordt door middel van een centraal pomp- en hevelsysteem uit eenzelfde watervoerende laag, is het praktisch moeilijk realiseerbaar om telkens op de meest centrale batterijput een staalname uit te voeren. Om dit mogelijk te maken wordt met deze wijziging voorzien dat voor grondwaterwinningsputten waarbij het grondwater door middel van één pomp of hevelsysteem uit meerdere productieputten in dezelfde watervoerende laag tegelijk wordt aangetrokken, de parameters, vermeld in artikel 5.53.4.5, en de parameters, vermeld in paragraaf 1, bepaald op een mengstaal per pomp of hevelsysteem.

Artikel 110

Dit artikel wijzigt artikel 5.53.6.3.3 van titel II van het VLAREM. De voorgestelde wijziging, op vraag van Aquaflanders, is er om duidelijk te maken dat er geen onderscheid is tussen het herboren van grondwaterwinningsputten en reservegrondwaterwinningsputten.

Artikel 111

Met dit artikel wordt de verwijzing naar een erkend boorbedrijf in het VLAREL gecorrigeerd in artikel 5.55.1.2 van titel II van het VLAREM omwille van de integratie van twee nieuwe bedrijven, namelijk het koeltechnisch bedrijf en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur, in artikel 6, 7°, van het VLAREL.

Artikel 112

Dit artikel vervangt in paragraaf 2 van artikel 5.59.3.2 van titel II van het VLAREM de punten 1° t.e.m. 3°. In de BBT-studie verf-, lak-, drukinkt- en lijmpductie (2014) wordt voorgesteld om de jaarlijkse VOS-documenten beter te laten onderbouwen. In navolging van deze aanbeveling, die uitgebreid kan worden naar alle activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen, moeten volgende zaken bijkomend opgenomen worden in de VOS-documenten: een overzicht van de emissiebronnen, een beschrijving van het ventilatiesysteem en het eventueel aanwezige afgasbehandelingssysteem en een betrouwbaarheidsanalyse met inschatting van de onnauwkeurigheden. Ten gevolge van een tweede aanbeveling uit de BBT-studie verf-, lak-, drukinkt- en lijmpductie (2014) dient in de VOS-documenten bijkomend een overzicht opgenomen te worden van de gebruikte stoffen of mengsels met bepaalde gevarenaanduidingen.

Artikel 113

Dit artikel wijzigt artikel 5.62.1.1 van titel II van het VLAREM en betreft louter het rechtzetten van een lapsus. Er werd verkeerdelijk verwezen naar de bepalingen van een "afdeling", terwijl de bepalingen vervat zitten in een "hoofdstuk".

Artikel 114

Artikel 115

Artikel 116

Artikel 117

Artikel 118

Artikel 119

Artikel 120

Artikel 121

Artikel 122

Artikel 123

Deze artikelen wijzigen de afdeling 5BIS.15.5.2 van titel II van het VLAREM met betrekking tot de algemene milieuvoorwaarden voor standaardgarages en carrosseriebedrijven om ze in overeenstemming te brengen met de gewijzigde algemene milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen (deel 4 van titel II van het VLAREM).

Artikel 124

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.3.1, §3, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §8 van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 125

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.3.1, §4, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §6 en §7, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 126

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.4.5.4 van titel II van het VLAREM om ze in overeenstemming te brengen met verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Artikel 127

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.4.5.5, §1, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §5, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 128

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.4.5.6, §1, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §7, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 129

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.15.5.4.5.7, §2, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §8, 2°, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 130

Artikel 131

Artikel 132

Artikel 133

Deze vier artikelen wijzigen (het opschrift van) artikelen 5BIS.15.5.4.8.10 en 5BIS.15.5.4.8.11 van titel II van het VLAREM. In artikel 5BIS.15.5.4.8.10 van titel II van het VLAREM betreffende de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste ondergrondse houders bij de standaardgarages is reeds de bepaling "de voorwaarden van subafdeling 5.17.4.2 zijn onverminderd van toepassing" voorzien. Analoge bepalingen zijn ook terug te vinden in artikel 5BIS.15.5.4.8.11, 5BIS.19.8.4.11.10 en artikel 5BIS.19.8.4.11.11 van titel II van het VLAREM. Deze bepalingen zijn van belang. De aanpassing van deze artikels, waarbij bijkomend verwezen wordt naar de nieuwe subafdelingen 5.6.1.2 en 5.6.1.3, werd over het hoofd gezien. Dit wordt hiermee rechtgezet.

Artikel 134

Artikel 135

Artikel 136

Artikel 137

Artikel 138

Artikel 139

Artikel 140

Artikel 141

Artikel 142

Artikel 143

Deze artikelen wijzigen de afdeling 5BIS.19.8.2 van titel II van het VLAREM met betrekking tot de algemene milieuvoorwaarden voor standaardhoutbewerkingsbedrijven om ze in overeenstemming te brengen met de gewijzigde algemene milieuvoorwaarden voor ingedeelde inrichtingen (deel 4 van titel II van het VLAREM).

Artikel 144

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.3.1, §3, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §8 van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 145

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.3.1, §4, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §6 en §7, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 146

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.4.8.4 van titel II van het VLAREM om ze in overeenstemming te brengen met verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Artikel 147

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.4.8.5, §1, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §5, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 148

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.4.8.6, §1, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §7, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 149

Dit artikel wijzigt artikel 5BIS.19.8.4.8.7, §2, van titel II van het VLAREM.

Met dit artikel wordt afgestemd op artikel 5.16.3.3, §8, 2°, van titel II van het VLAREM en verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006.

Artikel 150

Artikel 151

Artikel 152

Artikel 153

Deze vier artikelen wijzigen (het opschrift van) artikelen 5BIS.19.8.4.11.10 en 5BIS.19.8.4.11.11 van titel II van het VLAREM. In artikel 5BIS.19.8.4.11.10 van titel II van het VLAREM betreffende de opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste ondergrondse houders bij de standaardschrijnwerkerijen is reeds de bepaling “de voorwaarden van subafdeling 5.17.4.2 zijn onverminderd van toepassing” voorzien. Analoge bepalingen zijn ook terug te vinden in artikel 5BIS.19.8.4.11.11, 5BIS.15.5.4.8.10 en 5BIS.15.5.4.8.11 van titel II van het VLAREM. Deze bepalingen zijn van belang. De aanpassing van deze artikels, waarbij bijkomend verwezen wordt naar de nieuwe subafdelingen 5.6.1.2 en 5.6.1.3, werd over het hoofd gezien. Dit wordt hiermee rechtgezet.

Artikel 154

Dit artikel voegt een punt 9° toe aan artikel 6.1.0.2 van titel II van het VLAREM. Dit creëert de nodige rechtsgrond voor het toevoegen van hoofdstuk 6.12, dat wordt ingevoegd met dit wijzigingsbesluit (zie verder).

Artikel 155

Dit artikel voegt een paragraaf 3 toe aan artikel 6.2.2.2.1 van titel II van het VLAREM. De huidige bepalingen van het VLAREM houden nog onvoldoende rekening met de specifieke problematiek van al dan niet grootschalige evenementen die ondanks hun tijdelijk karakter een grote milieu-impact kunnen hebben. Bepaalde activiteiten als onderdeel van een evenement (boren grondwaterwinningsput, elektrische vermogensgroep, lozen afvalwater,...) zijn reeds meldings- of vergunningsplichtig. Rubriek 3 van de indelingslijst bij titel I van het VLAREM bepaalt dat het lozen van huishoudelijk afvalwater, ander dan afkomstig van woongelegenheden, met inbegrip van de eventueel bijhorende waterzuiveringsinstallatie een niet ingedeelde inrichting is, voor zover het debiet niet meer bedraagt dan 600 m³/j. Bij grotere lozingsvolumes is er een vergunningsplicht wanneer de locatie gelegen is in collectief te optimaliseren buitengebied of een meldingsplicht op alle andere locaties. Het afvalwater afkomstig van evenementen is te beschouwen als huishoudelijk afvalwater maar wordt echter niet gespreid over een jaar geloosd, maar vaak kortstondig gedurende 1 of enkele dagen en is bovendien vaak erg geconcentreerd. Niet op alle locaties waar evenementen worden georganiseerd is er bovendien een adequate afvalwaterinfrastructuur aanwezig. De bepalingen van titel II van het VLAREM die in artikel 6.2.2.3.1, §2, en 4.2.8.1.1, §4, stellen dat voor lozingen in collectief te optimaliseren buitengebied een septische put volstaat om aan de algemene voorwaarden voor huishoudelijk afvalwater te voldoen, zijn niet aanvaardbaar voor een tijdelijk evenement waar op 1 dag tijd enorm veel bezoekers kunnen aanwezig zijn. Bovendien is de optie van afvoer steeds mogelijk.

Artikel 156

Dit artikel vervangt paragraaf 2 van artikel 6.2.2.3.1 van titel II van het VLAREM. De motivatie hieromtrent is dezelfde als in het vorige artikel beschreven.

Artikel 157

Dit artikel wijzigt in artikel 6.4.0.1, §1, van titel II van het VLAREM de verwijzing naar bijlage 4.4.2bis, naar een verwijzing naar bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM. De verwijzing naar bijlage 4.4.2bis was het gevolg van een wijzigingsvoorstel dat mee opgenomen zou worden in de VLAREM-trein 2013. Het betreffende wijzigingsvoorstel werd echter niet weerhouden in het wijzigingsbesluit dat door de Vlaamse Regering goedgekeurd werd. Deze verwijzing is foutief blijven staan.

Artikel 158

Dit artikel wijzigt de titel van hoofdstuk 6.5 “Particuliere stookolietanks met een waterinhoud van minder dan 5.000 liter” van titel II van het VLAREM door het woord “waterinhoud” te vervangen door het woord “inhoud” teneinde consequent te zijn met rubriek 6.4 van de indelingslijst bij het VLAREM.

Artikel 159

Dit artikel wijzigt artikel 6.5.1.1 van titel II van het VLAREM door het woord “waterinhoud” te vervangen door het woord “inhoud” teneinde consequent te zijn met rubriek 6.4 van de indelingslijst.

Artikel 160

Artikel 161

Artikel 162

Momenteel mag een erkende stookolietechnicus zowel ingedeelde als niet-ingedeelde stookolietanks voor de verwarming van gebouwen controleren. Strikt genomen mag een erkende milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen daarentegen niet-ingedeelde stookolietanks voor de verwarming van gebouwen niet controleren. Echter, deze erkende milieudeskundigen zijn wel bevoegd voor het uitoefenen van controles van (de grotere) ingedeelde opslagtanks voor de verwarming van gebouwen en voor de controles van opslagtanks van gevaarlijke producten. Het is logisch dat deze milieudeskundigen ook de (kleinere) niet-ingedeelde stookolietanks voor de verwarming van gebouwen mogen controleren.

De voorgaande artikels wijzigen artikels 6.5.4.1, 6.5.4.3 en 6.5.4.4, van titel II van het VLAREM zodat zowel erkende stookolietechnici als erkende milieudeskundigen in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen bevoegd zijn voor de controles van niet-ingedeelde stookolietanks.

Artikel 163

Dit artikel wijzigt artikel 6.5.5.3.

Punt 1° : Zie voorgaande motivatie bij de wijziging van artikels 6.5.4.1, 6.5.4.3 en 6.5.4.4.

Punt 2° en 3° : Deze wijziging betreft een verscherping van de voorwaarden om in de praktijk uit te sluiten dat een houder met oranje label nooit in orde wordt gesteld. Bij controles door toezichthouders wordt vastgesteld dat er geregeld een soort ‘oranje carrousel’ ontstaat waarbij de erkende milieudeskundige diverse keren na mekaar een oranje klever of plaats aanbrengt, waardoor de houders in gebruik mogen blijven, maar binnen de zes maanden aan een bijkomend onderzoek moeten worden onderworpen. De huidige formulering van de artikels m.b.t. de klevers en platen laat deze manier van werken toe. Dergelijke oranje carrousel brengt echter geen oplossing op het terrein. Het is daarom aangewezen om te stellen dat bij de bijkomende controle niet opnieuw een oranje klever of plaat mag worden aangebracht als de oorspronkelijk vastgestelde gebreken niet werden gecorrigeerd. In dat geval moet een rode klever of plaat worden aangebracht, zodat de houder pas terug mag worden gevuld als de gebreken werden gecorrigeerd (en de houder met positief aan een nieuwe controle werd onderworpen). Als tijdens de bijkomende controle andere nieuwe gebreken worden vastgesteld die geen aanleiding kunnen geven tot verontreiniging buiten de houder, mag wel een oranje klever of plaat worden aangebracht (mits de oorspronkelijke gebreken werden gecorrigeerd).

Er werd een uitzonderingsbepaling voorzien voor afwijkingen of gebreken waarvoor het niet mogelijk is om deze binnen de zes maanden aan te passen. Een voorbeeld daarvan zijn de aanpassingen aan grote inkuipingen of houders waarvoor bouwkundige ingrepen nodig zijn. Bij dergelijke bouwkundige aanpassingen moeten werken soms uitgesteld worden door het vriesweer, zijn er grote infrastructuur werkzaamheden nodig,... De exploitant moet motiveren waarom die termijn van zes maanden niet kan behaald worden en daarbij bv. een actieplan opstellen dat door de bevoegd deskundige moet opgevolgd worden.

Artikel 164

Zie voorgaande motivatie bij de wijziging van artikels 6.5.4.1, 6.5.4.3 en 6.5.4.4.

Artikel 165

Dit artikel wijzigt hoofdstuk 6.8 van titel II van het VLAREM inzake de uitvoering van de verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Artikel 166

Met dit artikel wordt de verwijzing naar een erkend boorbedrijf in het VLAREL gecorrigeerd in artikel 6.9.1.1 van titel II van het VLAREM omwille van de integratie van twee nieuwe bedrijven, namelijk het koeltechnisch bedrijf en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur, in artikel 6, 7°, van het VLAREL.

Artikel 167

Dit artikel vervangt artikel 6.11.1 van titel II van het VLAREM.

In de aanhef van het artikel wordt een verwijzing naar het decreet Natuurbehoud van 21 oktober 1997 toegevoegd. In artikel 35, §2, van het decreet Natuurbehoud wordt immers gesteld dat het binnen de natuureservaten, behoudens ontheffing in het goedgekeurd beheerplan, verboden is vuur te maken.

De uitzonderingsbepalingen voor verbranding in bossen (huidige punt 1°) en de verbranding in natuurgebieden (huidige punt 2°) worden samengevoegd in het hernummerde punt 1°.

Op vraag van diverse doelgroepen, lokale besturen en toezichthouders, en in navolging van het gezamenlijk advies van de Minaraad, SERV en SALV, wordt een nieuw punt 3° toegevoegd dat bepaalt dat de verbranding in open lucht van plantaardige afvalstoffen die afkomstig zijn van het onderhoud van landschapselementen is toegelaten, als afvoer of verwerking van het biomassa-afval ter plaatse niet mogelijk is. De uitzondering maakt geen onderscheid tussen type landgebruik en geldt dus zowel voor landbouwgebieden als andere bestemmingen. Voor de interpretatie van de term 'landschapselementen' wordt verwezen naar het woordenboek der Nederlandse taal. Het gaat in praktijk voornamelijk over knotwilgenrijen en (meidoorn)hagen.

In de hernummerde punten 1°, 2° en 3° wordt een uitzondering voorzien wanneer afvoer of verwerking ter plaatse van het biomassa-afval niet mogelijk is. Onder 'afvoer' wordt verstaan het afvoeren van het biomassa-afval met een oplegger of op andere wijze vanop het veld of perceel naar nabijgelegen weg of stuk grond van waarop verder transport kan doorgaan. Door diverse redenen kan afvoer echter niet mogelijk zijn: het veld is te nat om er met tractor en oplegger te kunnen overrijden, of door lokaal reliëf of hindernissen (bv. beken en hagen) is het niet mogelijk om de plaats waar het biomassa-afval ligt te bereiken. Onder 'verwerking ter plaatse' wordt verstaan het ter plaatse stockeren of het ter plaatse verhakselen van het biomassa-afval. Enkel indien er geen ruimte is om het biomassa-afval ter plaatse te stockeren, of indien het technisch niet mogelijk is om met een hakselaar ter plaatse te komen, geldt dat verwerking ter plaatse niet mogelijk is.

De uitzonderingsbepaling op het verbranden in open lucht voor de fyto-sanitaire maatregelen wordt verduidelijkt. Daartoe wordt enerzijds in de huidige punten 1°, 2° en 3° de verwijzing naar de fyto-sanitaire maatregel geschrapt. Anderzijds wordt een nieuw punt 4° toegevoegd dat bepaalt dat verbranding van plantaardige afvalstoffen wanneer dat vanuit fyto-sanitair oogpunt noodzakelijk is toegelaten. Deze uitzonderingsbepaling geldt ongeacht het type landgebruik, en kan dus ingeroepen worden door particulieren, landbouwers en terreinbeheerders.

In het huidige punt 4° wordt een uitzondering voorzien voor een 'open vuur'. In het hernummerde punt 5° wordt, om te verduidelijken dat de uitzondering enkel betrekking heeft op kampvuren, de term 'open vuur' vervangen door 'kampvuur'. Voor de interpretatie van de term 'kampvuur' wordt verwezen naar het woordenboek der Nederlandse taal.

In het huidige punt 6° werd verkeerdelijk verwezen naar artikel 7. In het hernummerde punt 7° wordt deze foutieve verwijzing rechtgezet.

In het kader van folkloristische activiteiten kunnen ook andere brandbare materialen verbrand worden dan enkel droog onbehandeld hout. De verbanding van droog brandbaar materiaal wordt toegelaten, voor zover het hier geen afvalstoffen betreffen. Deze nadere bepaling wordt toegevoegd aan het huidige punt 7° (het hernummerde punt 8°).

Het huidige punt 8° wordt opgeheven. De verbranding van droog onbehandeld hout of een vaste fossiele brandstof in een barbecuestoel wordt niet beschouwd als de verbranding in open lucht van stoffen, en moet bijgevolg niet expliciet opgenomen worden als uitzondering in artikel 6.11.1. Het gebruik van een barbecuestoel met reguliere brandstoffen (hout, kolen, gas) blijft toegelaten.

In het nieuwe punt 9° wordt een bijkomende uitzondering voorzien voor blusoefeningen vanuit het oogpunt van algemeen belang. Blusoefeningen zijn onontbeerlijk voor de opleiding van brandweerkorpsen, civiele bescherming en brandteams van bedrijven. In het kader van deze blusoefeningen worden verschillende soorten branden gebruikt in open lucht.

Artikel 168

Dit artikel voegt een hoofdstuk 6.12 "Beheersing van stofemissies tijdens bouw-, sloop- en infrastructuurwerken" toe aan deel 6 van titel II van het VLAREM.

De voorbije decennia zijn reeds heel wat maatregelen genomen door de verschillende actoren (industrie, transport, landbouw en huishoudens) om de uitstoot van fijn stof en de chemische voorlopverbindingen terug te dringen. Dat heeft geleid tot een duidelijke verbetering van de luchtkwaliteit met betrekking tot fijn stof. In enkele specifieke zones is het echter nodig om nog een tandje bij te steken, omdat de fijn stof daggrenswaarde er nog wordt overschreden, met als gevolg een lopende inbreukprocedure ten aanzien van de lidstaat België omwille van het niet naleven van de Europese richtlijn luchtkwaliteit waarin de PM10-daggrenswaarde is opgenomen (2008/50/EG). De overschrijdingen of heel hoge concentraties worden hoofdzakelijk vastgesteld in meetpunten in binnenstedelijk en industrieel gebied, en ter hoogte van drukke verkeersassen. Via doelgerichte en efficiënte maatregelen moet het mogelijk zijn om ook op deze locaties de uitstoot terug te dringen zodat de fijn stof daggrenswaarde er op een duurzame manier wordt gerespecteerd. Dat is in het bijzonder van belang vanwege de hoge blootstelling van de bevolking.

Daartoe is het nieuwe hoofdstuk 6.12 uitgewerkt met als doel het beheersen van stofemissies tijdens bouw-, sloop- en infrastructuurwerken. De fijn stof metingen en chemische analyses van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) tonen immers aan dat het fijn stof dat vrijkomt tijdens bouw-, sloop- en infrastructuurwerken vaak leidt tot significante verhogingen van het lokaal gemeten fijn stof. Ook worden regelmatig klachten geregistreerd omwille van de hinder die het vrijgekomen stof teweegbrengt bij omwonenden. De voorliggende reglementering draagt bij tot zowel een vermindering van het aantal klachten als tot het voldoen aan de Europese normen.

Deze nieuwe bepalingen zijn besproken met de Vlaamse Confederatie Bouw en met enkele entiteiten van het beleidsdomein MOW (AWV, W&Z nv, afdeling algemeen beleid). De verkregen commentaren zijn verwerkt waardoor de voorliggende reglementering het akkoord kreeg van de VCB en van het beleidsdomein MOW.

Het artikel 6.12.1 bepaalt dat de bepalingen van dit hoofdstuk enkel van toepassing zijn op activiteiten in openlucht die worden uitgevoerd door een aannemer. Het begrip 'openlucht' moet geïnterpreteerd worden als de omschrijving in het groot woordenboek der Nederlandse taal met name 'onder de vrije hemel, niet in huis'. Dat betekent dat werken in een tunnel of onder een dak niet door deze reglementering gevat worden.

Ook voor het begrip 'aannemer' moet teruggevallen worden op de omschrijving in het groot woordenboek der Nederlandse taal, met name aannemer: 'iemand die zich verbindt enige arbeid of een leverantie op bepaalde voorwaarden uit te voeren; in het bijzonder iemand die de uitvoering van bouwwerken, weg- en waterwerken onderneemt', en aannemerij: 'het voor een overeengekomen prijs uitvoeren van bouwwerken'.

Activiteiten die worden uitgevoerd door een particulier vallen dus niet onder het toepassingsbied. Activiteiten die door een aannemer worden uitgevoerd in opdracht van een particulier dan weer wel.

Het artikel 6.12.2 beschrijft het algemene voorzorgsprincipe. De verdere uitwerking van dit principe volgt in de volgende artikelen.

Het artikel 6.12.3 omschrijft vier concrete maatregelen voor het voorkomen van stofemissies die afkomstig zijn van breekwerken, zandstralen, polijsten, slijpen, boren, frezen, zagen en slopen. Minimaal een van deze vier maatregelen moet genomen worden. Gezien slecht of onoordeelkundig geplaatste schermen kunnen vallen op de openbare weg, of het zicht van de gebruikers van de openbare weg kunnen belemmeren, wordt in dit artikel bepaald dat bij het nemen van de maatregelen rekening moet gehouden worden met de veiligheid van de gebruikers van de openbare weg. Om gelijkaardige redenen geldt deze randvoorwaarde ook voor beneveling omwille van het risico op belemmering van het zicht of op uitschuifgevaar. Het volledige artikel is niet van toepassing op werven waarvan de totale duur van de werken minder dan een dag bedraagt. De reden is dat voor werken van korte duur de kost voor het nemen van de maatregelen niet in verhouding staat tot de milieuwinst die gerealiseerd wordt. Daarenboven geldt dat bij hoogdringende herstellingswerken aan nutsleidingen er in praktijk geen tijd is om aandacht te besteden aan stofreducerende maatregelen. Het gebruik van beneveling en van stofafzuiging kan in deze dringende situaties ook gevaar opleveren voor elektrocutie respectievelijk ontploffing.

Het artikel 6.12.4 bepaalt dat verneveling of bevochtiging moet toegepast worden tijdens sloopwerken onder droge of minderige weersomstandigheden waarbij visueel waarneembare stofverspreiding optreedt. Deze maatregel moet niet genomen worden indien de sloopwerkzaamheden minder dan een dag duren. Ook dient bij het gebruik van verneveling of bevochtiging rekening gehouden te worden met de veiligheid van de gebruikers van de openbare weg (belemmering van het zicht of uitschuifgevaar).

Het artikel 6.12.5 bepaalt dat bepaalde installaties moeten onderhouden en gecontroleerd worden, en dat stoffilters tijdig moeten vervangen worden.

Het artikel 6.12.6 legt een snelheidslimiet van 20 km/h op aan voertuigen die rijden op bouwerven. Voor werfwegen bij wegwerkzaamheden is de snelheidslimiet minder streng omdat langere afstanden moeten afgelegd worden. Met name bedraagt voor zware voertuigen (met een brutogewicht van 3500 kg of meer) die beduidend meer stof doen opwaaien tijdens het rijden over de werfwegen de snelheidslimiet 30 km/h; voor lichtere voertuigen is dat 40 km/h.

Het artikel 6.12.7 bepaalt dat procedures en instructies moeten ter beschikking gesteld worden aan het personeel. Die in overweging te nemen elementen bij het opstellen van procedures en instructies worden opgenomen in een nieuwe bijlage 6.12; zie verder.

Het artikel 6.12.8 bepaalt dat de bepalingen in werking treden vanaf 1 januari 2017. In de periode daaraan voorafgaand zal de Vlaamse overheid een sensibilisatiecampagne voeren om de wetgeving bekend te maken aan de vele aannemers en bouwbedrijven die er door zullen gevat worden.

HOOFDSTUK 2. — Wijzigingen van de bijlagen van titel II van het VLAREM

Artikel 169

Dit artikel wijzigt bijlage 4.2.5.2 van titel II van het VLAREM.

Punt 1° Dit punt vervangt het schema in paragraaf 1 van artikel 3.

Punt 2° Dit punt wijzigt artikel 3, §3, 2, 4).

Punt 3° Dit punt wijzigt artikel 3, §3, 2, 7).

Punt 4° Dit punt wijzigt artikel 3, §3, 2, 13).

Deze wijzigingsartikelen hebben betrekking op het volgende: In het controlemeetprogramma wordt een minimum meting van 1 maal/jaar verankert, zijnde een verduidelijking, alsook het uitvoeren van een controlemeting na het nemen van maatregelen.

Punt 5° en punt 6° wijzigen artikel 4, §1. In bijlage 2.3.1 "Basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewater" bij titel II van het VLAREM is het indelingscriterium (GS) opgenomen en dit geeft de concentratie aan vanaf wanneer het afvalwater beschouwd moet worden als 'bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen'. Voor de indelingscriteria die lager liggen dan de rapportagegrens, vermeld in bijlage 4.2.5.2 van titel II van het VLAREM, geldt dat de bedrijven vergunningsplichtig zijn voor deze parameter zodra de concentratie in het afvalwater boven de rapportagegrens, vermeld in artikel 4 van bijlage 4.2.5.2, ligt. De rapportagegrens moet echter voldoende afgestemd worden op het analytisch mogelijke.

Zo worden een aanpassing van de rapportagegrenzen doorgevoerd rekening houdend met:

- Richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, waarin gesteld wordt dat de bepalingsgrenzen ten hoogste 30% van de geldende Europese en Vlaamse milieukwaliteitsnorm bedraagt;
- de bepalingsgrenzen gerapporteerd door de erkende laboratoria (75 en 50 percentiel waarden);
- wanneer 30% van het indelingscriterium (GS) analytisch niet haalbaar is, werd gestreefd naar de 75 percentiel-waarde van de bepalingsgrenzen volgens de ICP-MS-metmethode.

Voor de ecotoxiciteitsparameters wordt er afgestapt van de eenheid 'toxische eenheid' in overleg met de erkende labo's.

Punt 7° wijzigt artikel 4, §3, 1°, en 2°, c). Er is geen meetmethode voor 'gehydrateerde ijzeroxide en ijzerhydroxiden' voorhanden. Het onderscheid met 'ijzer' is historisch. De erkende laboratoria hebben ook nooit een dergelijke analysevraag ontvangen.

Artikel 170

Dit artikel vervangt bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM. Deze bijlage bevat de algemene emissiegrenswaarden voor lucht. De tabel wordt aangevuld met een kolom met CAS-nummers. De meetmethodes worden aangevuld.

Er geldt een emissiegrenswaarde voor chroom VI-verbindingen, zoals calciumchromaat, enerzijds, en voor chroom III-, strontium- en zinkchromaat anderzijds. Aangezien chroom III-, strontium- en zinkchromaat ook chroom VI-verbindingen zijn, is een afzonderlijke emissiegrenswaarde voor deze stoffen tegenstrijdig. De emissiegrenswaarde voor deze stoffen in punt 7° van bijlage 4.4.2 wordt geschrapt.

Artikel 171

Dit artikel vervangt bijlage 4.4.3 van titel II van het VLAREM. Deze bijlage bevat de meetfrequenties voor lucht en wordt in overeenstemming gebracht met bijlage 4.4.2.

Artikel 172

Dit artikel past het controlemeetprogramma in bijlage 4.4.4 van titel II van het VLAREM aan. Volgens het schema kan bij punt (4) de frequentie dalen tot basisfrequentie/4 met een minimum van 1 maal/jaar. Bij punt (7) kan de frequentie dalen tot basisfrequentie/2, zonder minimum. Ook voor punt (7) wordt een minimumfrequentie van 1 maal/jaar ingevoerd. Bij overschrijding van de emissiegrenswaarde (8), moeten de werkvoorwaarden en meetmethodiek gecontroleerd worden en is een controlemeting vereist binnen 2 weken. Indien bij een nieuwe meting opnieuw een overschrijding vastgesteld wordt, moeten maatregelen genomen worden om de lozing te minderen en kan teruggegaan worden naar de start van het meetprogramma. Dit wordt gewijzigd, zodat pas na een nieuwe controlemeting teruggegaan kan worden naar de start van het meetprogramma.

Artikel 173

Dit artikel voegt een bijlage 4.5.7.1 in in de bijlagen bij titel II van het VLAREM. In deze bijlage worden de numerieke waarden opgenomen voor de geluidsnormen van het gemiddelde niveau van de kortstondig geluidsverhogingen veroorzaakt door het laden en lossen van goederen als bedoeld in afdeling 4.5.7 van titel II van het VLAREM.

Deze geluidsnormen gaan uit van een surplus op de reeds bestaande richtwaarden in het VLAREM, vergelijkbaar met de geluidsnormen voor impulsachtige, incidentele, intermitterende en fluctuerende geluiden.

Artikel 174

Dit artikel voegt een bijlage 4.5.7.2 in in de bijlagen bij titel II van het VLAREM. In deze bijlage worden de numerieke waarden opgenomen voor de geluidsnormen van het niveau van de hoogste kortstondig geluidsverhogingen veroorzaakt door het laden en lossen van goederen als bedoeld in afdeling 4.5.7 van titel II van het VLAREM.

Deze geluidsnormen gaan uit van een surplus op de reeds bestaande richtwaarden in het VLAREM, vergelijkbaar

Artikel 175

Dit artikel voegt een bijlage 4.5.7.3 in in de bijlagen bij titel II van het VLAREM. In deze bijlage wordt een code van goed praktijk opgenomen die moet worden toegepast bij het uitvoeren van laad- en losverrichtingen in de dagrand zoals omschreven in afdeling 4.5.7 van titel II van het VLAREM.

In deze code van goede praktijk worden maatregelen opgenomen om de hinder ten gevolge van de laad- en losverrichtingen naar de omwonenden tot een minimum te beperken. De maatregelen hebben betrekking op de infrastructuur, het logistiek materiaal dat gebruikt wordt tijdens het laden en lossen van goederen, op de gebruikte vrachtwagens en op het menselijk handelen.

Het is de bedoeling om deze bijlage in de toekomst te actualiseren naar de stand van de techniek.

Artikel 176

Dit artikel voegt een bijlage 4.5.7.4 in in de bijlagen bij titel II van het VLAREM. In deze bijlage worden de vereisten opgenomen voor laad- en losverrichtingen met geluidsarm materiaal zoals omschreven in afdeling 4.5.7 van titel II van het VLAREM.

Het is de bedoeling om deze bijlage in de toekomst te actualiseren naar de stand van de techniek.

Artikel 177

Dit artikel wijzigt bijlage 5.3.2 van titel II van het VLAREM dat de sectorale lozingsnormen bevat.

Punt 1° Op basis van de BBT-studie grafische sector van mei 2013 uitgevoerd door het VITO worden de sectorale lozingsvoorwaarden aangepast.

Punt 2° Op basis van de BBT-studie verf-, Lak-, Vernis- en Drukinktproductie van april 2014 uitgevoerd door het VITO worden de sectorale lozingsvoorwaarden aangepast.

Beide BBT-studies bevelen onder "Aanbevelingen voor verbetering van huidige kennis" verder onderzoek aan om haalbare en realistische normen voor de parameters op te stellen waarvoor heden geen uitspraak kon worden gedaan welke waarde op basis van BBT haalbaar is (omwille van de beperkte data-set). Dit betreft zeker een mogelijkheid die afhankelijk van de noden verder kan onderzocht worden.

Punt 3° zet een verwijzingsfout recht in punt 52 van bijlage 5.3.3 van titel II van het VLAREM. Deze aanpassing werd vergeten bij de omzetting van de CLP-verordening in het VLAREM via de VLAREM-trein 2013.

Punt 4° Dit punt vervangt punt 55 van bijlage 5.3.2 bij titel II van het VLAREM. Op basis van de BBT-studie Oppervlaktebehandelaars van 2008 uitgevoerd door het VITO en verdere meetcampagnes van VMM en AMI worden de betreffende sectorale lozingsvoorwaarden aangepast.

In geval de nieuwe sectorale norm luidt als '... tenzij anders vermeld in de milieuvergunning met een maximum van...' dan wordt de huidige sectorale lozingsnorm vervangen door het vermelde minimum, tenzij:

- in de bijzondere voorwaarden reeds een waarde is opgenomen die lager is dan dit minimum, dan blijft deze strengere bijzondere voorwaarde van toepassing;
- in de bijzondere voorwaarden een waarde is opgenomen die tussen dit minimum en het maximum van de nieuwe sectorale norm gelegen is, dan blijft deze bijzondere voorwaarde van toepassing;
- in de bijzondere voorwaarden een hogere waarde is opgenomen dan het maximum van de nieuwe sectorale norm, dan kan het desbetreffende bedrijf vóór het einde van de overgangstermijn (1 januari 2019) een wijziging van zijn bijzondere voorwaarde aanvragen aangezien het bedrijf anders terugvalt op de minimale waarde van de nieuwe sectorale norm.

In geval de nieuwe sectorale norm luidt als 'v.g.t.g.' en het bedrijf heeft voor de desbetreffende parameter geen bijzondere voorwaarde in zijn bestaande vergunning en loost deze parameter, dan moet het bedrijf vóór het einde van de overgangstermijn (1 januari 2019) een bijzondere voorwaarde aanvragen indien deze parameter in concentraties wordt gelooft hoger dan het indelingscriteria vermeld in artikel 3 van bijlage 2.3.1 van titel II van het VLAREM, aangezien het parameters betreft die als gevaarlijke stof worden aangeduid volgens bijlage 2C van titel I van het VLAREM. Bedrijven die deze parameter niet lozen moeten niets doen.

Punt 5° Om duidelijkheid te scheppen dat de sectorale lozingsvoorwaarden van Car- en truckwashinstallaties alleen van toepassing zijn op 'volautomatische' installaties wordt dit in de titel toegevoegd.

Punt 6° de afkorting 'pct' werd nog niet verduidelijkt in VLAREM.

Punt 7° Dit punt vervangt punt c) in punt 61, 2°, van bijlage 5.3.2 bij titel II van het VLAREM. Dit betreft een rechtzetting. De definitie "v.g.t.g." in titel II van het VLAREM wordt overgenomen en gelijkgesteld in bijlage 5.3.2 bij titel II van het VLAREM.

Artikel 178

Dit artikel schrapt de punten 3. en 4. in bijlage 5.6.3 van titel II van het VLAREM. De controle van het benzedampafvangrendement moet, conform de Richtlijn 2014/99/EU, uitgevoerd worden conform de norm EN 16321-2 :2013. De bepalingen in punt 3 en punt 4 van deze bijlage zijn niet langer relevant.

Artikel 179

Dit artikel wijzigt bijlage 5.16.6.1 bij titel II van het VLAREM. In deze bijlage zijn de standaardcriteria voor lpg-stations vervat. De wijziging betreft de maximale aansluitdiameter van de verdeelpomp (van 6/4" naar 2 1/4") omdat de sector aangeeft dat deze grotere aansluitdiameter in de praktijk zeer vaak gebruikt wordt. Uit een berekening van een erkend VR-deskundige is gebleken dat men met een vergroting van deze maximale aansluitdiameter nog steeds binnen de aannames blijft die gerelateerd zijn aan de in VLAREM opgelegde risicoafstanden voor lpg-stations, dewelke terug te vinden zijn in bijlage 5.16.6.3 van titel II van het VLAREM. Verder worden door deze wijziging ook zijkanaalpompen als alternatief voor volumetrische verdeelpompen toegelaten. Deze wijziging heeft evenmin een invloed op de risicoafstanden en in de praktijk worden heel wat zijkanaalpompen geplaatst (stand der techniek).

Artikel 180

Dit artikel wijzigt bijlage 5.16.6.2 bij titel II van het VLAREM. In deze bijlage zijn de minimale technische eisen voor lpg-stations vervat. De wijziging betreft voor het eerste punt een taalcorrectie. Verder wordt de term "elektromagnetische kraan" telkens vervangen door de term "gestuurde afsluiter", omdat dit ook het gebruik van pneumatisch gestuurde afsluiters toelaat. Dit type afsluiter biedt een gelijkwaardig veiligheidsniveau als een elektromagnetische kraan en wordt in de praktijk vaak toegepast. Verder worden punten 2, 3 en 4 vervangen om te verduidelijken dat er op de houder een onafhankelijke niveaumeting en een bijkomende hoog niveau detectie aanwezig zijn. Beide systemen sturen de afsluiter in de vulleiding aan, dewelke alleen mag kunnen openen tijdens de vulling, bij een werkende niveaumeting. Deze afsluiter wordt toegestuurd bij het detectie van hoog niveau, en in geval van falen hiervan, bij hoog hoog niveau. Dit principe was ook bij de vorige tekst van toepassing, maar met de tekstwijziging wordt dit verduidelijkt.

Artikel 181

Dit artikel wijzigt bijlage 5.17.2. De wijziging betreft enerzijds een verduidelijking (punt 1°). In bijlage 5.17.2. is bij de controle op de bouw verwarring mogelijk tussen houder vervaardigd uit gebogen platen en een verticale houder.

In bijlage 5.17.2. van titel II van het VLAREM wordt tevens een geldigheidstermijn van vijf jaar voor het attest van prototypekeuring ingevoerd voor houders in thermohardende kunststof conform de termijn die geldt voor het attest van prototypekeuring voor metalen houders (punt 3°). Er wordt een overgangstermijn ingevoerd zodat langlopende attesten niet onmiddellijk vervallen, maar ook dat recente attesten nog steeds vijf jaar vanaf datum van attest geldig blijven. Daarnaast worden ook enkele tekstuele correcties doorgevoerd.

Artikel 182

Dit artikel wijzigt bijlage 5.17.3. In bijlage 5.17.3. van titel II van het VLAREM wordt een geldigheidstermijn van vijf jaar voor het attest van prototypekeuring ingevoerd voor permanente lekdetectiesystemen conform de termijn die geldt voor het attest van prototypekeuring voor metalen houders. Er wordt een overgangstermijn ingevoerd zodat langlopende attesten niet onmiddellijk vervallen, maar ook dat recente attesten nog steeds vijf jaar vanaf datum van attest geldig blijven.

Artikel 183

Dit artikel wijzigt bijlage 5.17.7. In bijlage 5.17.7. van titel II van het VLAREM wordt een geldigheidstermijn van vijf jaar voor het attest van prototypekeuring ingevoerd voor overvulbeveiligingssystemen conform de termijn die geldt voor het attest van prototypekeuring voor metalen houders. Er wordt een overgangstermijn ingevoerd zodat langlopende attesten niet onmiddellijk vervallen, maar ook dat recente attesten nog steeds vijf jaar vanaf datum van attest geldig blijven.

Artikel 184

Artikel 185

Deze artikelen vervangen het aanvraagformulier tot aanvaarding als bevoegde deskundige. Door de omzetting van de CLP-richtlijn zijn bepaalde activiteiten voor bevoegde deskundigen verschoven van hoofdstuk 5.17 naar hoofdstuk 5.6 van titel II van het VLAREM. Bevoegde deskundigen zijn sindsdien bevoegd voor het uitvoeren van bepaalde activiteiten in beide hoofdstukken. Bijgevolg wordt het aanvraagformulier aangepast.

Artikel 186

Dit artikel heft bijlage 5.17.13 op.

Artikel 187

Dit artikel wijzigt bijlage 5.30.1 van titel II van het VLAREM. De concentratie benzeen in de afgassen moet gemeten worden volgens afdeling 4.4.4 van VLAREM II. Enkel indien grondstoffen, afvalstoffen of toeslagstoffen die een kans op de vorming van benzeen inhouden, worden verwerkt, moet minimaal jaarlijks een meting uitgevoerd worden.

Artikel 188

Dit artikel vervangt de tabel in punt 1 van bijlage 5.59.1 van titel II van het VLAREM. Er geldt een totale emissiegrenswaarde van 15% van het inktverbruik voor bestaande heatsetbedrijven en van 10% van het inktverbruik voor nieuwe heatsetbedrijven met een jaarlijks oplosmiddelverbruik van meer dan 200 ton per jaar. Uit de praktijk blijkt dat de bestaande bedrijven een grenswaarde van 10% reeds respecteren of kunnen respecteren met bijkomende maatregelen. De grenswaarde wordt voor bestaande bedrijven verlaagd naar 10%. Er wordt een overgangstermijn voorzien tot 1 september 2018.

Artikel 189

Dit artikel voegt de bijlage 6.12 "In overweging te nemen elementen bij het opstellen van procedures en instructies voor de reductie van stofemissies tijdens bouw-, sloop- en infrastructuurwerken die plaats vinden in open lucht en die worden uitgevoerd door een aannemer" toe aan titel II van VLAREM. De toevoeging van de bijlage 6.12 volgt uit de toevoeging van het nieuwe hoofdstuk 6.12 "Beheersing van stofemissies tijdens bouw-, sloop- en infrastructuurwerken" aan deel 6 van titel II van VLAREM. Meer bepaald wordt in het nieuwe artikel 6.12.7 gesteld dat procedures en instructies gebaseerd op deze code van goede praktijk ter beschikking moeten gesteld worden ten behoeve van het eigen personeel en het personeel van derden. De code van goede praktijk beschrijft enerzijds enkele algemene maatregelen ter beperking van stofverspreiding, en anderzijds concrete maatregelen bij het gebruik van grijpers en wielladers, bij het laden en lossen van vrachtwagens, en bij het uitvoeren van sloopwerken, breekwerken, zandstralen, polijsten, slijpen, boren, frezen en zagen.

Artikel 190

1° Punt 1, a), van bijlage II van het project-m.e.r.-besluit, wordt opgeheven met als gevolg dat de woorden “(projecten die niet in bijlage II zijn opgenomen)” in de analoge rubriek in bijlage III van het project-m.e.r.-besluit ook kunnen opgegeven worden. Punt 1, a) van bijlage II en bijlage III van het project-m.e.r.-besluit luiden respectievelijk als volgt: “Ruilverkavelingsprojecten: Vergunningsplichtige werken ter uitvoering van een nuttig verklaarde ruilverkaveling” en “ruilverkavelingsprojecten (projecten die niet in bijlage II zijn opgenomen)”

Door het schrappen van punt 1, a), van bijlage II van het project-m.e.r.-besluit vallen de projecten die voorheen onder dit punt ressorteerden, nu onder punt 1, a) van bijlage III van het project-m.e.r.-besluit. Dit werd gedaan omwille van de volgende redenen:

Voor ruilverkavelingsprojecten geldt dat elke vergunningsplichtige activiteit in het kader van ruilverkaveling – hoe klein ook (dus ook elke wijziging aan een fietspad, aan een landbouwweg, een waterloop etc.) – gevat wordt door de m.e.r.-plicht. Voor deze relatief kleine ingrepen vormt de opmaak van een gemotiveerd verzoek tot ontheffing van de m.e.r.-plicht, noodzakelijk voor projecten uit bijlage II van het project-m.e.r.-besluit, echter geen meerwaarde omdat deze kleine ingrepen over het algemeen een verwaarloosbare milieu-impact met zich meebrengen. Bovendien worden zulke kleine ingrepen (aanleg of herinrichting van een fietspad, een weg, een waterloop etc.) door punt 1, a) uit bijlage III van het project-m.e.r.-besluit gevat. Omgekeerd worden grotere ingrepen nog wel gevat door andere punten uit bijlage II van het project-m.e.r.-besluit zoals de punten 1, c), 1, d), 10, e) en 10, h).

2° en 3°. Punten 1, c), tweede bolletje en 10, h) van bijlage II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (kortweg: project-m.e.r.-besluit) verwijzen beide naar bepaalde waterbeheersingsprojecten. Ofschoon het toepassingsgebied van punt 1, c), tweede bolletje beperkt is tot onbevaarbare waterlopen, kan het toepassingsgebied van punt 10, h) in principe zowel op bevaarbare als op onbevaarbare waterlopen betrekking hebben. Bovendien overlappen beide punten ook op andere vlakken. Zo is er bijvoorbeeld in beide punten sprake van de aanleg van overstromingsgebieden en wachtbekkens. Om deze reden werden beide punten/rubrieken met elkaar geïntegreerd en werden de volgende aanpassingen aangebracht:

Vooreerst wordt punt 1, c), tweede bolletje van bijlage II van het project-m.e.r.-besluit opgeheven. Deze rubriek luidt als volgt: “Waterbeheersingsprojecten op onbevaarbare waterlopen, zoals de aanleg van overstromingsgebieden, wachtbekkens of van nieuwe waterlopen, die gelegen zijn in of een aanzienlijke invloed kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied, met uitzondering van instandhoudings-, herstel- of onderhoudswerken.” Waterbeheersingsprojecten worden uitgevoerd ofwel om overstromingen te voorkomen ofwel om het waterpeil of debiet van een waterloop kunstmatig hoog of laag te houden dit ten behoeve van de natuur of ten behoeve van de landbouw. Waterbeheersingsprojecten ten behoeve van de natuur (bv. vernatting bij natuurinrichting) hebben in eerste instantie een verbetering van natuurwaarden op het oog. Effecten op landbouw en archeologisch erfgoed blijken bovendien minimaal te zijn, o.a. omwille van beschermende sectorale regelgeving hoewel er voor deze sectoren geen verplichting bestaat om deze instrumenten uit deze wetgeving in te zetten, en ze ook niet dwingend doorwerken. Een m.e.r.-plicht heeft dan ook weinig tot geen meerwaarde. Bovendien hebben dit soort projecten het voorkomen van overstromingen niet als doelstelling. Natuurherstel of -ontwikkeling vormt het doel bij zulke projecten, terwijl er in de Richtlijn 2011/92/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten enkel sprake is van werken ter beperking van overstromingen (zie rubriek 10, f) van bijlage II).

Punt 4° beoogt rubriek 11, k), van bijlage II van het project-m.e.r.-besluit te wijzigen. Deze rubriek 11, k) heeft betrekking op “inrichtingen bestemd voor de destructie van kadavers”. Er wordt meer bepaald aan toegevoegd dat het moet gaan om inrichtingen met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag. De redenen hiervoor zijn tweeledig. Enerzijds wordt vastgesteld dat er de laatste jaren steeds meer dierencrematoria in Vlaanderen bijkomen. Strikt gezien doen zij aan de destructie van kadavers waardoor ze onder het toepassingsgebied van deze rubriek 11, k) van bijlage II van het project-m.e.r.-besluit vallen en dus ofwel een MER dienen op te maken ofwel een gemotiveerd ontheffingsverzoek dienen in te dienen bij de dienst Mer. In de meeste gevallen gaat het echter maar om een beperkt aantal kadavers per week met als gevolg dat de verplichting om een MER dan wel een ontheffingsverzoek op te maken niet in proportie is met de omvang van het project en haar nadelige effecten. Anderzijds wordt dit gedaan om in overeenstemming te zijn met de drempel die in de VLAREM-indelingslijst wordt gehanteerd om dergelijke inrichtingen onder klasse 1 te klasseren. Volledigheidshalve wordt er op gewezen dat de betreffende rubriek niet voorkomt in bijlage II van de project-m.e.r.-richtlijn met als gevolg dat de opname van deze rubriek (zonder drempel) in bijlage II van het project-m.e.r.-besluit in 2004 om een Vlaamse keuze ging om wat betreft deze projecten een ruime milieubeoordelingsverplichting op te leggen aan de exploitanten en zoals nu blijkt een te ruime.

De wijzigingen van bijlage II van het project-m.e.r.-besluit zijn in overeenstemming met het standstill-beginsel. De wijzigingen aan bijlage II moeten samen worden gelezen met de wijzigingen aan bijlage III. De m.e.r.-plicht in ruime zin wordt behouden, de te volgen procedure voor een aantal projecten wordt wel vereenvoudigd.

In alle gevallen blijft gelden dat voor een project dat onder één van de rubrieken in bijlage II of III valt en waarvoor er toch aanzienlijk negatieve effecten kunnen worden verwacht, een volwaardig project-MER moet opgemaakt worden.

- Inzake rubriek 1 a van bijlage II: De opname van deze projecten enkel in rubriek 1 a van bijlage III betekent een vereenvoudiging in procedure. Grote ingrepen uit een ruilverkavelingsproject kunnen alsnog onder een andere rubriek van bijlage II vallen.
- Inzake rubrieken 1 c en 10 h van bijlage II: Beide rubrieken werden samengevoegd en vereenvoudigd. Projecten inzake kanalisering en ter beperking van overstromingen die niet meer vallen onder bijlage II, worden nu ondervangen door rubriek 10 l van bijlage III, voor deze projecten betreft dit dus ook een vereenvoudiging in procedure.

Artikel 191

Zie de motivatie bij het opheffen van punt 1, a), van bijlage II van het project-m.e.r.-besluit.

Artikel 192

Punt 10, l) wordt toegevoegd om in overeenstemming te zijn met punt 10, f) van bijlage II van de Richtlijn 2011/92/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (kortweg: project-m.e.r.-richtlijn), die onder meer volgende projecten omvat: “werken inzake kanalisering en ter beperking van overstromingen (floodrelief werken)”. Momenteel zijn volgens punt 10, h) van het project-m.e.r.-besluit volgende projecten project-m.e.r.-plichtig: “Werken inzake kanalisering, met inbegrip van de vergroting of verdieping van de vaargeul, en ter beperking van overstromingen, met inbegrip van de aanleg van sluisen, stuwen, dijken, overstromingsgebieden en wachtbekkens, die gelegen zijn in of een aanzienlijke invloed kunnen hebben op een bijzonder beschermd gebied.” Deze rubriek is gelet op het erin gevoegde criterium iets beperkter dan de analoge rubriek uit de project-m.e.r.-richtlijn met als gevolg dat geopteerd werd om een rubriek 10, l) toe te voegen aan bijlage III van het project-m.e.r.-besluit om aan deze lacune tegemoet te komen.

HOOFDSTUK 4. — *Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater (Stooktoestellenbesluit)*

Artikel 193

Dit artikel wijzigt artikel 2, 5°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, hierna genoemd als "het stooktoestellenbesluit".

In titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen en milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (het Milieuhandhavingsbesluit) wordt de term "de toezichthouder" gebruikt. Met het voorgestelde wijzigingsartikel wordt "de toezichthoudende ambtenaar" gecorrigeerd naar "de toezichthouder" in artikel 2, 5°, van het stooktoestellenbesluit.

Artikel 194

Dit artikel wijzigt artikel 4 van het stooktoestellenbesluit dat van toepassing is op centrale stooktoestellen, gevoed met vloeibare brandstof. Opdat de veilige staat van werking van een centraal stooktoestel op gasvormige of vloeibare brandstof gegarandeerd zou zijn, moet onder meer het rookgasafvoerkanaal volgens de code van goede praktijk geplaatst worden. Dit houdt in dat de erkende technicus bij een keuring voor eerste ingebruikname of een onderhoud van een centraal stooktoestel op vloeibare brandstof nagaat of het rookgasafvoerkanaal volgens de geldende normen en voorschriften van de fabrikant werden geïnstalleerd. Indien een rookgasafvoerkanaal niet volgens de code van goede praktijk geplaatst werd, kan dit nadelig zijn voor de werking van het toestel en kan dit onder andere leiden tot hinder, CO-intoxicatie of brandgevaar.

Artikel 195

Dit artikel wijzigt artikel 5 van het stooktoestellenbesluit dat van toepassing is op centrale stooktoestellen, gevoed met gasvormige brandstof. Deze wijzigingen zijn analoog aan de wijzigingen aan artikel 4 van het stooktoestellenbesluit, maar zijn hier van toepassing op centrale stooktoestellen op gasvormige brandstof.

Artikel 196

Dit artikel wijzigt artikel 6 van het stooktoestellenbesluit dat van toepassing is op centrale stooktoestellen, gevoed met vaste brandstof. In de geldende installatienormen zijn er bepalingen opgenomen voor centrale stooktoestellen op vaste brandstof. Dit houdt in dat de erkende technicus of geschoolde vakman bij een keuring voor eerste ingebruikname of een onderhoud van een centraal stooktoestel op vaste brandstof nagaat of het rookgasafvoerkanaal volgens de geldende normen en voorschriften van de fabrikant werden geïnstalleerd. Indien een rookgasafvoerkanaal niet volgens de code van goede praktijk geplaatst werd, kan dit nadelig zijn voor de werking van het toestel en kan dit onder andere leiden tot hinder, CO-intoxicatie of brandgevaar.

Artikel 197

Dit artikel wijzigt artikel 8 van het stooktoestellenbesluit. Bij de inwerkingtreding van de VLAREM-trein 2013 werd de indeling van centrale stooktoestellen op gasvormige brandstof gewijzigd op basis van de gebruikte technologie van de brander (niet-premix-, premix- of ventilatorbrander) in plaats van de opstelling van het toestel. De opleiding als technicus gasvormige brandstof GI (niet-premix- en premixbranders) en GII (ventilatorbrander) is eveneens op basis hiervan ingedeeld. Enkel technici die over de gepaste erkenning beschikken, zijn gekwalificeerd om een keuring voor eerste ingebruikname of een onderhoud uit te voeren op het betreffende toestel.

Artikel 198

Dit artikel wijzigt artikel 11 van het stooktoestellenbesluit.

- 1° De eigenaar van het centrale stooktoestel is verantwoordelijk voor het laten uitvoeren van een keuring voor eerste ingebruikname van een nieuw centraal stooktoestel en moet volgens dit artikel het keuringsrapport bewaren bij het stooktoestel. Met deze wijziging volstaat het een duplicaat van het keuringsrapport te bewaren bij het stooktoestel. In geval van verhuurder-huurder kan dit nuttig blijken.
- 2° De gebruiker van het centrale stooktoestel is verantwoordelijk voor het laten onderhouden van het centraal stooktoestel en moet de laatste twee attesten bij het stooktoestel bewaren. Met deze wijziging volstaat het duplicaten van de attesten te bewaren bij het stooktoestel. In geval van verhuurder-huurder kan dit nuttig blijken.
- 3° In titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen en milieubeleid en het Milieuhandhavingsbesluit wordt de term "de toezichthouder" gebruikt en niet "de toezichthoudende ambtenaar". Personeelsleden van "de afdeling", gedefinieerd als "de afdeling van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, bevoegd voor erkenningen", kunnen volgens het Milieuhandhavingsbesluit aangesteld worden als toezichthouder die het toezicht uitoefenen op de toepassing van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging en vallen bijgevolg eveneens onder de definitie van "de toezichthouder" in het stooktoestellenbesluit.

De terminologie wordt met de voorgestelde wijziging gecorrigeerd.

Artikel 199

Met dit artikel wordt een vierde paragraaf toegevoegd aan artikel 12 van het stooktoestellenbesluit. Een persoon die een keuring voor eerste ingebruikname uitvoert op een centraal stooktoestel op gasvormige of vloeibare brandstof moet over respectievelijk een erkenning als technicus gasvormige of vloeibare brandstof beschikken. Dit was reeds van toepassing, maar wordt met deze wijziging verduidelijkt en zal vooral nuttig zijn in het kader van handhaving.

Artikel 200

Met dit artikel worden paragrafen 1, 2, 3 en 4 van artikel 13 van het stooktoestellenbesluit gewijzigd en wordt er een paragraaf 5 aan dit artikel 13 toegevoegd.

Punt 1° Deze wijziging houdt een taalkundige correctie in.

Punt 2°, 3° en 4° De erkende technicus moet tijdens het onderhoud de veilige staat van werking van een centraal stooktoestel controleren. Dit houdt in dat onder meer de verluchting en de werking van het rookgasafvoerkanaal gecontroleerd moeten worden tijdens het onderhoud. Dit was reeds van toepassing, maar wordt met deze wijziging verduidelijkt.

Punt 5° Een persoon die een onderhoud uitvoert op een centraal stooktoestel op gasvormige of vloeibare brandstof moet over respectievelijk een erkenning als technicus gasvormige of vloeibare brandstof beschikken. Uitsluitend de reiniging en controle van het rookgasafvoerkanaal mag uitgevoerd worden door een schoorsteenveger die niet over een erkenning beschikt. Dit was reeds van toepassing, maar wordt met deze wijziging verduidelijkt en zal vooral nuttig zijn in het kader van handhaving.

Artikel 201

Dit artikel voegt een paragraaf toe aan artikel 14.

Een persoon die een verwarmingsaudit uitvoert moet over de gepaste erkenning beschikken. Dit is afhankelijk van de brandstof, het nominaal vermogen van de ketel en de installatie. Dit was reeds van toepassing, maar wordt met deze wijziging verduidelijkt en zal vooral nuttig zijn in het kader van handhaving.

Artikel 202

Dit artikel wijzigt artikel 15 van het stooktoestellenbesluit.

1° In titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen en milieubeleid en het Milieuhandhavingsbesluit wordt de term "de toezichthouder" gebruikt en niet "de toezichthoudende ambtenaar". Personeelsleden van "de afdeling", gedefinieerd als "de afdeling van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, bevoegd voor erkenningen", kunnen volgens het Milieuhandhavingsbesluit aangesteld worden als toezichthouder die het toezicht uitoefenen op de toepassing van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging en vallen bijgevolg eveneens onder de definitie van "de toezichthouder" in het stooktoestellenbesluit.

De terminologie wordt met de voorgestelde wijziging gecorrigeerd.

2° Met deze wijziging wordt voorkomen dat een niet-erkende technicus een reinigings- of verbrandingsattest kan afleveren aan de eigenaar of gebruiker van een centraal stooktoestel.

Artikel 203

Dit artikel wijzigt bijlage I van het stooktoestellenbesluit.

In titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen en milieubeleid en het Milieuhandhavingsbesluit wordt de term "de toezichthouder" gebruikt en niet "de toezichthoudende ambtenaar". Personeelsleden van "de afdeling", gedefinieerd als "de afdeling van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, bevoegd voor erkenningen", kunnen volgens het Milieuhandhavingsbesluit aangesteld worden als toezichthouder die het toezicht uitoefenen op de toepassing van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging en vallen bijgevolg eveneens onder de definitie van "de toezichthouder" in het Stooktoestellenbesluit.

Artikel 204

Dit artikel wijzigt het model van het reinigingsattest en verbrandingsattest, opgenomen in bijlage III van het stooktoestellenbesluit.

1° Bij de inwerkingtreding van de VLAREM-trein 2013 werd de indeling van centrale stooktoestellen op gasvormige brandstof gewijzigd op basis van de gebruikte technologie van de brander (niet-premix-, premix- of ventilatorbrander) in plaats van de opstelling van het toestel. Dit moet als dusdanig aangeduid worden op het reinigingsattest.

2° In titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen en milieubeleid en het Milieuhandhavingsbesluit worden personen die aangesteld worden om toezicht uit te oefenen op de toepassing van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging aangeduid als "toezichthouders".

De terminologie wordt met de voorgestelde wijziging gecorrigeerd.

3° Bij de inwerkingtreding van de VLAREM-trein 2013 werd de indeling van centrale stooktoestellen op gasvormige brandstof gewijzigd op basis van de gebruikte technologie van de brander (niet-premix-, premix- of ventilatorbrander) in plaats van de opstelling van het toestel. Dit moet als dusdanig aangeduid worden op het verbrandingsattest. Bovendien moet de veilige staat van werking van het centrale stooktoestel gecontroleerd worden tijdens de keuring voor eerste ingebruikname van een nieuw centraal stooktoestel en tijdens het onderhoud. Dit was reeds van toepassing, maar de onderdelen van de veilige staat van werking, zoals beschreven in hoofdstuk II van het stooktoestellenbesluit, werden niet expliciet weergegeven op het verbrandingsattest.

HOOFDSTUK 5. — Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (Milieuhandhavingsbesluit)

Artikel 205

Met de voormelde wijzigingen aan titel II van het VLAREM moet ook de lijst met milieu-inbreuken in bijlage VII (artikel 1) van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid aangepast worden.

Artikel 206

Dit artikel wijzigt artikel 2 van bijlage VII bij het Milieuhandhavingsbesluit. De datum van de laatste wijziging van titel II van het VLAREM wordt niet langer opgenomen bovenaan de artikels van deze bijlage, omdat op heden nog niet geweten is wanneer het wijzigingsbesluit definitief zal worden goedgekeurd; dit wordt trouwens bij de meeste andere bijlagen bij het MHB ook niet vermeld.

Artikel 207

Dit artikel vervangt bijlage IX van het Milieuhandhavingsbesluit. Met de wijzigingen aan het Stooktoestellenbesluit moet ook de lijst met milieu-inbreuken in bijlage IX van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid aangepast worden.

Artikel 208

Artikel 209

Artikel 210

Artikel 211

Artikel 212

Aangezien de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 opgeheven worden (zie verder voor meer details), is het ook noodzaak om de hieraan gekoppelde bijlagen X, XI, XIX, XX en XXI met de lijst met milieu-inbreuken in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid op te heffen.

Artikel 213

Dit artikel vervangt bijlage XXIII van het Milieuhandhavingsbesluit. Met de wijzigingen aan het VLAREM moet ook de lijst met milieu-inbreuken in bijlage XXIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid aangepast worden.

Artikel 214

Dit artikel wijzigt artikel 4 van het VLAREL :

Punt 1° De definitie van “gebruik van de erkenning” wordt uitgebreid en verduidelijkt. Ook het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden (zoals bijvoorbeeld een installatie of het uitvoeren van een onderhoud aan of een lekkagecontrole van een koelinstallatie) of het keuren van een koeltechnisch bedrijf door een erkende keuringsinstelling vallen onder de definitie van “gebruik van de erkenning”.

Punt 2° Aangezien de afdeling Milieuvergunningen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie bevoegd is voor de erkenningen die geïntegreerd worden in het VLAREL, moet de definitie van “bevoegde afdeling” aangepast worden.

Punt 3° De verwijzing naar een boorbedrijf wordt gecorrigeerd in punt 43°, f), omwille van de integratie van twee nieuwe bedrijven, namelijk het koeltechnisch bedrijf en het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur, in artikel 6, 7°, van het VLAREL.

Punt 4° Een aantal nieuwe begrippen wordt verduidelijkt. Waar mogelijk is er een afstemming met verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 en verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Punt 5° aanpassing van de definitie “in dienst hebben” naar “beschikken over”.

Artikel 215

Dit artikel wijzigt artikel 6 van het VLAREL :

Punten 1°, 2° en 5° Het VLAREL bevat de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu. De 13 erkenningen (= technici, examencentra, bedrijven en keuringsinstellingen) die te maken hebben met het mogen werken aan bepaalde installaties met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen zitten echter nog vervat in de volgende besluiten van de Vlaamse Regering :

- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici (technicus, bedrijf, opleidingscentrum, keuringsinstelling),
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaagafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten (technicus, bedrijf, opleidingscentrum),
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars (technicus, opleidingscentrum),
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur (technicus, opleidingscentrum),
- het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingsystemen in bepaalde motorvoertuigen (technicus, opleidingscentrum).

Deze erkenningen werden ingevoerd naar aanleiding van verordening (EG) nr. 842/2006 over gefluoreerde broeikasgassen (sinds 1 januari 2015 vervangen door verordening (EU) nr. 517/2014)) en verordening (EG) nr. 2037/2000 over ozonlaagafbrekende stoffen (sinds 1 januari 2010 vervangen door verordening (EG) nr. 1005/2009).

De praktische invulling van de erkenningen (zoals bijvoorbeeld de inhoud van de opleiding of het examen) is momenteel voor een groot deel gebaseerd op een aantal “dochterverordeningen” van verordening (EG) nr. 842/2006 :

- verordening (EG) nr. 303/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot instelling, ingevolge verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning voor de certificering van bedrijven en personeel betreffende stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur die bepaalde broeikasgassen bevat,
- verordening (EG) nr. 304/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van de certificering van bedrijven en personeel op het gebied van stationaire brandbeveiligingssystemen en brandblusapparaten die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevatten,
- verordening (EG) nr. 305/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde gefluoreerde broeikasgassen uit hoogspanningsschakelaars,
- verordening (EG) nr. 306/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur,
- verordening (EG) nr. 307/2008 van de Commissie van 2 april 2008 tot vaststelling, ingevolge verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen voor opleidingsprogramma's en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning van opleidingsgetuigschriften voor personeel op het gebied van bepaalde gefluoreerde broeikasgassen bevattende klimaatregelingsystemen in bepaalde motorvoertuigen.

De erkenningen uit de vermelde besluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 worden nu geëvalueerd en bijgestuurd waar nodig en in het VLAREL geïntegreerd, rekening houdend met de structuur van het VLAREL en de volgende verordeningen

- verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van verordening (EG) nr. 842/2006 die op 1 januari 2015 in werking getreden is. Deze nieuwe verordening schrijft net als zijn voorganger voor dat voor het uitvoeren van bepaalde werkzaamheden aan bepaalde installaties waarbij er een risico bestaat op emissies van gefluoreerde broeikasgassen een certificaat vereist is,
- uitvoeringsverordening (EU) 2015/2066 van de Commissie van 17 november 2015 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning voor de certificering van natuurlijke personen die gefluoreerde broeikasgassen bevattende elektrische schakelinrichtingen installeren, servicen, onderhouden, repareren of buiten dienst stellen of gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit stationaire elektrische schakelinrichtingen die vanaf 8 december 2015 verordening (EG) nr. 305/2008 vervangt,
- uitvoeringsverordening (EU) 2015/2067 van de Commissie van 17 november 2015 tot vaststelling, ingevolge Verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad, van minimumeisen en de voorwaarden voor wederzijdse erkenning voor de certificering van natuurlijke personen betreffende

stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur en koeleenheden op koelwagens en koelaanhangwagens die gefluoreerde broeikasgassen bevatten, en voor de certificering van bedrijven betreffende stationaire koel-, klimaatregelings- en warmtepompapparatuur die gefluoreerde broeikasgassen bevat die vanaf 8 december 2015 verordening (EG) nr. 303/2008 vervangt.

Ten opzichte van verordening (EG) nr. 842/2006 vallen met verordening (EU) nr. 517/2014 de volgende werkzaamheden bijkomend onder de erkenningsverplichting :

- a) de buitendienststelling van stationaire koelinstallaties en brandbeveiligingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen en ozonlaagafbrekende stoffen,
- b) de erkenningsplichtige werkzaamheden voor de technicus voor elektrische schakelinrichtingen worden vanaf 1 juli 2017 uitgebreid met "installatie, onderhoud, reparatie en buitendienststelling" en "terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit andere elektrische schakelinrichtingen dan hoogspanningsschakelaars". Tot nu toe moest de technicus enkel voor de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit hoogspanningsschakelaars erkend zijn,
- c) de volgende werkzaamheden aan koeleenheden van koelwagens en koelaanhangwagens met gefluoreerde broeikasgassen: de installatie, het onderhoud, de reparatie, buitendienststelling, de terugwinning van koelmiddel en de lekkagecontroles.

Deze bijkomende werkzaamheden worden onder de erkenningsverplichting in titel II van het VLAREM en het VLAREL opgenomen met uitzondering voor de koeleenheden van koelwagens en koelaanhangwagens. Hiervoor zou door de Europese Commissie in 2015 gewerkt worden aan een "dochterverordening" met meer details over de praktische invulling van de certificering zoals bijvoorbeeld de inhoud van het examen en wordt de uitwerking van de erkenning in titel II van het VLAREM en het VLAREL voorlopig uitgesteld.

De installatie, het onderhoud, de reparatie en de buitendienststelling van hermetisch afgesloten apparatuur kan evenwel uitgevoerd worden door het daartoe bevoegd personeel zonder dat zij over een erkenning als technicus moeten beschikken in het kader van VLAREL indien bij de werkzaamheden niet geraakt wordt aan het circuit of een onderdeel dat gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen bevat of daartoe ontworpen is.

Punt 4° a) Het toepassingsgebied van de laboratoria in de disciplines water, lucht en afvalstoffen en andere materialen wordt uitgebreid met titel I, II en III van het VLAREM.

b) De verplichting om een erkend laboratorium in de discipline bodem, deeldomein bodembescherming, in te schakelen, werd tot 1 januari 2015 geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 is de verplichting opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2014 tot vaststelling van de voorschriften voor de rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Punt 4° (m.b.t. punt 7°, a)) Bij funderingswerken worden niet enkel palen geheid, maar wordt ook meer en meer geboord. Dit o.a. om minder hinder te veroorzaken (trillingen, geluid). Vastgesteld wordt dat deze funderingstechniek momenteel echter ook gevat is door de erkenningsregeling voor boorbedrijven. Om de verschillende funderingstechnieken niet ongelijk te behandelen, wordt voorgesteld de funderingsboringen als bijkomende uitzondering onder de erkenning voor boorbedrijven te voorzien.

Artikel 216

Dit artikel wijzigt artikel 9 van het VLAREL. Er wordt een bijzondere erkenningsvoorwaarde toegevoegd voor de milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen die erkend wenst te worden voor het domein E (uitvoeren van de controles en periodieke onderzoeken van damprecuperatiesystemen (hoofdstuk 5.6 van titel II van het VLAREM)). De milieudeskundige zal moeten beschikken over een gunstige beoordeling van de VITO gegeven op basis van de werkwijze en gebruikte meetapparatuur bij de meting van de damp-benzineverhouding door de aanvrager.

Artikel 217

Dit artikel voegt een artikel 17/1 tot en met 17/5 in het VLAREL in die de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de koeltechnicus, de technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, de technicus voor elektrische schakelinrichtingen, de technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat en de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen vastlegt waarbij afgestemd wordt op de bijzondere erkenningsvoorwaarden van de andere technici in het VLAREL.

Artikel 218

Dit artikel wijzigt artikel 24/1 van het VLAREL.

Het aantal examenjuryleden wordt vastgelegd: de examenjury moet uit minstens twee leden bestaan. Dit wordt ingevoerd omdat het examen een mondelinge gedeelte omvat. Hiervoor is een examenjury bestaande uit minstens twee leden aangewezen.

Artikel 219

Dit artikel voegt een artikel 24/3 tot en met 24/7 in het VLAREL in die de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de opleidingscentra voor de koeltechnicus, de technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, de technicus voor elektrische schakelinrichtingen, de technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat en de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen vastlegt waarbij afgestemd wordt op de bijzondere erkenningsvoorwaarden van de andere opleidingscentra in het VLAREL.

Artikel 220

Dit artikel wijzigt artikel 25 van het VLAREL.

- a) De richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt (Europese dienstenrichtlijn) legt in artikel 15 op dat de lidstaten niet van de dienstverrichter mogen eisen dat hij een bepaalde rechtsvorm heeft, tenzij er hiervoor gegronde redenen kunnen voorgelegd worden die noodzakelijk, evenredig en niet discriminerend zijn. De redenen om een rechtsvorm te eisen, kunnen bij nader inzien de toets van de Europese dienstenrichtlijn niet doorstaan. Daarom wordt voorgesteld om de bijzondere erkenningsvoorwaarde "een rechtspersoon zijn" te schrappen voor de laboratoria.
- b) Niet alleen ringtesten maar ook technische proeven (bijvoorbeeld bij een te weinig aantal deelnemers voor een ringtest) kunnen georganiseerd worden voor het behalen van een erkenning als laboratorium.
- c) De vrijstelling voor het bezit van een ISO/IEC 17025-accreditatie wordt verduidelijkt per discipline.
- d) Omwille van een gelijke behandeling van alle laboratoria en om discussies te vermijden, wordt de evenwaardigheid van ISO/IEC 17020 geschrapt voor monsternamen. De accreditaties voor monsternamen gebeuren nu al systematisch volgens ISO/IEC 17025. Enkel ISO/IEC 17025 wordt dus nog aanvaard.

Artikel 221

Artikel 222

Om volledig in overeenstemming te zijn met de Europese dienstenrichtlijn wordt met de voorgestelde wijziging van artikel 25/2 van het VLAREL de erkenning als bodemsaneringsdeskundige van type 2 ook opengesteld voor natuurlijke personen. Van de gelegenheid wordt ook gebruik gemaakt om artikel 25/1 van het VLAREL juridisch-technisch aan te passen in die zin dat de uitsplitsing van de erkenningsvoorwaarden van de bodemsaneringsdeskundige van type 1 als natuurlijke persoon enerzijds en als rechtspersoon anderzijds niet langer wordt behouden. Het betreft een vereenvoudiging van de wettekst zonder inhoudelijke impact.

Artikel 223

Dit artikel wijzigt de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de bedrijven in onderafdeling 7 van afdeling 3 van hoofdstuk 4 van het VLAREL.

Tot nu toe worden enkel boorbedrijven erkend. Door de integratie van koeltechnische bedrijven en bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur in het VLAREL worden er nu ook bijzondere erkenningsvoorwaarden voor deze bedrijven ingevoerd.

Momenteel worden koeltechnische bedrijven van rechtswege erkend indien ze met goed gevolg gekeurd worden door een erkende of geaccrediteerde (ISO/IEC 17020) keuringsinstelling. Afhankelijk van de werkzaamheden die de koeltechnici van het koeltechnisch bedrijf uitvoeren, vervalt de erkenning twee- of vijfjaarlijks. Voor de (automatische) verlenging van de erkenning moest het koeltechnisch bedrijf opnieuw door een erkende of geaccrediteerde keuringsinstelling met goed gevolg gekeurd worden.

Met de voorgestelde wijziging blijft de erkenning van rechtswege behouden. Een koeltechnisch bedrijf zal nu van rechtswege erkend worden indien voldaan wordt aan de algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden. Een van de bijzondere erkenningsvoorwaarden is dat het bedrijf met goed gevolg moet gekeurd worden door een erkende keuringsinstelling. Bij de keuring wordt nagegaan of aan de andere bijzondere erkenningsvoorwaarden voldaan wordt. De erkenningsvoorwaarden zijn niet meer zo uitgebreid als bij de vroegere keuring aangezien toen ook gebruikseisen nagegaan werden voor het verlenen van de erkenning. Bij de integratie in het VLAREL worden de erkenningsvoorwaarden, gebaseerd op de voorwaarden van verordening (EU) nr. 2015/2067, en de gebruikseisen duidelijk gescheiden van elkaar. De erkenning wordt nu ook voor onbepaalde termijn verleend.

De erkenning voor een bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur wordt met de integratie in het VLAREL niet meer verleend door het afdelingshoofd van de afdeling Milieuvergunningen maar door de secretaris-generaal van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Ook hier worden de erkenningsvoorwaarden en gebruikseisen nu duidelijk van elkaar gescheiden terwijl dit voorheen niet het geval was. De bijzondere erkenningsvoorwaarden zijn ook hier gebaseerd op een Europese verordening, namelijk verordening (EG) nr. 304/2008. De erkenning wordt verleend voor onbepaalde termijn zoals reeds voorheen het geval was.

Artikel 224

Dit artikel voert de bijzondere erkenningsvoorwaarden in in artikel 25/6 van het VLAREL voor de keuringsinstellingen.

Tot nu toe moeten koeltechnische bedrijven en examencentra met goed gevolg gekeurd worden door een erkende of een ISO/IEC 17020-geaccrediteerde keuringsinstelling om een erkenning van rechtswege te bekomen. Een keuringsinstelling kan momenteel een erkenning voor maximaal een jaar bekomen die in uitzonderlijke omstandigheden kan verlengd worden. Deze erkenning is nodig omdat een instelling zijn keuringsactiviteiten reeds moet uitvoeren voor het kunnen bekomen van de accreditatie voor ISO/IEC 17020. De erkenning was dus volledig gericht op het behalen van een ISO/IEC 17020-accreditatie.

Met de wijziging wordt de erkenning als keuringsinstelling aangepast :

- a) Een keuringsinstelling zal enkel nog ingeschakeld worden voor de keuring van koeltechnische bedrijven, niet meer voor de examencentra. De erkenning van een examencentrum zal nu verlopen via de secretaris-generaal van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie na advisering door de afdeling Milieuvergunningen.
- b) De erkenning van een keuringsinstelling wordt geldig voor onbepaalde duur en blijft gebaseerd op het behalen of het bezit van de ISO/IEC 17020-accreditatie. Er worden ook gebruikseisen opgelegd aan de erkende keuringsinstellingen (zie verder). Doordat een keuringsinstelling erkend moet zijn en een accreditatie alleen niet meer voldoende is om koeltechnische bedrijven te mogen keuren zoals voorheen wel het geval was, zijn deze gebruikseisen makkelijker afdwingbaar.

Artikel 225

Artikel 27, §2, 1°, van het VLAREL wordt aangepast.

Punt 1°

- a) De identificatiegegevens worden verschoven naar een aparte bijlage bij het VLAREL waardoor ze door de bevoegde minister eventueel kunnen aangepast worden. Deze gegevens moeten nu niet alleen bezorgd worden bij een erkenningsaanvraag maar ook bij een erkenning van rechtswege. Inhoudelijk is er niets gewijzigd.
- b) en c) Met de integratie van de koeltechnische bedrijven en de bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur in het VLAREL moet de verwijzing naar het artikel van de boorbedrijven aangepast worden.

Punt 2° Met deze wijziging wordt een verwijzing in punt 4° gecorrigeerd.

Artikel 226

Dit artikel wijzigt artikel 28 van het VLAREL.

Punt 1° Erkenningsaanvragen die onvolledig verklaard werden en waarvoor geen nieuwe bijkomende informatie bezorgd werd om de aanvraag te vervolledigen, kunnen maanden of jaren blijven liggen zonder afgehandeld te worden. Hierdoor kan bepaalde informatie in de oorspronkelijke aanvraag achterhaald zijn.

Met de voorgestelde wijziging wordt een erkenningsaanvraag die onvolledig bevonden werd en waar geen bijkomende informatie bezorgd werd binnen een termijn van negentig dagen, te rekenen vanaf de dag na de datum van de indiening van de aanvraag, opdat de aanvraag volledig zou zijn, definitief onvolledig geacht. De aanvrager kan dan een nieuwe erkenningsaanvraag indienen.

Punt 2° Dit houdt een correctie in van de verwijzing naar de erkenning van een boorbedrijf, noodzakelijk door de integratie van koeltechnische bedrijven en bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur binnen de categorie "bedrijven" in het VLAREL.

Punt 3° Voor een erkenningsaanvraag als opleidingscentrum voor het uitreiken van het certificaat van bekwaamheid voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen wordt net zoals nu al het geval is advies gevraagd aan Educam vzw, een organisatie die onder andere gespecialiseerd is in opleidingsbeleid in de automobielsector.

Punt 4° Voor een aantal erkenningsaanvragen stelt de bevoegde afdeling een gemotiveerd eindadvies op en maakt ze een voorstel van beslissing. Voor de vijf soorten opleidingscentra, de twee soorten bedrijven en de keuringsinstellingen die met het voorliggend wijzigingsbesluit in het VLAREL geïntegreerd worden, zal door de afdeling Milieuvergunningen een eindadvies en een voorstel van beslissing gemaakt worden waardoor paragraaf 6 van artikel 28 aangepast moet worden.

Artikel 227

Dit artikel wijzigt artikel 32 van het VLAREL.

Punt 1° Personen die houder zijn van een titel die gelijkwaardig is bevonden aan een erkenning zijn voor die laatste erkenning van rechtswege erkend. Voordat de erkenning ingaat moet de persoon nu ook de gevraagde identificatiegegevens zoals bijvoorbeeld het rijksregisternummer in geval van een natuurlijk persoon aan de bevoegde afdeling bezorgd hebben zodat bij een eventuele verhuis de erkende persoon via brief blijvend kan gecontacteerd worden (voor bijvoorbeeld een controle op de naleving van een of meerdere erkenningsvoorwaarden of gebruikseisen).

Punt 2° De erkenning als koeltechnicus, technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, technicus voor elektrische schakelinrichtingen, technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat, technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen en als koeltechnisch bedrijf, en keuringsinstelling wordt van rechtswege verleend. Ook de technici, koeltechnische bedrijven en bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur die in een ander gewest in België of in een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte een geldig certificaat conform de overeenkomstige Europese verordening nr. 2015/2066, 2015/2067, 304/2008, 306/2008 en 307/2008 hebben behaald, worden van rechtswege erkend. Het principe van wederzijdse erkenning is opgenomen in deze Europese verordeningen. De certificaten die door de Vlaamse overheid of de opleidingscentra namens de Vlaamse overheid uitgereikt worden aan de technici en bedrijven beantwoorden ook aan de vereisten van een Europees certificaat.

Punt 3° Voor de milieuverificateur geldt een meldingsplicht en de nodige identificatiegegevens moeten bezorgd worden vooraleer de erkenning kan ingaan.

Punt 4° De erkenning voor de technici, koeltechnische bedrijven en bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur die in een ander gewest in België of in een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte een geldig Europees certificaat behaald hebben, gaat in op de datum dat het gebruik van de erkenning gemeld werd, de nodige identificatiegegevens bezorgd werden en een bewijs dat de toezichtsretributie betaald werd, voorgelegd werd aan de afdeling Milieuvergunningen. Tot nu toe is niet geweten welke technici en bedrijven met een Europees certificaat, behaald buiten het Vlaamse Gewest, erkenningsplichtige werkzaamheden uitvoeren aan installaties in het Vlaamse Gewest aangezien zij zich niet moeten melden en identificeren bij de Vlaamse overheid. Met het voorliggend wijzigingsbesluit wordt dit nu ingevoerd. Ook zij zullen de toepasselijke bepalingen, vastgelegd in het VLAREL, moeten naleven. Zo zullen zij zich moeten houden aan de gebruikseisen van het VLAREL zoals voor de koeltechnici het correct invullen van het installatiegebonden logboek van een koelinstallatie en het voldoen aan de verplichting om vijfjaarlijks te slagen voor een actualisatie-examen of een gelijkwaardig examen dat aanvaard is door de afdeling Milieuvergunningen.

Artikel 228

Het betalen van een toezichtsretributie is nieuw voor de geïntegreerde technici en bedrijven. Ook de technici en bedrijven met een Europees certificaat dat buiten het Vlaamse Gewest gehaald werd en die in het Vlaamse Gewest willen werken, moeten een toezichtsretributie betalen aangezien ook zij onderworpen kunnen worden aan een controle op de naleving van de erkenningsvoorwaarden en gebruikseisen van het VLAREL. De keuringsinstellingen zijn vrijgesteld van de retributie.

Dit artikel wijzigt artikel 34 van het VLAREL.

Punt 1° In artikel 34 wordt als algemene gebruikseis gespecificeerd wanneer het voor een erkend persoon verboden is om zijn erkenning te gebruiken, o.a. bij een bepaald bloedverwantschap of financiële banden.

Met dit artikel wordt deze bepaling als algemene gebruikseis geschrapt. Uit de praktijk is gebleken dat voor de meer technische erkenningen zoals bijvoorbeeld de technici deze bepaling te streng is. Zo is het op dit moment niet mogelijk dat een erkend technicus bijvoorbeeld een onderhoud uitvoert op een centraal stooktoestel van een familielid. Met de voorgestelde wijziging zal dit wel mogelijk zijn.

Bij de andere minder technische erkenningen waar deze gebruikseis wel nodig is zal deze bepaling als bijzondere gebruikseis opgenomen worden. "De erkende persoon neemt daarbij een objectieve en onafhankelijke houding aan" blijft wel als algemene gebruikseis in artikel 34, §1, van het VLAREL behouden.

Punt 2° De term "ambtenaren" sluit contractuele personeelsleden uit. Aangezien dit niet de bedoeling is wordt de term "personeelsleden" gebruikt.

Punt 3° De erkende airco-energieskundige en erkende technicus vloeibare brandstof, gasvormige brandstof, verwarmingsaudit, stookolietechnicus en koeltechnicus moeten vijfjaarlijks een bijscholing volgen en/of slagen voor een examen in een erkend opleidingscentrum en moeten op dat moment een bewijs van betaling van de vijfjaarlijkse retributie voorleggen aan het opleidingscentrum. Uit de praktijk is gebleken dat dit de meest efficiënte manier van werken is.

Artikel 229

Dit artikel wijzigt artikel 35 van het VLAREL.

Het in VLAREM verplicht maken van het op de hoogte stellen van de afdeling Milieuvergunningen door het haar laten overmaken van een kopie van de door de erkende milieudeskundigen (erkend voor het domein A : attestaties) opgestelde attesten van prototypekeuring, maakt het de afdeling mogelijk op elk ogenblik (binnen de termijn van één maand) correct te kunnen antwoorden op vragen van overheden, deskundigen, bedrijven en burgers met betrekking tot deze materie opgestelde verslagen.

Tevens biedt deze verplichting op termijn de mogelijkheid om een databank aan te leggen (eventueel met historiek) van de in het verleden uitgeschreven attesten van prototypekeuring. Via de databank kan, analoog aan deze van de erkende milieudeskundigen, een elektronische overzichtslijst worden samengesteld die, met akkoord van de bevoegde afdeling, online kan worden geplaatst. Op deze manier wordt de lijst voor iedereen op elk ogenblik toegankelijk. Uiteraard zal een dergelijke lijst ook de erkende milieudeskundigen ten goede komen bij de controle van opslaginstallaties naar aanleiding van hun periodieke controle (Wie heeft wat opgesteld? Hoelang loopt de geldigheidstermijn nog? enzovoort).

Daarnaast wordt opgesomd in welke gevallen de erkende milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen zijn erkenning niet mag gebruiken in het kader van objectiviteit en onafhankelijkheid. De objectiviteit en onafhankelijkheid worden vanaf nu niet meer in detail als algemene gebruikseis maar als bijzondere gebruikseis opgenomen.

Artikel 230

Dit artikel wijzigt artikel 36 van het VLAREL waarbij opgesomd wordt in welke gevallen de erkende milieudeskundige in de discipline bodemcorrosie zijn erkenning niet mag gebruiken in het kader van objectiviteit en onafhankelijkheid. De objectiviteit en onafhankelijkheid worden vanaf nu niet meer in detail als algemene gebruikseis maar als bijzondere gebruikseis opgenomen.

Artikel 231

Dit artikel wijzigt artikel 37 van het VLAREL.

Dit artikel corrigeert in artikel 37 van het VLAREL het pleonasme "softwareprogramma's" in het woord "software" en verduidelijkt daarnaast dat een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen ook met andere software moet kunnen werken bij het uitvoeren van zijn taken dan software voor het verwerken van meetresultaten. Een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen moet immers ook in staat zijn om berekeningen en voorspellingen van geluidsniveaus uit te voeren om onder meer de effecten van saneringsmaatregelen te kunnen voorspellen, de verwachte emissie te kunnen berekenen van een nog te plaatsen installatie en het geluidsniveau in te schatten op andere locaties dan op het meetpunt. Daarnaast wordt opgesomd in welke gevallen de erkende milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen zijn erkenning niet mag gebruiken in het kader van objectiviteit en onafhankelijkheid. De objectiviteit en onafhankelijkheid worden vanaf nu niet meer in detail als algemene gebruikseisen maar als bijzondere gebruikseisen opgenomen.

Artikel 232

Dit artikel wijzigt artikel 38 van het VLAREL.

Dit artikel corrigeert het pleonasme "softwareprogramma's" in het woord "software" in artikel 38 van het VLAREL. Daarnaast wordt opgesomd in welke gevallen de erkende MER-deskundige zijn erkenning niet mag gebruiken in het kader van objectiviteit en onafhankelijkheid. De objectiviteit en onafhankelijkheid worden vanaf nu niet meer in detail als algemene gebruikseisen maar als bijzondere gebruikseisen opgenomen.

Artikel 233

Dit artikel voert wijzigingen door aan artikel 39 van het VLAREL.

Dit artikel vervangt het pleonasme "softwareprogramma's" door het woord "software". Daarnaast wordt opgesomd in welke gevallen de erkende VR-deskundige zijn erkenning niet mag gebruiken in het kader van objectiviteit en onafhankelijkheid. De objectiviteit en onafhankelijkheid worden vanaf nu niet meer in detail als algemene gebruikseisen maar als bijzondere gebruikseisen opgenomen.

Artikel 234

Dit artikel wijzigt artikel 40 van het VLAREL.

Met de integratie van vijf soorten technici onder de categorie "technici" in het VLAREL moet de verwijzing in artikel 40 van het VLAREL naar artikel 6 aangepast worden aangezien de bijzondere gebruikseisen in dit artikel enkel slagen op de technicus vloeibare brandstof, de technicus gasvormige brandstof, de technicus verwarmingsaudit en de stookolietechnicus.

Artikel 235

Dit artikel voegt een artikel 40/1 tot en met 40/3 in het VLAREL in dat de bijzondere gebruikseisen voor de koeltechnicus, de technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, de technicus voor elektrische schakelinrichtingen, de technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat en de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen vastlegt. Deze verplichtingen zijn grotendeels gebaseerd op de verplichtingen die reeds vastlagen in de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 die tot nu toe gelden en verordening (EU) nr. 517/2014.

Tot nu toe lag de verplichting voor het registreren van een aantal gegevens over de uitgevoerde werkzaamheden aan een koelinstallatie bij het koeltechnische bedrijf. Uit de praktijk is gebleken dat het correct registreren van deze gegevens een gedeelde verantwoordelijkheid is, namelijk voor zowel de koeltechnicus als het koeltechnische bedrijf. Met de voorgestelde wijziging wordt nu ook aan de koeltechnicus opgelegd dat hij een aantal gegevens correct moet registreren en aan de eigenaar of beheerder van de koelinstallatie moet bezorgen.

Zo wordt de koeltechnicus nu bijvoorbeeld verplicht om de nominale koelmiddelinhoud en/of het type koelmiddel te registreren en aan de eigenaar of beheerder van de koelinstallatie te bezorgen bij een initiële installatie of bij een aanpassing van een koelinstallatie met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen waardoor de nominale koelmiddelinhoud of het type koelmiddel wijzigt. In de praktijk is namelijk gebleken dat de nominale koelmiddelinhoud van een koelinstallatie niet altijd terug te vinden is. Aangezien de initiële installatie of aanpassing van een installatie door een erkende koeltechnicus moet uitgevoerd worden, kan hij dit gemakkelijk noteren. Het kennen van de nominale koelmiddelinhoud en het type koelmiddel is van belang omdat de frequentie om de installatie op lekken te controleren hiervan afhangt.

De nominale koelmiddelinhoud moet voor een koelinstallatie met gefluoreerde broeikasgassen in zowel metrische eenheid als in ton CO₂-equivalent genoteerd worden. De frequentie om koelinstallaties met gefluoreerde broeikasgassen op lekken te controleren is vanaf 1 januari 2015 niet alleen meer gebaseerd op de hoeveelheid koelmiddel in een koelinstallatie maar ook op het soort koelmiddel dat gebruikt wordt. Aan een gefluoreerd broeikasgas wordt namelijk een GWP-waarde gekoppeld, waarbij GWP staat voor Global Warming Potential, zijnde het potentieel om de aarde op te warmen. Hoe hoger de GWP-waarde, hoe schadelijker het koelmiddel. Door de nominale koelmiddelinhoud ook in CO₂-equivalent (= product van gewicht broeikasgas in metrische ton en de GWP-waarde) te noteren, is het onmiddellijk duidelijk met welke frequentie de lekkagecontroles uitgevoerd moeten worden. Koelinstallaties met een koelmiddel met een hogere ton CO₂-equivalent moeten frequenter op lekken gecontroleerd worden door een erkend koeltechnicus. De nominale koelmiddelinhoud, uitgedrukt in metrische eenheid, is nodig voor de berekening van het relatief lekverlies volgens titel II van het VLAREM.

Na elke aanvulling van een koelinstallatie met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonlaagafbrekende stoffen en op koelinstallaties die gefluoreerde broeikasgassen bevatten met een nominale koelmiddelinhoud van 5 ton CO₂-equivalent of meer moet de erkende koeltechnicus het relatief lekverlies berekenen en noteren in het installatiegebonden logboek zodat makkelijk kan nagegaan worden of het maximaal relatief lekverlies als vermeld in titel II van het VLAREM overschreden wordt.

Ook de technicus voor brandbeveiligingsapparatuur moet een aantal gegevens, analoog aan die van de koeltechnicus, over de brandbeveiligingsapparatuur registreren en een afschrift ervan aan de eigenaar of beheerder bezorgen.

Een erkend koeltechnicus moet vijfjaarlijks slagen voor een actualisatie-examen. Het actualisatie-examen bestaat enkel uit een theoretisch examen met betrekking tot de relevante milieuwetgeving en technologie inzake koeltechniek (vb. oprissing koeltechnische zaken, het gebruik van alternatieve milieuvriendelijke koelmiddelen, nieuwe technieken, relevante veranderingen in de milieuwetgeving, ...).

Dit betekent dat niet alleen de koeltechnici die binnen het Vlaamse Gewest een certificaat behaald hebben, maar ook de koeltechnici die buiten het Vlaamse Gewest een 'Europees' certificaat behaald hebben conform artikel 5 van verordening (EG) nr. 303/2008 (of artikel 4 van zijn vervanger verordening (EU) 2015/2067) en in het Vlaamse Gewest werkzaam zijn (ze hebben zich gemeld en een toezichtsretributie betaald) vijfjaarlijks zullen moeten slagen voor het actualisatie-examen om hun erkenning in het Vlaamse Gewest te mogen blijven gebruiken.

Indien het voorgelegde Europese certificaat ouder is dan vijf jaar, zal men onmiddellijk moeten slagen voor het actualisatie-examen indien men de erkenning wenst te gebruiken.

Een examen, gelijkwaardig aan het Vlaamse actualisatie-examen, kan wel aanvaard worden.

De technici zullen ook een vijfjaarlijkse toezichtsretributie moeten betalen (zie verder).

Artikel 236

In artikel 41 van het VLAREL wordt een derde paragraaf toegevoegd waarin opgesomd wordt in welke gevallen de erkende milieucoördinator zijn erkenning niet mag gebruiken in het kader van objectiviteit en onafhankelijkheid. De objectiviteit en onafhankelijkheid worden vanaf nu niet meer in detail als algemene gebruikseis maar als bijzondere gebruikseis opgenomen.

Artikel 237

Dit artikel wijzigt artikel 42 van het VLAREL.

Punt 1° De wijziging houdt een taalkundige correctie in.

Punt 2° De term "ambtenaren" sluit contractuele personeelsleden uit. Aangezien dit niet de bedoeling is, wordt de term "personeelsleden" gebruikt.

Artikel 238

Dit artikel wijzigt artikel 43, §2, artikel 43/1, §3, artikel 43/2, §2, artikel 43/3, §2, en artikel 43/4, §3, van het VLAREL.

In de praktijk is gebleken dat sommige opleidingscentra niet altijd onmiddellijk een certificaat aan de technicus uitreiken indien hij geslaagd is. Een technicus heeft zijn certificaat nodig om zijn erkenning te bekomen en dus erkenningsplichtige werkzaamheden te mogen uitvoeren. Indien hij te lang moet wachten op zijn certificaat misloopt hij mogelijk inkomsten. Met dit artikel wordt ingevoerd dat de opleidingscentra binnen een maand na een examen het certificaat aan de technicus moeten uitreiken indien hij geslaagd is.

Artikel 239

Dit artikel wijzigt artikel 43, §7, artikel 43/1, §8, artikel 43/2, §7, artikel 43/3, §7, artikel 43/4, §8, en artikel 43/5, van het VLAREL.

De term "ambtenaren" sluit contractuele personeelsleden uit. Aangezien dit niet de bedoeling is, wordt de term "personeelsleden" gebruikt.

Artikel 240

Dit artikel voegt een artikel 43/6 tot en met 43/10 in het VLAREL in waarbij de bijzondere gebruikseisen voor de opleidingscentra voor het uitreiken van het certificaat van bekwaamheid aan de koeltechnicus, de technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, de technicus voor elektrische schakelinrichtingen, de technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat en de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen, worden vastgelegd. Hierbij wordt afgestemd op de bijzondere gebruikseisen van de andere opleidingscentra die reeds in het VLAREL opgenomen zijn.

Artikel 241

Dit artikel vervangt artikel 48 van het VLAREL.

Analoog aan de bijzondere erkenningsvoorwaarde van artikel 25 van het VLAREL wordt er opgesomd in welke gevallen een laboratorium vrijgesteld is van de ISO 17025-accreditatieverplichting.

Artikel 242

Dit artikel wijzigt artikel 50, §2, van het VLAREL.

De vermelding van de datum van de monsterneming op het verslag is voldoende. Het noteren van het uur van de monsterneming heeft niet voor alle disciplines (zoals bijvoorbeeld voor mest, diervoeder, bodembescherming) een meerwaarde en wordt daarom geschrapt. Voor de disciplines waar de vermelding van het uur van de monstername wel van belang is, kan dit in het compendium opgenomen worden. Een erkend laboratorium moet het compendium toepassen.

Artikel 243

Dit artikel voegt een artikel 51 in het VLAREL in.

Deze bepaling regelt de objectiviteit en onafhankelijkheid voor de erkende laboratoria en is gebaseerd op de norm ISO/IEC 17025.

Artikel 244

Dit artikel wijzigt artikel 52 van het VLAREL.

De verplichting om een erkend laboratorium in de discipline bodem, deeldomein bodembescherming, in te schakelen werd tot 1 januari 2015 geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 is de verplichting opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2014 tot vaststelling van de voorschriften voor de rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Artikel 245

Dit artikel wijzigt artikel 53 van het VLAREL.

Een erkend laboratorium mag volgens artikel 53 van het VLAREL geen opdrachten met betrekking tot de erkenning uitbesteden, tenzij het onder een van de opgesomde uitzonderingen valt.

Aan de lijst met uitzonderingen wordt nu dataverwerking toegevoegd. Deze dataverwerking mag slechts uitbesteed worden aan een derde die niet erkend is voor de desbetreffende meting, beproeving of analyse, nadat de bevoegde overheid hiervoor voorafgaand toestemming verleend heeft. Het erkende laboratorium als opdrachtgever blijft steeds verantwoordelijk voor de correcte uitvoering van de dataverwerking.

Uitbesteding van monstername (punt 3° van art. 53) mag nu enkel nog aan een laboratorium dat niet erkend is voor de desbetreffende monstername.

Het erkende laboratorium dat de opdracht uitbesteedt moet kunnen aantonen dat het VLAREL voor de desbetreffende uitbesteding nageleefd wordt (bijvoorbeeld gebruik van correcte methode).

Artikel 246

Dit artikel wijzigt artikel 53/2 van het VLAREL.

Punt 1° De verplichting om een erkend laboratorium in de discipline bodem, deeldomein bodembescherming, in te schakelen, werd tot 1 januari 2015 geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden. Sinds 1 januari 2015 is de verplichting opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2014 tot vaststelling van de voorschriften voor de rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Punt 2° De delegatie naar de bevoegde minister voor het bepalen van de monsternemingen waarbij moet gebruik gemaakt worden van een gps-datalogger wordt geschrapt. Uiteindelijk worden "alle" monsternemingen die in het kader van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2014 door een erkend laboratorium in de discipline bodem, deeldomein bodembescherming, uitgevoerd worden, geïsoleerd waarbij er geen uitzonderingen zijn.

Artikel 247

Dit artikel voert een wijziging door aan artikel 53/3 van het VLAREL.

Een erkende bodemsaneringsdeskundige moet op een kwaliteitsvolle manier zijn opdrachten in het kader van het Bodemdecreet en het VLAREBO kunnen vervullen. Het is dan ook belangrijk dat de bodemsaneringsdeskundige beschikt over bekwaame medewerkers. In het VLAREL (artikel 53/3, 9°) wordt daarom ook als bijzondere gebruiksvoorwaarden een permanente bijscholing van de medewerkers over het milieucompartiment bodem vooropgesteld als een van de pijlers van de kwaliteitsborging. In de huidige regeling is voorzien dat per kalenderjaar de duur van de bijscholing voor de bodemsaneringsdeskundige van type 1 minstens 15 uur en voor de bodemsaneringsdeskundige van type 2 minstens 60 uur bedraagt.

Met de voorliggende bepaling wordt de duur van de wettelijk verplichte permanente bijscholing aangepast. Zo wordt de minimumduur van de permanente bijscholing voor de bodemsaneringsdeskundige van type 1 verminderd. Om het bestaande onevenwicht tussen erkende bodemsaneringsdeskundigen met veel en weinig werknemers weg te werken, wordt verder de duur van de bijscholing deels gekoppeld aan het aantal personeelsleden die voor de bodemsaneringsdeskundige beschikken over de bevoegdheid om verslagen en rapporten over bodemonderzoeken en bodemsaneringsprojecten te ondertekenen, en dit met een begrenzing van de duur van de verplichte bijscholing tot 15 uur voor de bodemsaneringsdeskundige van type 1 en tot 60 uur voor de bodemsaneringsdeskundige van type 2.

Artikel 248

Artikel 249

Deze artikelen voeren correcties door in het opschrift van onderafdeling 7 van afdeling 3 van hoofdstuk 8 van het VLAREL en artikel 53/6 van het VLAREL omwille van de integratie van twee nieuwe bedrijven in het VLAREL, namelijk de koeltechnische bedrijven en de bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur.

Artikel 250

Dit artikel voegt een artikel 53/7 en 53/8 in het VLAREL in dat de bijzondere gebruiksvoorwaarden voor de koeltechnische bedrijven en bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur vastleggen. Deze verplichtingen zijn grotendeels gebaseerd op de verplichtingen die reeds vastlagen in de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 die tot nu toe gelden en verordening (EU) nr. 517/2014.

Tot nu toe was het koeltechnische bedrijf volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van de koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici voornamelijk verantwoordelijk voor het correct registreren van een aantal gegevens over de uitgevoerde werkzaamheden aan een koelinstallatie met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen en niet de koeltechnicus. In de praktijk dragen zowel het koeltechnische bedrijf als de koeltechnicus een verantwoordelijkheid voor het correct uitvoeren van de erkenningsplichtige werkzaamheden en het correct registreren van een aantal zaken met betrekking tot de uitgevoerde werkzaamheden. Met het voorliggend wijzigingsbesluit zullen niet alleen de koeltechnische bedrijven maar ook de koeltechnici de registraties correct moeten uitvoeren en een afschrift ervan aan de eigenaar of beheerder van de koelinstallatie bezorgen.

Met het voorliggend artikel wordt nu ook verduidelijkt dat het koeltechnisch bedrijf de nominale koelmiddelinhoud en/of het type koelmiddel moet registreren en aan de eigenaar of beheerder van de koelinstallatie bezorgen bij een initiële installatie of bij een aanpassing van een koelinstallatie met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen waardoor de nominale koelmiddelinhoud of het type koelmiddel wijzigt. In de praktijk is namelijk gebleken dat de nominale koelmiddelinhoud van een koelinstallatie niet altijd terug te vinden is. Het kennen van de nominale koelmiddelinhoud en het type koelmiddel is van belang omdat de frequentie om de installatie op lekken te controleren hiervan afhangt.

De nominale koelmiddelinhoud moet voor een koelinstallatie met gefluoreerde broeikasgassen met het voorliggend artikel in zowel metrische eenheid als in ton CO₂-equivalent genoteerd worden. De frequentie om koelinstallaties met gefluoreerde broeikasgassen op lekken te controleren is vanaf 1 januari 2015 niet alleen meer gebaseerd op de hoeveelheid koelmiddel in een koelinstallatie maar ook op het soort koelmiddel dat gebruikt wordt. Aan het koelmiddel wordt namelijk een GWP-waarde gekoppeld, waarbij GWP staat voor Global Warming Potential, zijnde het potentieel om de aarde op te warmen. Hoe hoger de GWP-waarde, hoe schadelijker het koelmiddel. Door de nominale koelmiddelinhoud ook in CO₂-equivalent (= product van gewicht broeikasgas in metrische ton en de GWP-waarde) te noteren, is het onmiddellijk duidelijk met welke frequentie de lekkagecontroles uitgevoerd moeten worden. Koelinstallaties met een koelmiddel met een hogere ton CO₂-equivalent moeten frequenter op lekken gecontroleerd worden door een erkend koeltechnicus. De nominale koelmiddelinhoud, uitgedrukt in metrische eenheid, is nodig voor de berekening van het relatief lekverlies volgens titel II van het VLAREM.

Na elke aanvulling van een koelinstallatie met een nominale koelmiddelinhoud van 3 kg of meer die gebruik maken van ozonlaagafbrekende stoffen en op koelinstallaties die gefluoreerde broeikasgassen bevatten met een nominale koelmiddelinhoud van 5 ton CO₂-equivalent of meer moet het relatief lekverlies berekend en in het installatiegebonden logboek genoteerd worden zodat makkelijk kan nagegaan worden of het maximaal relatief lekverlies als vermeld in titel II van het VLAREM overschreden wordt.

Ook het bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur moet een aantal gegevens, analoog aan die van het koeltechnisch bedrijf, over de brandbeveiligingsapparatuur met gefluoreerde broeikasgassen of ozonlaagafbrekende stoffen registreren en een afschrift ervan aan de eigenaar of beheerder bezorgen.

De bedrijven zullen ook een vijfjaarlijkse retributie moeten betalen (zie verder).

Artikel 251

Dit artikel voegt artikel 53/9, dat de bijzondere gebruiksvoorwaarden voor de keuringsinstellingen bevat, in in het VLAREL.

Deze gebruiksvoorwaarden zijn grotendeels overgenomen uit het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en koeltechnici. Nieuw is wel dat de keurder over een erkenning als koeltechnicus van categorie I of over minstens drie jaar praktijkervaring in de koelsector moet beschikken. Deze verplichting is opgenomen omwille van het feit dat een keurder toch wel over de nodige kennis en/of ervaring moet beschikken om de keuring van een koeltechnisch bedrijf optimaal te kunnen uitvoeren.

Artikel 252

Dit artikel wijzigt artikel 54/1 van het VLAREL.

Erkenningen worden volgens het VLAREL voor onbepaalde termijn verleend. Om na te gaan of de erkende personen blijvend voldoen aan de erkenningsvoorwaarden en de gebruiksvoorwaarden wordt kwaliteitsbewaking op de erkende personen noodzakelijk geacht. Ter ondersteuning van deze kwaliteitsbewaking werd een retributieregeling ingevoerd. De inkomsten uit de retributies komen integraal terecht in het Fonds voor de behandeling van de erkenningsaanvragen en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu. Dit fonds

kan aangewend worden voor werkingsuitgaven voor zover deze uitgaven verband houden met de behandeling van de aanvragen tot erkenning en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu.

Voor de geïntegreerde technici, en bedrijven wordt daarom een toezichtsretributie geheven. Ook de technici, koeltechnische bedrijven en bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur die in een ander gewest in België of in een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte een geldig certificaat conform de overeenkomstige Europese verordening nr. 2015/2066, 2015/2067, 304/2008, 306/2008 en 307/2008 hebben behaald en in het Vlaamse Gewest erkenningsplichtige werkzaamheden (willen) uitvoeren, moeten een toezichtsretributie betalen aangezien ook zij onderworpen kunnen worden aan een controle op de naleving van de erkenningsvoorwaarden en gebruikseisen van het VLAREL.

Een bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur moet ook een retributie voor de behandeling van de aanvraag betalen aangezien een erkenningsaanvraag bij de afdeling Milieuvergunningen moet ingediend worden en de aanvraag door deze afdeling moet behandeld worden.

Een koeltechnisch bedrijf is vrijgesteld van de retributie voor de behandeling van de aanvraag aangezien de erkenning van rechtswege verleend wordt op basis van de keuring door een erkende keuringsinstelling waarvoor het koeltechnisch bedrijf aan de keuringsinstelling een bedrag verschuldigd zal zijn.

De vijf opleidingscentra die in het VLAREL geïntegreerd worden, zijn net als de andere opleidingscentra van het VLAREL, vrijgesteld van het betalen van een retributie. Een retributie mag geen belemmering voor een opleidingscentrum vormen om een erkenning te bekomen of te behouden aangezien de opleidingscentra noodzakelijk zijn voor de duizenden technici die gecertificeerd moeten worden, een bijscholing moeten volgen of moeten deelnemen aan een actualisatie-examen.

Een keuringsinstelling is eveneens vrijgesteld van een retributie. Een keuringsinstelling wordt ingeschakeld voor de keuring van de koeltechnische bedrijven en is bijgevolg een belangrijke schakel bij het bekomen van de erkenning als koeltechnisch bedrijf. Een retributie mag geen belemmering voor de keuringsinstelling zijn om een erkenning aan te vragen of te behouden.

Koeltechnici kunnen erkend worden voor categorie I, II, III of IV, afhankelijk van de werkzaamheden die de koeltechnicus wenst uit te voeren. Voor het behalen van een bijkomende categorie onder erkenning is de koeltechnicus geen retributie verschuldigd.

Artikel 253

Dit artikel wijzigt artikel 55 van het VLAREL omwille van de integratie van de erkenning als koeltechnicus in het VLAREL (punt 1°) en omwille van een correctie van verwijzing (punt 2°).

Artikel 254

Artikel 255

Artikel 256

Deze artikels wijzigen hoofdstuk 13/1 van het VLAREL.

De afdeling Milieuvergunningen kan momenteel een keuringsinstelling aanwijzen die haar bijstaat bij de controle op de naleving van de erkenningsvoorwaarden en gebruikseisen van de erkende technicus vloeibare brandstof, gasvormige brandstof of verwarmingsaudit, de stookolietchnicus en de airco-energiesdeskundige (zoals de controle op het correct uitvoeren van een keuring of onderhoud van een centraal stooktoestel of stookolietank, verwarmingsaudit, ...). Met de voorgestelde wijziging kan de afdeling Milieuvergunningen ook een keuringsinstelling aanwijzen om haar bij te staan bij de controle op het werk een erkend koeltechnicus of koeltechnisch bedrijf.

Artikel 257

Dit artikel wijzigt artikel 103/1 van het VLAREL.

Een erkende airco-energiesdeskundige is sinds 1 januari 2015 een persoon die erkend werd na het volgen van een specifieke opleiding en het slagen voor een specifiek examen in een daarvoor erkend opleidingscentrum. Voordien was er een overgangsmaatregel zoals gedefinieerd in artikel 103/1 van het VLAREL die stelde dat ook andere personen beschouwd werden als een erkende airco-energiesdeskundige. De overgangsmaatregel zoals vermeld in artikel 103/1 van het VLAREL wordt verlengd tot uiterlijk 1 januari 2016.

Eind 2014 werden de eerste opleidingscentra erkend. In 2015 werden de eerste opleidingen en examens georganiseerd en midden 2015 werden de eerste airco-energiesdeskundigen erkend. In de loop van 2015 vinden nog meerdere opleidingen plaats. Door het groot aantal te keuren airco-installaties is er echter een tekort aan erkende airco-energiesdeskundigen. Door het verlengen van de overgangsmaatregel tot uiterlijk 1 januari 2016 kunnen de personen die de keuring voorheen konden doen, deze ook in 2015 nog rechtsgeldig uitvoeren.

Artikel 258

Dit artikel wijzigt bijlage 1 van het VLAREL.

Naar aanleiding van de inwerkingtreding van VLAREM-trein 2013 op 4 oktober 2014 werd de opleiding als technicus gasvormige brandstof heringedeeld: G1 en G2 werden samengevoegd in GI, G3 werd GII. Technici die erkend waren voor G1 maar niet voor G2 hadden tot 1 september 2015 de tijd om de module G2 te volgen en te slagen voor het examen. Na het slagen voor het examen werden zij van rechtswege erkend als technicus gasvormige brandstof GI. Vanaf 1 september 2015 verviel de erkenning als technicus gasvormige brandstof G1 van rechtswege.

Onderafdeling 3 van afdeling 2 van hoofdstuk 3 van bijlage 1 van het VLAREL bevatte het programma voor de module G2 van de technische opleiding gasvormige brandstof. Aangezien de vermelde overgangsregel ondertussen afgelopen is, wordt onderafdeling 3 van afdeling 2 van hoofdstuk 3 van bijlage 1 van het VLAREL dan ook geschrapt.

Bij de omzetting van de vroegere modules G1, G2 en G3 naar de nieuwe modules GI (=G1+G2) en GII (=G3) met de VLAREM-trein 2013 werd de opleidingsduur van de bijscholingen G1 en G2 opgeteld. In de praktijk werden deze opleidingen echter niet meer onafhankelijk van elkaar gedoceerd, maar gecombineerd tot één bijscholing van 6 uur, gevolgd door de proeven. Daarom wordt de bijscholingsduur van de nieuwe module GI eveneens aangepast tot 6 uur. De bijscholing GII wordt in de praktijk steeds gecombineerd met de bijscholing GI en duurt dan 8 uur gevolgd door de proeven. Dit wordt nu ook in het VLAREL opgenomen en verduidelijkt.

Verder wordt het begrip "stooktoestel" gespecificeerd naar het begrip "centraal stooktoestel" en wordt nog een correctie doorgevoerd van de "module G3" naar "module GII".

Punt 4°: Door recente wijzigingen in titel I en titel II van het VLAREM wordt voor de particuliere opslag van stookolie voortaan de eenheid 'kg' gebruikt i.p.v. 'liter'. Via dit punt wordt bijlage 1, hoofdstuk 3, afdeling 5, onderafdeling 2 van het VLAREL daarmee in overeenstemming gebracht.

Artikel 259

Artikel 260

Artikel 261

Artikel 262

Artikel 263

Artikel 264

Artikel 265

Artikel 266

Artikel 267

Deze artikels wijzigen bijlage 3 van het VLAREL : een aantal pakketten waarvoor laboratoria erkend kunnen worden, wordt aangepast.

Zo bestaat de term “dierlijk afval” niet meer en wordt daarom best vervangen door “dierlijke bijproducten”.

Voor de monstername van bagger/ruimingsspecie wordt er geen onderscheid meer gemaakt tussen bevaarbare en onbevaarbare waterlopen en evenmin tussen baggerspecie en ruimingsspecie. De erkenning voor monstername MA.1 wordt daarom afgestemd op de manuele technieken die bruikbaar zijn tot een slibdikte van 2 meter. Pakket MA.1 wordt opgesplitst in specie in situ en specie ex situ.

Artikel 268

Dit artikel wijzigt bijlage 8 van het VLAREL.

Dit artikel corrigeert het pleonasme “softwareprogramma’s” in het woord “software” en verduidelijkt daarnaast dat een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen ook andere software nodig heeft bij het uitvoeren van zijn taken dan software voor het verwerken van meetresultaten. Een erkend milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen moet immers ook in staat zijn om berekeningen en voorspellingen van geluidsniveaus uit te voeren om onder meer de effecten van saneringsmaatregelen te kunnen voorspellen, de verwachte immissie te kunnen berekenen van een nog te plaatsen installatie en het geluidsniveau in te schatten op andere locaties dan op het meetpunt.

Artikel 269

Dit artikel wijzigt bijlage 9 van het VLAREL.

Punten 1° tot en met 4° verplaatsen de onderwerpen met betrekking tot het beperken van geluids- en trillingshinder van de opleiding voor de MER-deskundige in de discipline geluid en trillingen naar de opleiding voor de milieudeskundigen in de discipline geluid en trillingen. Milieudeskundigen in de discipline geluid en trillingen moeten immers ook kennis hebben over het beperken van geluids- en trillingshinder aangezien zij instaan voor het opstellen van saneringsplannen die als doel hebben om geluids- en trillingshinder te beperken.

Punt 5° voorziet het onderwerp impactmodellering in de opleiding voor MER-deskundigen in de discipline mens, deeldomein mobiliteit. Binnen dit deeldomein is impactmodellering bij een wijziging in de verkeerssituatie immers zeer belangrijk. In de andere disciplines waarbij impactmodellering een belangrijke rol speelt, werd dit wel reeds voorzien in de opleiding.

Punten 6° en 7° voorzien het onderwerp geografische informatiesystemen in de opleiding voor MER-deskundigen in de discipline mens, deeldomein ruimtelijke aspecten en de discipline landschap, bouwkundig erfgoed en archeologie, deeldomein landschap, gezien het digitaal visualiseren van plannen en projecten en hun invloed op de ruimte en het landschap de laatste jaren steeds belangrijker geworden is.

Artikel 270

Artikel 271

Artikel 272

Artikel 273

Artikel 274

Artikel 275

Artikel 276

Artikel 277

Deze artikels wijzigen bijlage 10 van het VLAREL.

Deze artikels wijzigen de criteria voor de beoordeling van ringtesten en technische proeven van laboratoria, vastgelegd in hoofdstuk 10 van het VLAREL. De wijzigingen houden enerzijds correcties in en anderzijds aanpassingen en bijstellingen in omwille van de opgedane praktijkervaring.

Artikel 278

Artikel 279

Artikel 280

Artikel 281

Deze artikels wijzigen bijlage 14 en 15 van het VLAREL omwille van de integratie van de koeltechnicus, de technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, de technicus voor elektrische schakelinrichtingen, de technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat en de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen in het VLAREL.

De geboorteplaats wordt niet meer op het certificaat vermeld (non-discriminatie). Een persoon wordt geïdentificeerd aan de hand van de voor- en achternaam, het unieke erkenningsnummer en de geboortedatum.

Artikel 282

Dit artikel corrigeert bijlage 16 van het VLAREL omwille van de integratie van twee nieuwe soorten bedrijven, namelijk een koeltechnisch bedrijf en bedrijf voor brandbeveiligingsapparatuur, in het VLAREL.

Artikel 283

Dit artikel wijzigt bijlage 17 van het VLAREL.

Het VLAREL voorziet in een aanvullende vorming voor erkende bodemsaneringsdeskundigen door een erkende opleidingscentrum. De personen die de aanvullende vorming volgen en slagen in het afsluitend examen krijgen een getuigschrift (zie punt 2° van bijlage 17 van het VLAREL). De personen die in het bezit zijn van een getuigschrift van de aanvullende vorming voor bodemsaneringsdeskundigen krijgen in toepassing van het VLAREL (art. 53/4, §2) van de bevoegde overheid op aanvraag de bevoegdheid om voor de bodemsaneringsdeskundige verslagen en rapporten van bodemonderzoeken en bodemsaneringsprojecten te ondertekenen (handtekeningsbevoegdheid). Deze regeling werd in het VLAREL ingevoegd bij besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 waarbij de erkenningsregeling van bodemsaneringsdeskundigen uit het VLAREBO werd gehaald en in het VLAREL werd geïntegreerd. In het VLAREL (art. 103/2 en 103/3) werd een overgangsregeling voorzien voor de personen die in het kader van het VLAREBO op basis van hun ervaring en kennis reeds handtekeningsbevoegdheid hadden gekregen : de betrokkenen krijgen van rechtswege uiterlijk tot 31 december 2017 de handtekeningsbevoegdheid in het kader van het VLAREL. Tot die datum hebben ze de mogelijkheid om de aanvullende vorming voor erkende bodemsaneringsdeskundigen te

volgen en te slagen in het afsluitend examen, zodat ze op basis van het afgeleverde getuigschrift in toepassing van artikel 53/4, §2, van het VLAREL handtekeningsbevoegdheid kunnen behouden.

Met voorliggende bepaling wordt de huidige regeling enigszins bijgestuurd in die zin dat de opgebouwde ervaring en kennis beter worden gevaloriseerd. Voor de personen die vallen onder het toepassingsgebied van de overgangsmaatregel van artikel 103/2 en 103/3 van het VLAREL en dus reeds beschikken over een zekere gevalideerde ervaring en kennis wordt niet langer als eis voor het getuigschrift voor de aanvullende vorming van erkende bodemsaneringsdeskundigen gesteld dat zij de opleiding moeten volgen en moeten slagen in het afsluitend examen. De personen die vallen onder de overgangsmaatregel krijgen de keuze : ofwel volgen zij de aanvullende vorming zonder examen af te leggen (gewijzigd punt 2° van bijlage 17), ofwel leggen zij met succes het afsluitend examen af zonder de aanvullende vorming te volgen (punt 3° van bijlage 17). Uiteraard kunnen betrokken personen deelnemen aan de aanvullende vorming en met succes het afsluitend examen afleggen.

Artikel 284

Dit artikel vervangt bijlage 18 van het VLAREL.

In de huidige regeling van VLAREL is het bedrag van de retributie voor de behandeling van de aanvraag tot erkenning als bodemsaneringsdeskundige en voor de uitoefening van het toezicht op de erkenning van de bodemsaneringsdeskundige vastgelegd op 500 euro en dit ongeacht de aanvraag of het toezicht betrekking heeft op een bodemsaneringsdeskundige van type 1 of type 2. Aangezien het takenpakket van de bodemsaneringsdeskundige van type 1 beperkter is dan dat van type 2 is het ook verantwoord om het bedrag van de retributie te differentiëren naar het type van bodemsaneringsdeskundige. Voor de bodemsaneringsdeskundige van type 1 wordt de retributie middels voorliggende bepaling verminderd tot 250 euro.

Daarnaast wordt een toezichtsretributie ingevoerd voor de koeltechnische bedrijven, de bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur, de koeltechnici, de technici voor brandbeveiligingsapparatuur, de technici voor elektrische schakelinrichtingen, de technici voor apparatuur die oplosmiddelen bevat, en de technici voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen. Voor de bedrijven voor brandbeveiligingsapparatuur wordt er eveneens een retributie voor de behandeling van de aanvraag geheven aangezien voor deze erkenning een erkenningsaanvraag bij de afdeling Milieuvergunningen moet ingediend worden (geen erkenning van rechtswege).

Artikel 285

Dit artikel voert vier nieuwe bijlagen toe aan het VLAREL :

bijlage 19 : bevat de identificatiegegevens van een natuurlijke persoon of rechtspersoon in geval van een erkenningsaanvraag of een erkenning van rechtswege

bijlage 20 : bevat een lijst van de apparatuur, instrumenten en materialen die ten minste aanwezig moeten zijn voor het afnemen van het praktisch koeltechnisch examen

bijlage 21 : bevat de minimale technische uitrusting van een koeltechnicus

bijlage 22 : bevat de minimumgegevens voor het overzicht van de koeltechnische bedrijven die door een erkende keuringstelling met goed gevolg gekeurd werden

Bijlage 20 tot en met 22 werden op enkele minimale wijzigingen na overgenomen van de overeenkomstige erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009.

HOOFDSTUK 7. — Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA)

Artikel 286

Dit artikel wijzigt artikel 5.2.4.4 van het VLAREMA.

De erkenning van de technicus die gefluoreerde broeikasgassen terugwint uit klimaatregelingsystemen in bepaalde motorvoertuigen, is momenteel geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingsystemen in bepaalde motorvoertuigen. Met dit wijzigingsbesluit wordt de erkenning van deze technicus naar het VLAREL overgeheveld en wordt het vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 opgeheven waardoor artikel 5.2.4.4 van het VLAREMA moet aangepast worden.

HOOFDSTUK 8. — Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2012 inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen voor vaste installaties, luchtvaartactiviteiten en de inzet van flexibele mechanismen

Artikel 287

Dit artikel wijzigt artikel 58 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2012 inzake verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen voor vaste installaties, luchtvaartactiviteiten en de inzet van flexibele mechanismen. De bepalingen uit artikel 58 zijn een omzetting van artikel 15, tweede lid van richtlijn 2003/87/EG. In artikel 15, tweede lid van deze richtlijn wordt echter de goedkeuring van het rapport niet vermeld, aangezien dit geen verplichting is die volgt uit de Europese wetgeving. Indien de goedkeuring van de emissiejaarrapporten in Vlaanderen echter uiterlijk op 15 april gebeurt (en niet langer op 31 maart), moet de verwijzing naar de goedkeuring geschrapt worden in artikel 58 van het besluit van de Vlaamse Regering.

HOOFDSTUK 9. — Wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek en aan de CLP-verordening

Artikel 288

Dit artikel wijzigt artikel 635, §3, van de VLAREM-trein 2013. Het betreft een verduidelijking van een overgangsbepaling omtrent de conformering van VLAREM met de CLP-verordening. Deze overgangsbepaling stelde dat de exploitant uiterlijk op 1 december 2015 een document moet opmaken waarin vermeld wordt onder welke subrubriek(en) van de indelingslijst de inrichting valt. Hieraan wordt nu toegevoegd dat tevens de opslaghoeveelheden per subrubriek in dit document moeten worden opgenomen. Dit was altijd zo bedoeld, maar wordt nu duidelijker omschreven.

HOOFDSTUK 10. — Overgangs- en Slotbepalingen

Artikel 289

Nu de 13 erkenningen die te maken hebben met het mogen uitvoeren van bepaalde werkzaamheden aan installaties met gefluoreerde broeikasgassen en ozonlaagafbrekende stoffen (technici, examencentra, bedrijven en keuringsinstellingen) met het voorliggend wijzigingsbesluit overgeheveld worden naar het VLAREL kunnen de erkenningsbesluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 die tot nu de 13 erkenningen regelden, opgeheven worden.

Artikel 290

Opgeloste zuurstof wordt momenteel door alle erkende laboratoria in de discipline water ter plaatse gemeten (= pakket W.1.6). Het pakket W.5.15 is hierdoor overbodig geworden en wordt dus best opgeheven.

Artikel 291

Artikel 292

Artikel 293

Artikel 294

Artikel 295

Artikel 296

Artikel 297

Artikel 298

Artikel 299

Deze artikels bevatten de noodzakelijke overgangsbepalingen.

Zo worden erkenningen die verleend werden voor een bepaalde termijn, omgezet naar erkenningen voor onbepaalde termijn.

Artikel 300

Dit artikel bevat een overgangsbepaling voor de verplichting van betaling van de toezichtsretributie voor de koeltechnicus, de technicus voor brandbeveiligingsapparatuur, de technicus voor elektrische schakelinrichtingen, de technicus voor apparatuur die oplosmiddelen bevat of de technicus voor klimaatregelingsapparatuur in bepaalde motorvoertuigen. Deze te betalen toezichtsretributie is een nieuwe verplichting voor deze technici. Om de overgang vlot te laten verlopen wordt het betalen van deze toezichtsretributie opgelegd vanaf 1 september 2016 (start nieuwe opleidingen). Dit geeft de opleidingscentra en de overheid ook de tijd om de inning organisatorisch in orde te brengen.

Artikel 301

Dit artikel bevat een overgangsbepaling voor artikel 58/2, 2°, d), van het VLAREL.

Eén van de voorwaarden om aangewezen te kunnen worden als keuringsinstelling is dat de keurder over een erkenning als koeltechnicus van categorie I moet beschikken. Om de keurder(s) van een keuringsinstelling de tijd te geven om hieraan te kunnen voldoen, wordt in een overgangsperiode voorzien. De keurder krijgt tot uiterlijk 1 januari 2017 de tijd om een erkenning als koeltechnicus van categorie I te behalen.

Artikel 302

Dit artikel regelt de overgangsbepalingen voor bestaande bevoegde deskundigen. Deze bevoegde deskundigen zijn aanvaard voor een welbepaalde termijn en voor het uitvoeren van bepaalde activiteiten vermeld in hoofdstuk 5.17 van titel II van het VLAREM. Door de omzetting van de CLP-richtlijn zijn bepaalde activiteiten verschoven van hoofdstuk 5.17 naar hoofdstuk 5.6 van titel II van het VLAREM. Bevoegde deskundigen zijn sindsdien bevoegd voor het uitvoeren van bepaalde activiteiten in beide hoofdstukken. De bestaande bevoegde deskundige worden door deze overgangsbepaling ook bevoegd voor het uitvoeren van bepaalde activiteiten vermeld in hoofdstuk 5.6 van titel II van het VLAREM. De geldigheidstermijn van de aanvaarding blijft onveranderd.

Artikel 303

Dit artikel bevat een overgangsbepaling voor de nieuwe erkenningsvoorwaarde als milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen voor het domein E (uitvoeren van de controles en periodieke onderzoeken van damprecuperatiesystemen), vermeld in artikel 9, punt 3° van het VLAREL, zijnde het kunnen voorleggen van een gunstige beoordeling van het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest, gegeven op basis van de werkwijze en gebruikte meetapparatuur bij de meting van de damp-benzineverhouding door de aanvrager. Personen die op de datum van de inwerkingtreding van dit besluit reeds erkend zijn, worden vrijgesteld van deze voorwaarde tot uiterlijk 1 juli 2018. Indien tegen deze datum niet voldaan wordt aan de bijzondere erkenningsvoorwaarde, vervalt de erkenning voor dit domein E van rechtswege.

Artikel 304

Dit artikel regelt de retroactieve werking van artikel 257 en artikel 276 van dit besluit.

M.b.t. artikel 255 :

Ter wille van de rechtszekerheid wordt de verlenging van de overgangsregeling tot 1 januari 2016 met terugwerkende kracht verleend met ingang van 1 januari 2015.

M.b.t. artikel 274 :

Sinds 1 januari 2011 bevat bijlage 10 van het VLAREL de beoordelingscriteria voor de pakketten van de laboratoria in de discipline water, de discipline lucht en de discipline bodem, deeldomein bodembescherming. De handmatige bepaling van de bodemtextuur is een onderdeel van het pakket waarvoor een laboratorium in de discipline bodem, deeldomein bodembescherming, erkend kan worden. Een persoon is geslaagd als de bodemtextuur voor minimaal zes van de zeven aangeboden bodemstalen correct bepaald werden.

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 1 maart 2013 tot wijziging van het VLAREL en tot wijziging van diverse andere besluiten wat betreft erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (inwerkingtreding 3 mei 2013) werd bijlage 10 van het VLAREL aangepast met de integratie van de laboratoria in de discipline bodem, deeldomeinen bemesting en bodemsanering, de discipline mest, de discipline diervoeder en de discipline afvalstoffen en andere materialen. Met de herziening van deze bijlage 10 werd door een vergissing het beoordelingscriterium voor de handmatige bepaling van de bodemtextuur gewijzigd waardoor een persoon nu voor alle zeven bodemstalen een correcte beoordeling moest geven om te kunnen slagen in plaats van voor minimaal zes bodemstalen. Sinds 3 mei 2013 wordt echter nog steeds het criterium van minimaal zes juiste beoordelingen op zeven stalen in de praktijk toegepast. Om die reden wordt het criterium voor het slagen voor de handmatige bepaling van de bodemtextuur met terugwerkende kracht vanaf 3 mei 2013 gecorrigeerd naar minimaal zes juiste beoordelingen op zeven stalen.

Artikel 305

Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,
J. SCHAUVLIEGE

Nota

1 Niet in alle Europese lidstaten is een actualisatie-examen verplicht. Zo wordt in Nederland, Frankrijk en Duitsland een certificaat van onbepaalde duur aan de koeltechnicus afgeleverd zonder dat een actualisatie-examen nog afgelegd moet worden. In het Waalse en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is de erkenning als koeltechnicus momenteel van bepaalde duur (vijf jaar) dus het slagen voor een actualisatie-examen is dan geen gebruikelis maar een erkenningsvoorwaarde.

Raad van state, afdeling Wetgeving, advies 58.864/1 van 26 februari 2016 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek'

Op 26 januari 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 26 februari 2016, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 18 februari 2016. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur en Pierrot T'KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 26 februari 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND

2. Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe wijzigingen aan te brengen in diverse besluiten van de Vlaamse Regering die betrekking hebben op het leefmilieu.

Vooreerst betreft het (repetitieve) wijzigingen die nodig zijn om de meest recente "beste beschikbare technieken"-studies te vertalen naar verschillende bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 'houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne' (hierna : VLAREM II) (artikelen 1 tot 168 van het ontwerp) en van de bijlagen bij dat besluit (artikelen 169 tot 189 van het ontwerp). Ook worden punctuele wijzigingen aangebracht aan de besluiten van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 'houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage' (artikelen 190 tot 192 van het ontwerp) en van 8 december 2006 'betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater' (artikelen 193 tot 204 van het ontwerp), en de hieruit voortvloeiende wijzigingen aan het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 'tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (artikelen 205 tot 213 van het ontwerp).

Voorts worden wijzigingen aangebracht aan VLAREM II en de bijlagen ervan teneinde een (soepeler) geluidskader vast te stellen in de omgeving van supermarkten in het kader van het zogenaamde PIEK-project (de artikelen 3, 22 en 173 tot 176 van het ontwerp).

Verder strekt het ontwerp ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 'tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu' (hierna : VLAREL) (artikelen 214 tot 285 van het ontwerp), teneinde de integratie in het VLAREL te verwezenlijken van vijf besluiten van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 die betrekking hebben op de certificering van bedrijven, technici, examencentra en keuringsinstellingen die omgaan met gefluoreerde broeikasgassen en ozonlaagafbrekende stoffen, en voorziet het, daarbij aansluitend, in een aanpassing van VLAREM II (zie boven) en het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 'tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen' (artikel 286 van het ontwerp).

Ten slotte bevat het ontwerp nog wijzigingen aan twee andere besluiten van de Vlaamse Regering (artikelen 287 en 288 van het ontwerp), alsook overgangs- en slotbepalingen (artikelen 289 tot 305 van het ontwerp).

3.1. Het ontworpen besluit vindt in beginsel rechtsgrond in de in de aanhef aangehaalde bepalingen, met dien verstande dat eveneens een beroep moet worden gedaan op :

- artikel 4 van het decreet van 28 december 1964 'betreffende de bestrijding van luchtverontreiniging' (artikelen 199 tot 202 van het ontwerp);
- artikel 12, § 1, van het decreet van 28 juni 1985 'betreffende de milieuvergunning' (hierna : het milieuvergunningendecreet) (artikel 6 van het ontwerp); en
- de artikelen 4.3.2, §§ 2 en 2bis, en 10.2.4, § 4, van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (artikelen 190 tot 192, respectievelijk 270 tot 277 en 304 van het ontwerp).

3.2. De hierna volgende in de aanhef vermelde bepalingen bieden evenwel geen rechtsgrond voor de ontworpen regeling :

- artikel 30 van het decreet van 26 maart 2004 'betreffende de openbaarheid van bestuur'; en
- artikel 17 van het decreet van 25 mei 2012 'tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming met het oog op de omzetting van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)'.

3.3. Bij artikel 4 van het ontwerp wordt een stuurgroep opgericht bestaande uit “de adviesverlenende adviesorganen vermeld in artikel 20, § 1, van titel I van het Vlarem” (het ontworpen artikel 2.8.2.3 VLAREM II). Deze stuurgroep stelt op haar beurt een begeleidingscomité samen (het ontworpen artikel 2.8.2.2 VLAREM II).

De adviesorganen vermeld in artikel 20, § 1, VLAREM I betreffen, naast een aantal afdelingen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, en van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed, een aantal intern verzelfstandigde agentschappen (hierna : IVA) zoals de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) (IVA met rechtspersoonlijkheid), de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (IVA met rechtspersoonlijkheid), en het Vlaams Energieagentschap (VEA) (IVA zonder rechtspersoonlijkheid), alsook het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle (FANC), deze vier laatste, luidens artikel 20, § 1, derde lid, VLAREM I “naargelang de aard van de inrichting zoals bepaald in § 2, 3° tot en met 12°”.

Aangenomen wordt dat op grond van de bepalingen die haar belasten met de uitvoerende macht en met de organisatie van haar diensten (de artikelen 20 en 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’) de Vlaamse Regering commissies of adviesorganen kan oprichten, op voorwaarde dat deze alleen tot taak hebben haar bij de uitoefening van haar uitvoeringsopdrachten voor te lichten of niet-bindende adviezen of voorstellen te doen en op voorwaarde dat de raadpleging van die organen niet verplicht is. Bovendien kunnen op grond van die wetsbepalingen geen verplichtingen worden opgelegd aan derden, bijvoorbeeld wat betreft de samenstelling van die commissies of adviesorganen. In dat geval is immers een uitdrukkelijke wettelijke machtiging vereist.

Het door de gemachtigde als rechtsgrond voor artikel 4 van het ontwerp ingeroepen artikel 12, § 1, van het milieuvergunningsdecreet, dat de Vlaamse Regering machtigt om de overheidsorganen aan te wijzen die vooraf advies uitbrengen over een vergunningsaanvraag, kan in geen geval rechtsgrond bieden voor het oprichten van een stuurgroep die wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van de adviesverlenende overheidsorganen vermeld in artikel 20, § 1, VLAREM I, althans wat de IVA's met rechtspersoonlijkheid (OVAM en VMM) en het FANC betreft.

De steller van het ontwerp dient dan ook te onderzoeken welke bepalingen daarvoor eventueel wel rechtsgrond kunnen bieden. Zo hiervoor geen rechtsgrond voorhanden is, kunnen de ontworpen bepalingen, zoals zij thans luiden, geen doorgang vinden. De Raad van State, afdeling Wetgeving, dient dan ook op dit punt een voorbehoud te maken.

VORMVEREISTEN

4. Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken blijkt dat is overgegaan tot een kennisgeving aan de Europese Commissie overeenkomstig de artikelen 15, lid 7, en 39, lid 5, van richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (hierna : de Dienstenrichtlijn), voor de bepalingen van het ontwerp die verband houden met de erkenning van koeltechnici en van keuringsinstellingen.

Op de vraag waarom de kennisgeving tot die bepalingen beperkt blijft, heeft de gemachtigde volgend antwoord bezorgd :

“De erkenningen die met het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering in het VLAREL geïntegreerd worden, zijn geen nieuwe erkenningen. Deze erkenningen worden met het ontwerp van BVR overgeheveld vanuit de volgende BVR's :

- 1) het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici,
- 2) het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaagafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten,
- 3) het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars,
- 4) het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur,
- 5) het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingsystemen in bepaalde motorvoertuigen.

Het gaat hier om erkenningen die voortvloeien uit communautaire regelgeving (verordeningen inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen en verordening (EG) Nr. 1005/2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen) en die in die context reeds Europees werden aangemeld, ook formeel op basis van artikel 5, lid 5, van de verordening (EG) nr. 842/2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen en die ook opnieuw zullen worden aangemeld op basis van artikel 10, lid 10, van de nieuwe verordening (EU) nr. 517/2014 betreffende gefluoreerde broeikasgassen. Zij worden in overeenstemming geacht met de Dienstenrichtlijn zonder bijkomende aanmeldingsverplichting.

De kennisgeving met toepassing van de artikelen 15, lid 7, en 39, lid 5, van de Dienstenrichtlijn voor de koeltechnicus gebeurt nu enkel omwille van het feit dat niet alleen meer de koeltechnici die binnen het Vlaamse Gewest een certificaat behaald hebben, maar in de nieuwe regeling ook de koeltechnici die buiten het Vlaamse Gewest een ‘Europees’ certificaat behaald hebben conform artikel 5 van verordening (EG) nr. 303/2008 en in het Vlaamse Gewest werkzaam zijn vijfjaarlijks zullen moeten slagen voor het actualisatie-examen om hun erkenning in het Vlaamse Gewest te mogen blijven gebruiken. Deze verplichting voor de koeltechnici die buiten het Vlaamse Gewest een ‘Europees’ certificaat behaald hebben, was tot nu toe niet het geval. De andere technici die in het VLAREL geïntegreerd worden, hebben niet de verplichting om voor een actualisatie-examen te slagen. Vandaar dat hiervoor geen kennisgeving gebeurt.

De kennisgeving met toepassing van de artikelen 15, lid 7, en 39, lid 5, van de Dienstenrichtlijn voor de keuringsinstelling gebeurt omdat deze erkenning van onbepaalde duur nieuw is en niet verplichtend voortvloeit uit communautaire regelgeving.”

In dat verband dient er aan te worden herinnerd dat met betrekking tot verordening nr. 304/2008, waarvan melding wordt gemaakt in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp, in het verleden door de Raad van State, afdeling Wetgeving, is opgemerkt,1 “dat het toepassingsgebied van de ontworpen regeling ruimer is dan het toepassingsgebied van verordening (EG) nr. 304/2008[, omdat l]uidens artikel 2, lid 1, a), van deze verordening (...) deze slechts van toepassing [is] op personeel dat lekkagecontrole uitvoert ‘van toepassingen die 3 kg of meer gefluoreerde broeikasgassen bevatten’, terwijl in het besluit dat thans in ontwerpvorm voorligt, geen gewag wordt gemaakt van deze beperking en [het] dus met andere woorden van toepassing is op lekkagecontrole van ‘alle toepassingen’.” De steller van het ontwerp dient met dit gegeven rekening te houden bij het beoordelen van de verplichting tot kennisgeving aan de Europese Commissie, overeenkomstig de artikelen 15, lid 7, en 39, lid 5, van de Dienstenrichtlijn.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

5. In verschillende bepalingen van het ontwerp wordt gerefereerd aan technische normen die niet overeenkomstig artikel 190 van de Grondwet zijn bekendgemaakt en die derhalve in beginsel niet tegenwerpbaar zijn aan iedereen (bijvoorbeeld norm IEC in artikel 3, 10°, van het ontwerp, norm EN in de artikelen 50 en 77 van het ontwerp, en norm NTA in artikel 77 van het ontwerp).

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft in het verleden al bij herhaling aandacht besteed aan het knelpunt van de ontbrekende bekendmaking van technische normen waaraan in Belgische rechtsregels wordt gerefereerd en heeft in dit verband gewezen op de wenselijkheid van het uitwerken van een horizontale oplossing. Tevens heeft de Raad opgemerkt dat, ingeval er bijzondere redenen zouden zijn om bij wet af te wijken van de gebruikelijke bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, erop dient te worden toegezien dat de alternatieve vorm van bekendmaking beantwoordt aan de essentiële randvoorwaarden inzake toegankelijkheid en kenbaarheid van een officiële bekendmaking, waarbij het essentieel is dat (in casu) een Nederlandse versie van de betrokken normen beschikbaar is en dat, wanneer voor het consulteren van de normen een vergoeding wordt gevraagd, het bedrag ervan de toegankelijkheid van die normen niet op een onevenredige wijze belemmert.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Opschrift

6. De zinsnede in het opschrift “wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek”, verwijst enkel naar de vertaling van de Vlaamse BBT-studies naar VLAREM II, terwijl de strekking van het ontwerp veel ruimer is. Het verdient dan ook aanbeveling het opschrift van het ontwerp in overeenstemming te brengen met de inhoud ervan. Indien dit zou leiden tot een weinig leesbaar opschrift, kan ervoor geopteerd worden om de zinsnede ‘wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek’ eenvoudigweg te schrappen.

Aanhef

7. De verwijzingen in de aanhef naar de rechtsgrond biedende bepalingen dienen in overeenstemming te worden gebracht met hetgeen dienaangaande hiervoor is opgemerkt.

8. Ook dient in de aanhef een lid te worden ingevoegd waarin wordt verwezen naar de akkoorden die de Vlaamse minister die bevoegd is voor de begroting heeft verleend op 18 juni en 7 juli 2015.2

9. Aangezien om advies is gevraagd met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2° (niet: 1°), van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dient de laatste verwijzing in de aanhef te worden geredigeerd als volgt:

“Gelet op advies 58.864/1 van de Raad van State, gegeven op [datum], met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

Artikel 3

10. In artikel 3, 14°, van het ontwerp wordt “HLTS” omschreven als “de versie van februari 2014 van de handreiking Limburgs traditioneel schieten”. Deze “handreiking” is volgens de gemachtigde terug te vinden op volgende url: www.limburg.nl/dsresource?objectid=40268&type=org.

Zoals sub 5 is opgemerkt, kan een alternatieve vorm van bekendmaking worden aanvaard voor zover de toegankelijkheid en kenbaarheid van deze normen is gewaarborgd, en bovendien op een rechtszekere wijze kan worden vastgesteld welke versie ervan op een bepaald ogenblik van toepassing is. Door te verwijzen naar “de versie van februari 2014” wordt de tekst van de HLTS bevroren, zodat latere wijzigingen ervan geen invloed zullen hebben.3 Bovendien bestaat in dit geval het risico dat “de versie van februari 2014” na verloop van tijd niet meer beschikbaar zal zijn. Vraag is of de steller van het ontwerp met dit gegeven rekening heeft gehouden.

Artikel 4

11. Door in de ontworpen paragraaf 4, 1° tot 3°, telkenmale te verwijzen naar de minister, bevoegd voor de bedoelde erkenning, kan verkeerdelijk de indruk worden gewekt dat een bijzondere regeling wordt vastgesteld, die nadien nog zou kunnen worden gewijzigd.

Men schrappe in de ontworpen bepalingen bijgevolg beter “door de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid”,4 “door de minister die het welzijn op het werk in zijn bevoegdheid heeft”, en “door de minister, bevoegd voor de consumentenzaken”.

Artikel 15

12. Als gevolg van de invoeging van een nieuw tweede lid in het ontworpen artikel 4.4.4.1, § 2, VLAREM II, zijn de interne verwijzingen in deze bepaling niet meer correct. Ook in de bestaande te wijzigen tekst lijken de verwijzingen niet correct te zijn. De stellers van het ontwerp doen er goed aan deze verwijzingen nogmaals te onderzoeken.

Artikel 25

13. Aangezien in de bestaande tekst van VLAREM II het “Vlaams Energieagentschap” steeds voluit wordt geschreven, houdt men deze schrijfwijze het best ook aan in het ontworpen artikel 4.9.3.4, tweede lid.

Artikel 52

14. Met het voorstel van de gemachtigde om de datum van “1 januari 2016” in het ontworpen artikel 5.7.5.1, § 3, vierde lid, VLAREM II (artikel 52, 2°, van het ontwerp), op te schuiven naar “1 september 2016”, kan worden ingestemd. Op die wijze wordt de exploitant voldoende tijd gegeven om bedoeld buitengebruikstellingsplan op te stellen en uit te voeren.

Artikelen 73 en 75

15. Zoals bevestigd door de gemachtigde is het de bedoeling van de steller van het ontwerp om het bestaande tweede lid van de artikelen 5.17.4.2.10 en 5.17.4.3.18 VLAREM II, aan te vullen met de ontworpen eerste volzin, en een nieuw lid in te voegen. Ter wille van de rechtszekerheid worden deze bepalingen het best in die zin geherformuleerd.

Artikelen 190 tot 192

16. De artikelen 190 tot 192 van het ontwerp wijzigen de bijlagen II en III bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 november 2004 ‘houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage’. De ontworpen wijziging komt neer op een versoepeling van de regelgeving.

In het verslag aan de Vlaamse Regering wordt toegelicht dat deze versoepeling in overeenstemming is met de verplichtingen die voortvloeien uit de Europeesrechtelijke regels.

De ontworpen regeling moet evenwel ook beoordeeld worden in het licht van artikel 23, derde lid, 4°, van de Grondwet, waarin het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu wordt gewaarborgd. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat deze bepaling een standstill-verplichting inhoudt, die eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever een bestaand beschermingsniveau dat wordt geboden door van toepassing zijnde regelgeving in aanzienlijke mate vermindert, zonder dat daarvoor redenen voorhanden zijn die verband houden met het algemeen belang.⁵ De Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, heeft gesteld dat voor een vermindering van het bestaande beschermingsniveau redenen voorhanden moeten zijn die verband houden met het algemeen belang en dat de overheid moet zijn overgegaan tot een zorgvuldige afweging van alle betrokken belangen.⁶

Hierover ondervraagd door de auditeur-verslaggever, heeft de gemachtigde het volgende verklaard :

“De wijzigingen van bijlage II zijn in overeenstemming met het standstill-beginsel. De wijzigingen aan bijlage II moeten samen worden gelezen met de wijzigingen aan bijlage III. De m.e.r.-plicht in ruime zin wordt behouden, de te volgen procedure voor een aantal projecten wordt wel vereenvoudigd.

In alle gevallen blijft gelden dat voor een project dat onder één van de rubrieken in bijlage II of III valt en waarvoor er toch aanzienlijk negatieve effecten kunnen worden verwacht, een volwaardig project-MER moet opgemaakt worden.

- Inzake rubriek 1 a van bijlage II : De opname van deze projecten enkel in rubriek 1 a van bijlage III betekent een vereenvoudiging in procedure. Grote ingrepen uit een ruilverkavelingsproject kunnen alsnog onder een andere rubriek van bijlage II vallen.
- Inzake rubrieken 1 c en 10 h van bijlage II : Beide rubrieken werden samengevoegd en vereenvoudigd. Projecten inzake kanalisering en ter beperking van overstromingen die niet meer vallen onder bijlage II, worden nu ondervangen door rubriek 10 l van bijlage III, voor deze projecten betreft dit dus ook een vereenvoudiging in procedure.”

Het verdient aanbeveling om deze verduidelijking op te nemen in het verslag aan de Vlaamse Regering.

Artikel 214

17. De definities opgenomen in de ontworpen punten 53° tot en met 66° van artikel 4, § 1, VLAREL (artikel 214, 4°, van het ontwerp) bevatten voornamelijk een herhaling of parafrasering van begripsomschrijvingen die reeds voorkomen in EU-verordeningen, inzonderheid in verordening (EU) nr. 517/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 ‘betreffende gefluoreerde broeikasgassen en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 842/2006’.⁷

Overeenkomstig artikel 288, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is een verordening verbindend in al haar onderdelen en is ze rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat. Behoudens in gevallen waarin de verordening enige marge laat voor verdere discretionaire uitvoering, betekent die rechtstreekse toepasselijkheid dat geen optreden van de lidstaten vereist is om de bepalingen ervan te integreren in hun interne rechtsorde. Bepalingen van een verordening moeten inzonderheid niet worden omgezet in het interne recht van de lidstaten. Niet alleen is een dergelijke werkwijze overbodig op het normatieve vlak aangezien ze geen nieuwe norm tot stand brengt, maar bovendien houdt ze het gevaar in dat verwarring ontstaat inzake het rechtskarakter van het in de internrechtelijke regeling opgenomen voorschrift en onder meer over de bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie om kennis te nemen van alle betwistingen in verband met de voorschriften van de verordening. Ook kan die werkwijze verwarring doen ontstaan over het ogenblik van inwerkingtreding van die voorschriften.⁸

Het overnemen van bepalingen van een verordening van de Europese Unie in een internrechtelijke regeling kan dan ook alleen worden gedoogd in zoverre zulks noodzakelijk is voor de leesbaarheid van eventuele internrechtelijke uitvoeringsmaatregelen, in welk geval een verwijzing naar de betreffende bepaling van de verordening het geëigende middel zal zijn om de aard van die bepaling herkenbaar te houden (“Overeenkomstig artikel ... van verordening ...”).⁹

De voormelde ontworpen definitiebepalingen, die soms louter de inhoud van de overeenkomstige bepalingen van verordening nr. 517/2014 letterlijk hernemen zonder dat uitdrukkelijk aan te geven, zijn vanuit dat oogpunt voor kritiek vatbaar.

18. Aan het einde van de definitie van “ozonlaagafbrekende stoffen” in het ontworpen artikel 4, § 1, 54°, VLAREL schrijve men “geregenereerde stoffen” (niet : “gegeneerde”).¹⁰

19.1. Op de vraag of het niet beter ware om het in het ontworpen artikel 4, § 1, 59°, VLAREL gedefinieerde adviesorgaan neutraler te omschrijven als een “instantie” of “entiteit” (in plaats van : “een vzw”) die het sectorale opleidingsbeleid ondersteunt, heeft de gemachtigde geantwoord dat “een vzw” het best wordt vervangen door de neutralere omschrijving “een instantie”.

19.2. Die aanpassing is ook relevant voor de ontworpen artikelen 28, § 2, tweede lid, en 43/10, § 1, tweede lid, en § 9, VLAREL (artikelen 226, 3°, en 240 van het ontwerp), alsook bij de verwijzing in de ontworpen bijlage XXIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 ‘tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (bijlage 10 bij het ontwerp).

Artikel 215

20. In de ontworpen punten 2°, i), en 4°, l), van artikel 6 VLAREL (artikel 215, 1° en 2°, van het ontwerp) dient telkens te worden verwezen naar “artikel 5bis.15.5.2.3, § 1,” van titel II van het VLAREM.

Artikel 218

21. Er bestaat een tegenstelling tussen de tekst van de ontworpen bepaling, waarin wordt gesteld dat de examenjury bestaat uit “minstens drie specialisten”, en de bespreking van die bepaling in het bij het ontwerp gevoegde verslag aan de Vlaamse Regering (p. 69), waar wordt gewag gemaakt van een examenjury bestaande uit “minstens twee leden”. Die tegenstelling moet ongedaan worden gemaakt.

Artikel 219

22. Zoals de gemachtigde heeft bevestigd, dient in punt 2° van het ontworpen artikel 24/7 VLAREL, zoals in punt 3°, c), 1), van hetzelfde artikel, te worden geschreven “een master in de industriële wetenschappen” (niet : “een master in de industriële ingenieurswetenschappen”).

Artikel 220

23. De gemachtigde is het ermee eens om in de tweede zin van het ontworpen artikel 25, eerste lid, 1°, VLAREL de woorden “of de technische proef” te schrijven (in plaats van : “of bij een technische proef”).

24. Het tweede en het vierde lid van het ontworpen artikel 25 VLAREL worden het best samengevoegd tot een derde lid, luidend als volgt :

“De gunstige beoordeling, vermeld in het eerste lid, 1° en 3°, b), en het tweede lid, mag niet ouder zijn dan één jaar, voorafgaand aan de datum van de indiening van de volledige erkenningsaanvraag.”

Enkel in geval van die samenvoeging kan de verwijzing naar "artikel 25, vierde lid" in de artikelen 27, § 2, 4°, en 53, eerste lid, 2°, VLAREL, zoals die respectievelijk worden gewijzigd en vervangen bij de artikelen 225, 2°, en 245 van het ontwerp, worden behouden.

Artikel 235

25. In de tweede zin van het ontworpen artikel 40/1, 5°, VLAREL schrijve men "slaagt hij voor het actualisatie-examen of voor een gelijkwaardig examen vóór hij de erkenning kan gebruiken" (niet: "moet hij slagen voor het actualisatie-examen, vermeld in artikel 40/1, eerste lid, 5°, in een erkend opleidingscentrum als vermeld in artikel 6, 4°, h), of voor een gelijkwaardig examen dat aanvaard is door de afdeling, bevoegd voor erkenningen, voor hij de erkenning kan gebruiken").

Artikel 237

26. Artikel 237, 1°, van het ontwerp, waarbij artikel 42, 2°, c), VLAREL wordt gewijzigd, dient te worden gesteld als volgt:

"aan punt 2°, c), wordt het woord 'bezitten' toegevoegd;".

De huidige redactie van artikel 237, 1°, voldoet niet, aangezien in de betreffende VLAREL-bepaling tweemaal de woorden "tweede niveau" voorkomen en deze slechts eenmaal, namelijk aan het einde van die bepaling, moeten worden aangevuld met het woord "bezitten".

Artikel 241

27. De gemachtigde heeft bevestigd dat in het ontworpen artikel 48, tweede lid, 3°, VLAREL ook, zoals in de overige onderdelen van de betreffende opsomming, de woorden "dat alleen erkend is" dienen te worden geschreven (niet: "dat alleen erkend wil worden").

Artikel 250

28. Aan het einde van het ontworpen artikel 53/8, 3°, a), VLAREL moet worden verwezen naar "de registraties, vermeld in punt 2°" (niet: "punt 3°").

Artikel 257

29. Ter wille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om aan de verlenging van de overgangsregeling tot 1 januari 2016 terugwerkende kracht te verlenen met ingang van 1 januari 2015. Artikel 304 van het ontwerp dient dan met een bepaling in die zin te worden aangevuld.

Artikel 258

30. De vervanging van de woorden "module G2" door "module GI", die bij artikel 258, 1°, van het ontwerp wordt aangebracht in hoofdstuk 3, afdeling 2, onderafdeling 3, punt 4°, van bijlage 1 bij VLAREL, is ook relevant voor het opschrift en de inleidende zin van de betreffende onderafdeling. Men schrijve dan ook in voormeld artikel 258, 1°:

"in hoofdstuk 3, afdeling 2, onderafdeling 3, wordt in het opschrift, de inleidende zin en punt 4° de zinsnede 'module G2' vervangen door de zinsnede 'module GI';".

31. De vervanging van de zinsnede "module G3" door de zinsnede "module GII", bij artikel 258, 2°, van het ontwerp, in hoofdstuk 3, afdeling 2, onderafdeling 4, van dezelfde bijlage, is zonder voorwerp, aangezien deze reeds tot stand is gebracht bij artikel 624, 5°, b), van het wijzigingsbesluit van 16 mei 2014.

Artikel 271

32. In artikel 271, 1°, van het ontwerp schrijve men "of met toepassing van 1°, d)," (niet: "volgens de modaliteiten als vermeld in 1°, d)").

Artikel 272

33. Gevraagd of de ontworpen toevoeging aan bijlage 10, hoofdstuk 1, 3°, b), VLAREL (artikel 272, 1°, van het ontwerp) volkomen inpasbaar is in de huidige redactie van die bepaling, heeft de gemachtigde verklaard dat littera b) na wijziging het best als volgt zou luiden:

"b) als een parameter niet of in een zeer lage concentratie aanwezig was volgens de criteria beschreven in 2°, f), wordt het resultaat van een laboratorium beoordeeld als 'goed' wanneer het resultaat dat het laboratorium gerapporteerd heeft, indien het een getalwaarde betreft, lager is dan of gelijk is aan tweemaal de rapportagegrens, vermeld in de desbetreffende wetgeving die van toepassing is in het Vlaamse Gewest, of als de rapportagegrens, die gehanteerd wordt door het laboratorium, voldoet aan de rapportagegrens, vermeld in de desbetreffende wetgeving die van toepassing is in het Vlaamse Gewest;"

Met dit voorstel kan worden ingestemd. Artikel 272, 1°, van het ontwerp dient dan op overeenkomstige wijze te worden aangepast.

Artikel 282

34. In artikel 282 van het ontwerp dient te worden gespecificeerd dat een zinsnede wordt vervangen in "bijlage 16, tweede lid, 1°, a) en b)," bij VLAREL.

Tevens kan de gelegenheid te baat worden genomen om het opschrift van bijlage 16 in overeenstemming te brengen met de vervanging van artikel 25/3 VLAREL (artikel 223 van het ontwerp).

Artikel 283

35. In artikel 283 van het ontwerp dient te worden gespecificeerd dat een zin wordt toegevoegd aan "bijlage 17, 2°, eerste lid," bij VLAREL.

Artikel 288

36. De ontworpen wijziging houdt de verplichting in om, vanaf de inwerkingtreding van de ontworpen bepaling, in het document dat de exploitant van een inrichting dient op te stellen uiterlijk op 1 december 2015 (met toepassing van de overgangsbepaling vervat in artikel 635, § 3, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 201411), naast de subrubriek(en) van de indelingslijst onder welke de inrichting valt, ook de "opslaghoeveelheden per subrubriek" te vermelden.

Voor de exploitanten van een inrichting die deze "opslaghoeveelheden per subrubriek" nog niet zouden hebben bezorgd, verdient het aanbeveling, ter wille van de rechtszekerheid, deze nieuwe verplichting meer uitdrukkelijk in de tekst te formuleren.

Artikel 293

37. In artikel 293, eerste lid, van het ontwerp dient te worden verwezen :

- aan het einde van de eerste zin, naar “categorie I, II, III of IV” (niet : “VI”), aangezien die categorisering betrekking heeft op de erkenning als koeltechnicus als vermeld in artikel 6, 2°, e), VLAREL;
- in de derde zin, naar “artikel 40/1, 5°” VLAREL (niet : “artikel 40/1, eerste lid, 5°”).

Artikel 303

38. Aan de gemachtigde is gevraagd hoe, in het licht van het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel, wordt verantwoord dat een milieudeskundige in de discipline “houders voor gassen of gevaarlijke stoffen” die op de datum van inwerkingtreding van het te nemen besluit is erkend voor domein E, voor onbepaalde tijd wordt vrijgesteld van de bijzondere erkenningsvoorwaarde vermeld in artikel 9, 3°, VLAREL (artikel 303 van het ontwerp), terwijl een milieudeskundige in de voornoemde discipline die vanaf die inwerkingtredingsdatum voor domein E wil worden erkend, op grond van het ontworpen artikel 9, 3°, VLAREL (artikel 216 van het ontwerp) zal moeten beschikken over een gunstige beoordeling van het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest die niet ouder is dan één jaar.

De gemachtigde stelt in zijn antwoord voor om bijkomend te bepalen “dat een milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen die op de datum van inwerkingtreding van het te nemen besluit erkend is voor domein E tegen 1 juli 2018 moet beschikken over een gunstige beoordeling van het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest” en dat bij gebreke daarvan de bestaande erkenning voor het voornoemde domein vervalt.

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 304

39. De steller van het ontwerp dient na te gaan of niet veeleer artikel 276 van het ontwerp uitwerking dient te hebben met ingang van 3 mei 2013, in plaats van artikel 277 van het ontwerp, rekening houdende met de bespreking van artikel 304 van het ontwerp in het verslag aan de Vlaamse Regering. In dat laatste wordt overigens verwezen naar artikel 281 van het ontwerp, hetgeen wellicht ook een vergissing is.

Bijlagen 12 en 15

40. De gemachtigde gaat ermee akkoord dat in bijlage 19, 1°, d), bij VLAREL (bijlage 12 bij het ontwerp) onder identificatiegegevens van de eventuele werkgever in de eerste plaats “de naam” van die laatste dient te worden vermeld.¹²

41.1. De gemachtigde heeft ook bevestigd dat in diezelfde ontworpen bepaling met de woorden “het statuut” wordt bedoeld op “de rechtsvorm” van het betreffende bedrijf. De tekst van de bepaling wordt het best in die zin aangepast.

41.2. Die opmerking geldt ook voor het ontworpen punt 2° van bijlage 22 bij VLAREL (bijlage 15 bij het ontwerp).

De griffier,
Wim GEURTS

De voorzitter,
Marnix VAN DAMME

Nota's

- 1 Zie adv.RvS 46.796/3 van 30 juni 2009 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 ‘inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligings-systemen die ozonlaagafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten’, 6-7, opmerking 6.
- 2 Volgens de wetgevingstechnische regels van de Vlaamse overheid (omzendbrief VR/2014/4 van 9 mei 2014 ‘betreffende de wetgevingstechniek’, aanwijzing 80, 4°, b)) dient dan geen gewag te worden gemaakt van het advies van de Inspectie van Financiën, al wordt doorgaans aangenomen dat alle vervulde verplichte vormvereisten dienen te worden vermeld in de aanhef (Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten, aanbevelingen nrs. 19, eerste zin, d), 20, en 31, alsook formule F 3-4-7, te raadplegen op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be), hierna verkort weergegeven als Handleiding wetgevingstechniek).
- 3 Handleiding wetgevingstechniek, aanbeveling nr. 74.
- 4 Overigens is de federale minister die energie onder zijn bevoegdheid heeft, de ter zake bevoegde minister.
- 5 GwH 15 september 2004, nr. 150/2004, B.12; GwH 1 september 2008, nr. 121/2008, B.11.1; GwH 3 mei 2012, nr. 58/2012, B.2.2.
- 6 RvS 25 november 2010, nr. 209.222, Van Bavel.
- 7 Vergelijk de punten 1, 6, 7, 33 en 36 van artikel 2 van verordening nr. 517/2014 met de ontworpen punten 53°, 56°, 57°, 58° en 61° van artikel 4, §1, VLAREL, alsook, zij het dat daar telkens een referentie aan ozonlaagafbrekende stoffen is ingevoegd, de punten 14 en 18 tot en met 21 van het voormelde verordeningartikel met de ontworpen punten 62° tot en met 66° van dezelfde VLAREL-paragraaf.
- 8 Zie HvJ 7 februari 1973, zaak 39/72, Commissie v. Italië, Jur. 1973, 101.
- 9 Zie Handleiding wetgevingstechniek, aanbevelingen nrs. 80, a), en 182, in fine.
- 10 Zie artikel 3, punt 4, van verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 ‘betreffende de ozonlaagafbrekende stoffen’.
- 11 Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 ‘tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu, wat betreft een aanpassing aan de evolutie van de techniek en aan de CLP-verordening’.
- 12 Cf. het geldende artikel 27, § 2, 1°, a), eerste lid, 4), VLAREL en punt 2°, a) van de ontworpen bijlage 19.